XXIX. ÉVFOLYAM, 13. SZÁM

Ára: 1,80 Ft

1973. MÁRCIUS 29.

Ludas Matyi

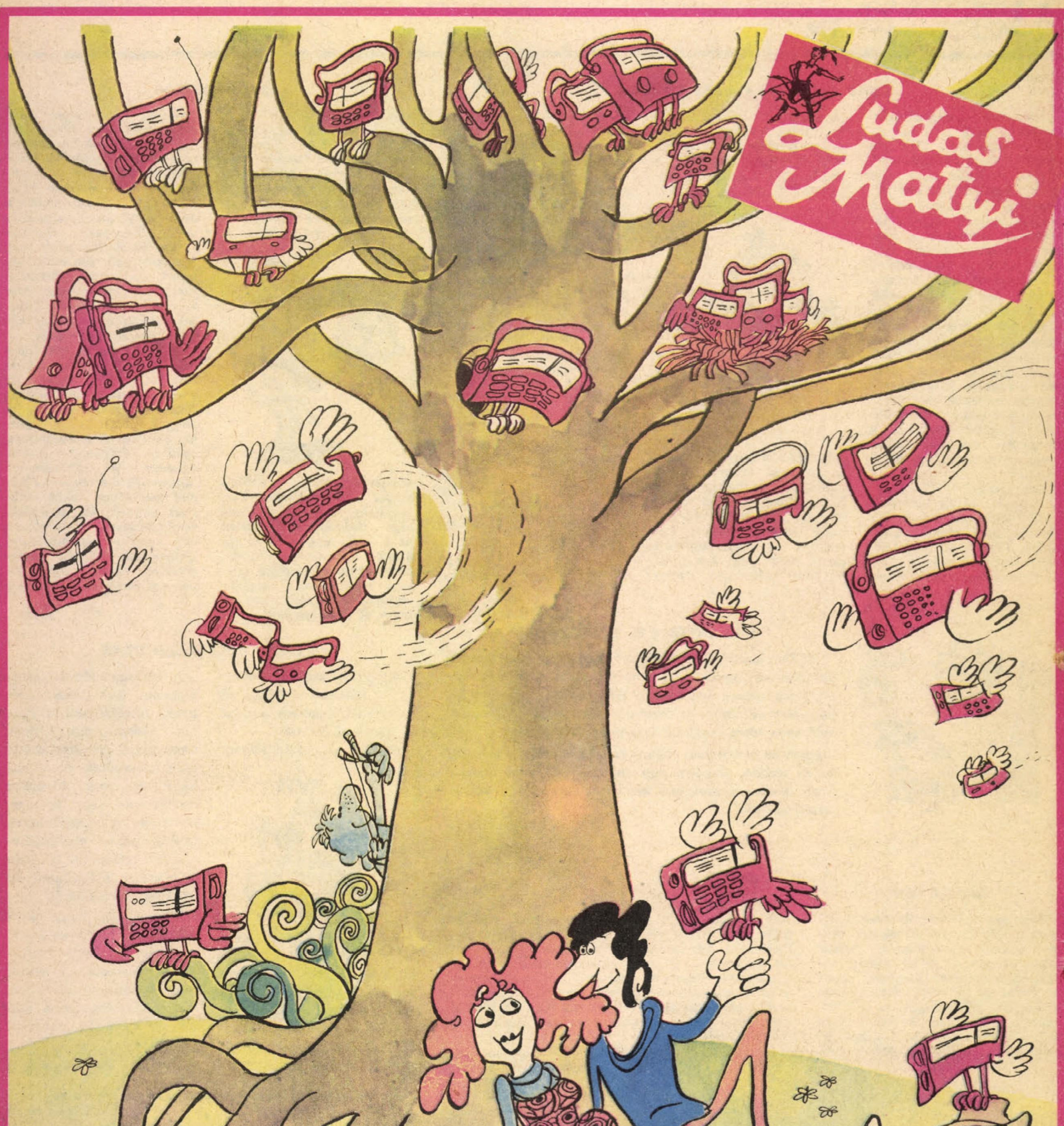
pi...pi...pi
ELEM
KERAV

Dalol az erdő

Sajdik Ferenc rajza

KEDVES LUDAS!

EGY FELHEVÜLT UTAS SIRÁMAI

Szeretnék hozzászólni a lapjuk február 22-i számában megjelent *„Hol a csap?”* című íráshoz. A csapok eltűnése nem csak pesti, Nyugati pályaudvari jelenség. Kecskeméten, a Nagyállomáson szintén leszerelték nemcsak a csapot, hanem az „Ivóvíz” feliratú táblát is. Ugyanakkor Kecskeméten még tapasztalható némi humanizmus is: a csonka csapnyílásból csordogál a víz a nedves falon, és a rozsdás csövön. Aki nagyon akar inni, nyalogathatja a vizes falat. Sőt: a rozsdás vascső hatékonyan elősegíti szervezete vastartalmának növekedését. Másrészt megóvja a felhevült utasokat attól, hogy túl gyorsan, túl sokat igyanak.

Hogy mitől hevülnek fel az utasok? Mitől lesz melegük? Mondok arra is egy példát. Múlt héten, szombaton, Pesten jártam. Délelőtt utaztam fel és este 8 óra után szerettem volna hazaindulni. Igen ám, de az utolsó vonat 19.20-kor megy Kecskemétre. Sebaj, van egy éjjeli személyvonat is. A kifüggesztett menetrendből azt az aggasztó értesülést szereztem, hogy a 00.10-es személy csak szombaton és hétfőn jut el Kecskemétre, a hét többi napján Cegléd a végállomása, de rövidesen két vasutas is megnyugtatott azzal, hogy Cegléden másfél órán belül van csatlakozás. Az újabb meglepetés a vonaton ért: a kalauz romba döntötte a titokzatos éjjeli vonatról felállított összes addigi teóriámat. A 00.10-es személlyel — mint megtudtam — valóban el lehet jutni Kecskemétre, csakhogy Cegléden nem másfél, hanem három és fél órát kell vesztegelni. Kiderült közben az is, hogy három és fél óra múlva ugyanaz a szerelvény megy tovább. Hogy a boldogság teljes legyen, a Ceglédre érkező vonatról serény takarítónők lezavarják az éppen csak átmelegedett utasokat, hogy azután 5 órakor újra felszállhassanak a közben kihűlt kocsikba.

Érdemes elgondolkodni rajta: vajon ki találta ki ezt a csodavonatot, amely Kecskemétig 2 órát megy, 3 és fél órát áll?!

Zakar Béla
Kecskemét

SZAVATOSSÁG

Azt mondják: a zseni megelőzi a korát. Ezenkívül néha a kereskedelem is ezt teszi és biztosan zseniális ötletnek tartja. Én nem. Vettem ugyanis egy savanyított tengerihal-konzervet, melynek szavatossági ideje harminc nap. A konzerv gyártója a Szilasmenti Mezőgazdasági Tsz, székhelye Kerepes, ahol eddigi tudomásom szerint nem sok tenger van, de miután meggyőződtem, hogy a hal csakugyan tengeri, nem érdekel, hogyan emigrált Kerepesre, ezt intézze el a helyiekkel. Ami azonban már szöget ütött a fejembe, az a következő: egy pecsét tanúsága szerint az ecetes hal gyártási ideje március 14, tehát a szavatossági idő nyilván ettől számítandó. Ezzel szemben én a hal birtokába egy körúti közértben március 13-án jutottam, tehát egy nappal a gyártása előtt. Így tehát én egy gyártatlan konzervet vásároltam, ami — és ez hozzátartozik a teljes igazsághoz — ehhez képest egészen ehető volt.

A szavatossági idő ilyen módon való meghosszabbítása nagyszerű ötlet. Az emberi életkor így például tetszés szerint nyújtható, elég, ha a születési dátumomból leírok néhány évet, esetleg évtizedet. Innen üzenem a Szilasmenti Mgtsz-nek Kerepesre: 1872-ben születtem, tehát százéves vagyok, ha kívánják, rendezhetnek számomra egy szerény kis jubileumi ünnepséget sok-sok tengerihallal, ecettel, hagymával és szavatossági idővel.

(Ősz)

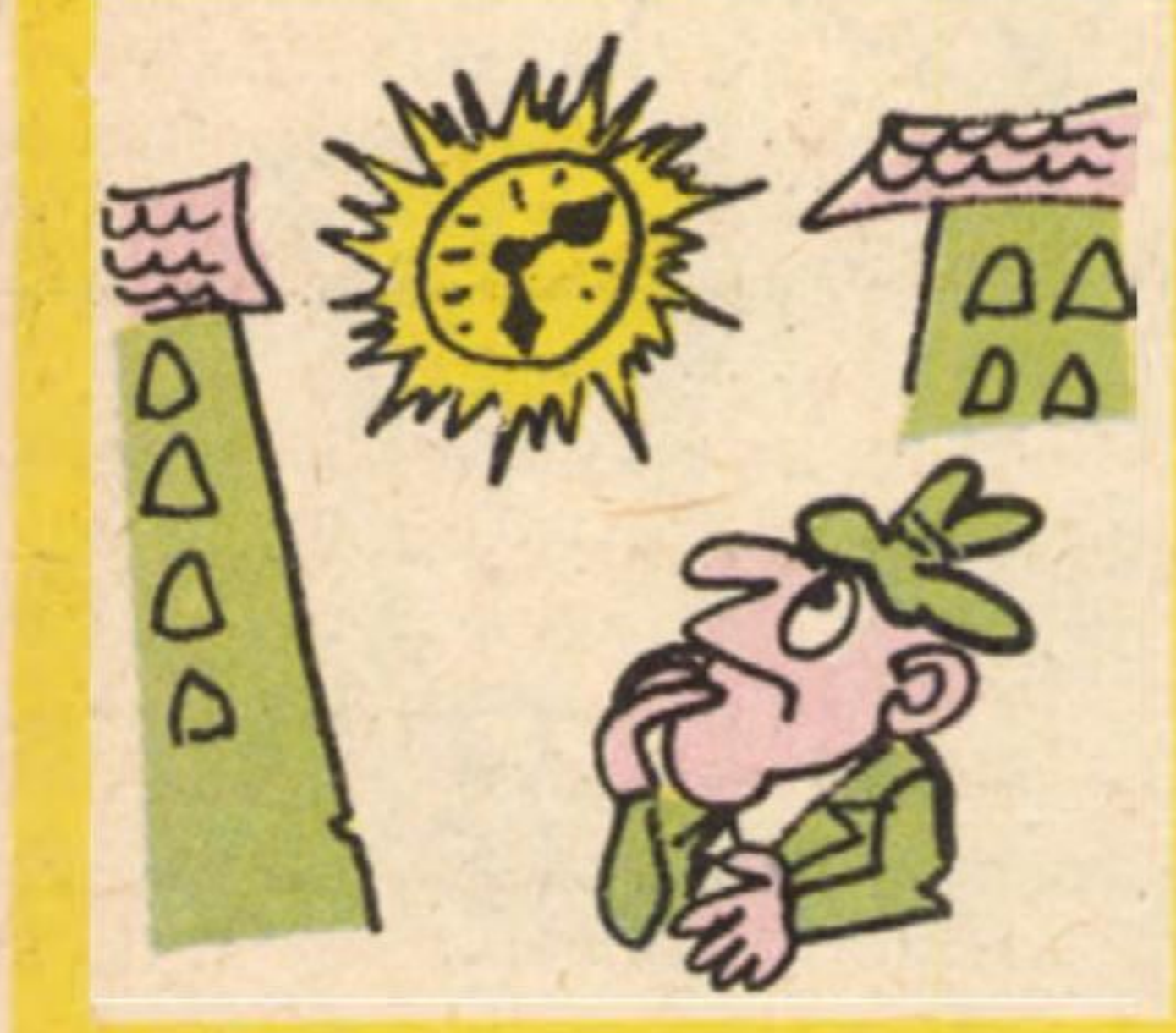

VILLANYÓRA ÉS POSTALÁDA

Az Örs vezér tere Budapest egyik legforgalmasabb közlekedési csomópontja. Ott található a metró végállomása, onnan indulnak a HÉV-szerelvények, és ott van több villamos- és autóbusz végállomás is. Nagyon kellene a térre legalább egy nagy villanyóra!

Ilyen nagyforgalmú helyre postaláda is kellene vagy kettő. Sajnos, jelenleg egy sincs. Talán nem okozna nagy gondot a postának két piros levelesláda sürgős felszereltetése!

Valent György
Kistarcsa

TÁJKÉP KELENFÖLD UTÁN

Gyakran utazom vonattal a Balatonra. Útközben szívesen nézegetem a tájat a vonat ablakából.

Sajnos, az utóbbi időben egyre kevesebb a nézegetni való. Amikor a vonat kigördül a Déli pályaudvarról, s elhagyja Kelenföldet, már nem merek kinézni az ablakon. Mindkét oldalon, a vágányok mellett, óriási szemétdombok éktelenkednek, amelyekben különböző edények, fürdőkádak találhatók. Először azt hittem, hogy rövid pár száz méter után megszűnik ez a látvány és csak kivételes esetről van szó. De nem, tévedtem. A szeméthegyek folyamatosan megtalálhatók Érd-felsőn túl is. Nem is beszélve a közbeeső állomások környékéről!

Nem értem, hogy miért engedik a helyi tanácsok, hogy tonnaszámra szállítsák a szemetet a vasúti töltések mellé és miért nem történik intézkedés a szemét gyors eltávolítására?!

Dr. O. L.
Budapest

DRÁGA CSŐ

Régi típusú Orion rádiómnak kiégett a DM 70-es állomásjelző csöve. Hosszú utánjárással, január 8-án, Pécsett, a 48-as számú rádióamatőr boltban kaptam egyet, 36 forint 40 fillérért. Sajnos, nem működött. Megvizsgáltam és rájöttem, hogy hibás. Február 14-én újra Pécsre utaztam, mivel itt helyben sem üzletben, sem a Gelkánál nincs ilyen cső. Sajnos, már nem kaptam, mert elfogyott. Próbáltam Budapesten, de ott sem kaptam. Március 3-án, Baján, a 332. számú rádió- és villamossági boltban felcsillant a szemem, mert 2 csövet is láttam náluk. Mind a kettőt kértem, hogy megveszem, de az eladó közölte, hogy 173 forint az ára darabonként. Nagyon csodálkozom: Pécsett 36.40 Ft-ba került a cső, miért kerül ugyanaz Baján 173 forintba?!

Cser Zoltán
Szekszárd, Szőlőhegy 34.

A CÍMZETT VÁLASZOL

A Ludas Matyi „Rétestészta” című cikkében foglaltakat kivizsgáltam, s megállapítottam, hogy Zsilinszky Ferencné panasza jogos volt. A bírálat nyomán a Chinoin szakszervezeti bizottsága a panaszos törzsgárda-tagságát 1941-től elismerte, a pénz kifizettetéséről gondoskodott, valamint az erről szóló elismerő levelet kiadta. Az SZB-titkárt felelősségre vontam a panasz lassú és bürokratikus intézéséért.

Árgyelán Traján
Vegyipari Dolgozók Szakszervezete

„Gemkapocs” című cikkükre válaszolva közöljük, hogy vállalatunk évek óta gyártja a gemkapcsot, mindig azonos mennyiségben. A speciális automata gépek két műszakban dolgoznak, s évente 320 millió gemkapcsot termelnek. Bár ez nem elégíti ki a kereskedelem igényeit, ennél többbet gyártani nem tudunk.

„Elzett” Fémlemezipari Művek

A lapjukban megjelent panaszos levélre válaszolva közöljük, hogy férfihálóingből a kereskedelem termelési problémák miatt nem tudja folyamatosan kielégíteni a keresletet. A hiány megszüntetése érdekében az intézkedéseket megtettük. Az év folyamán importálni is fogunk férfihálóinget, így ebből a cikkből sem lesz hiány majd a szaküzletekben.

Kilián János
főoszt. vez. h.
Belkereskedelmi Minisztérium

Nagytakarítás

Megfürdették Budapestet,
Hírt adtak a lapok róla,
Fürödtek a hidak, terek,
S pesti polgár ekképp szóla:

„Megtisztulnak szobrok, házak,
Patyolat lesz, ami sáros.
Most mondhatjuk igazán, hogy
Budapestünk – fürdő város!

K. Tóth Lenke

EGYENLŐTLEN FEJLŐDÉS

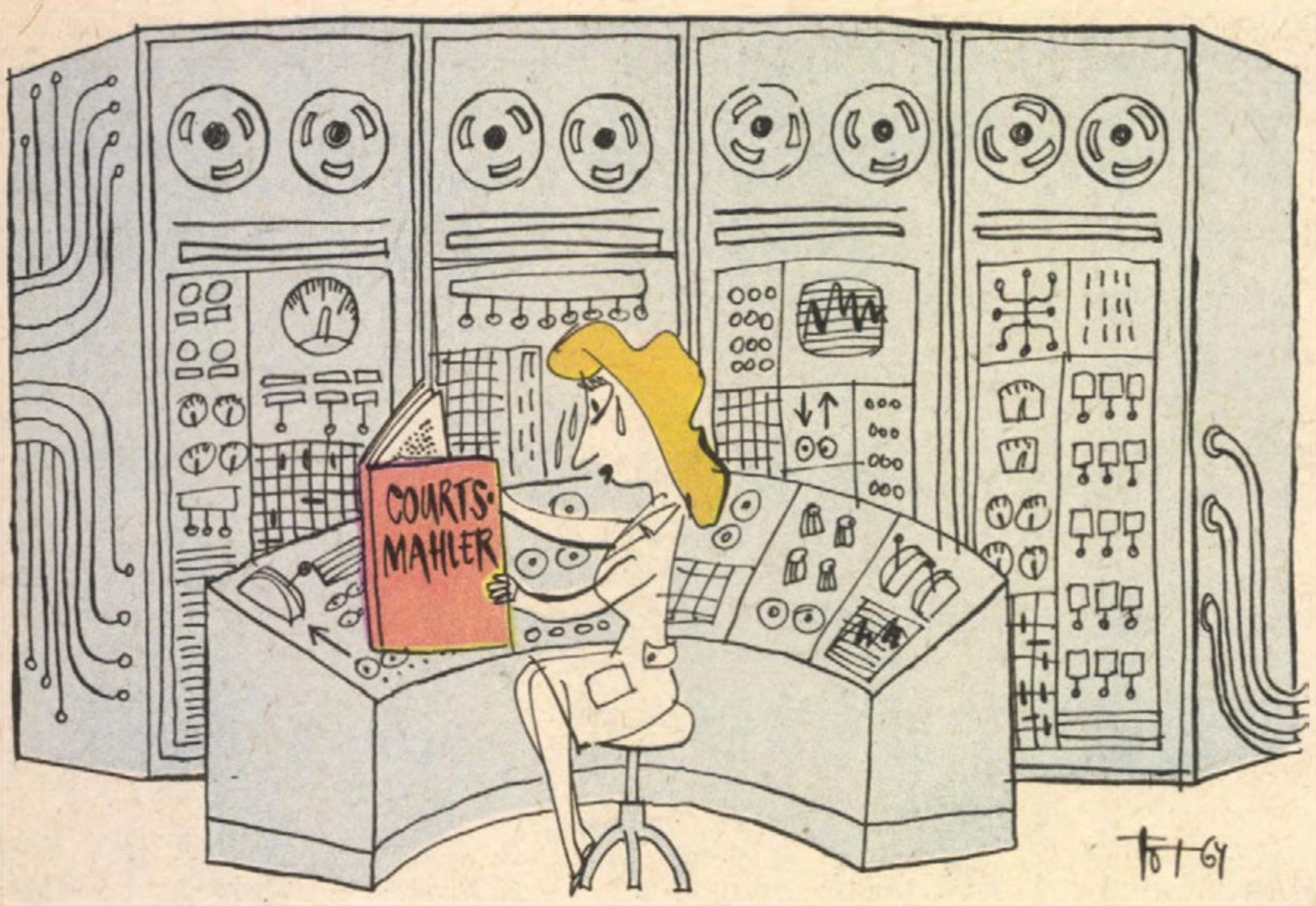

NEHÉZ KEZDET

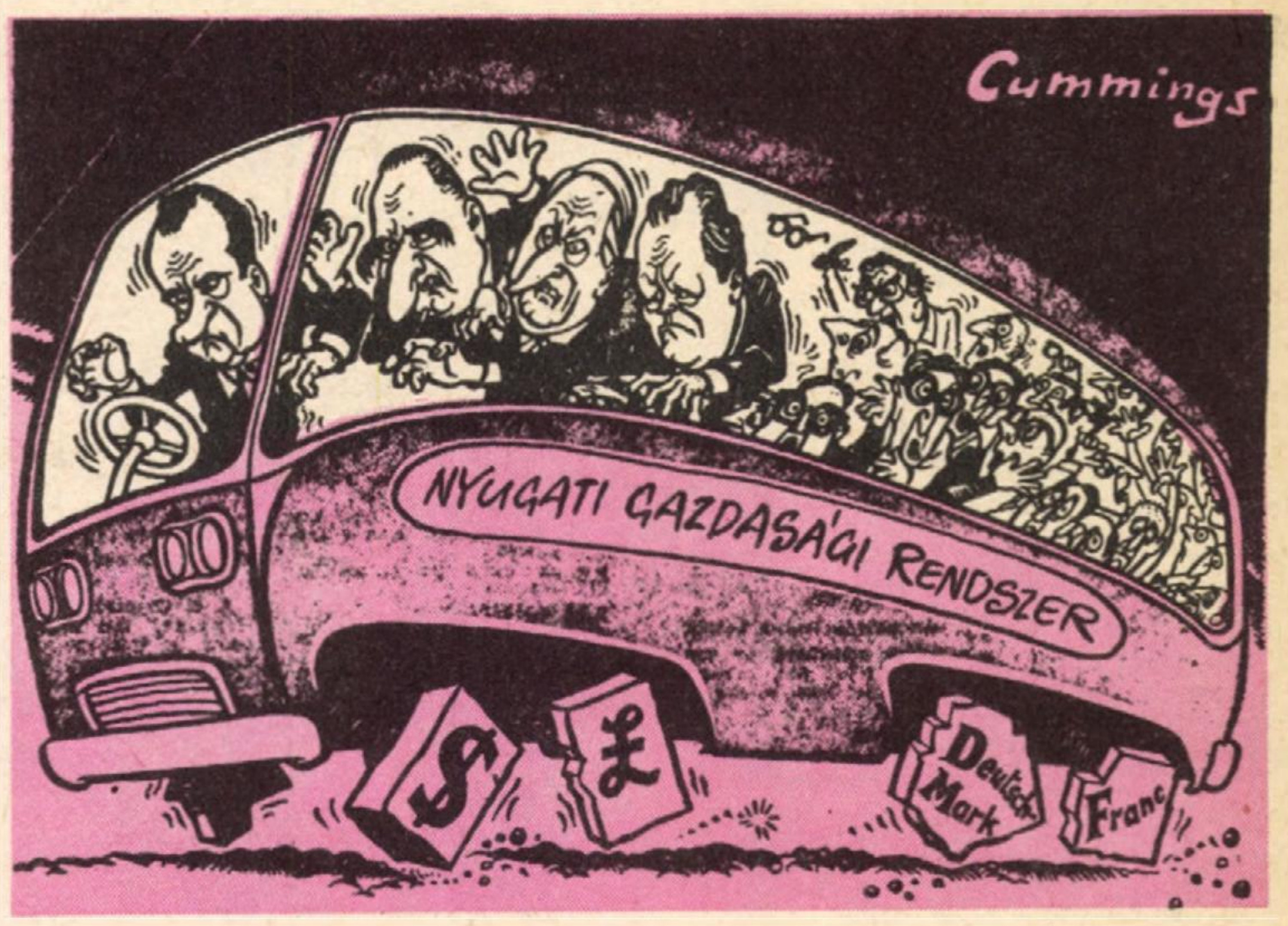

– Valaki végre feltalálhatná a kereket...

(„Time", USA)

Repülőrajt

Nem értem, miért izgul, mérnök úr — mondta a munkaügy. — Az ön diplomáján még meg sem száradt a tinta. A tojáshéj még a nadrágján van és máris szép karriert futott be a cégnél. Ön kvázi repülőrajttal indult nálunk.

A fiatalember füle piros volt.

— Az ám! — kiáltotta. — Repülőrajttal! Amikor két hónapig csak az indigót rakosgathattam az öreg Beléndek anyónak.

— Természetesen — mondta a főmérnök. — Az volt a célunk, hogy tövirülhegyire megismerkedjék a vállalat ügyvitelével. A boldogult Pierpont Morgan is így kezdte és lám, dollármilliárdos lett.

A fiatalember a kezét tördelte.

— De a boldogult Pierpont Morgan nem végzett egyetemet, kérem.

— No látja — mondta a munkaügy. — Mégcsak egyetemet sem végzett és mégis dollármilliárdos lett. Most gondolja csak végig, mi lehet ön, akinek a tetejébe még diplomája is van. Különben se becsüljük alá az indigórakosgatást. Vállalatunk évi fogyasztása két mázsa papír fejenként. Az indigó ügyes és szapora rakosgatásával ezt akár a háromszorosára is feltornászhatnók. Szélesebb látókört, mérnök úr, tágabb horizontot!

— Álljunk meg egy percre — mondta a főmérnök. — Ön talán még mindig azokat az indigókat rakosgatja?

— Már nem.

— Akkor meg mit akar?

A fiatalember szája széle reszketett.

— Most már önálló munkákat is bíznak rám. Néha kiszaladhatok tíz deka parizerért Bibic bácsinak. Sőt. Brunó úr, a raktáros legutóbb egyenesen fél kiló kovászos uborka beszerzésére hatalmazott fel.

— Ön viszont restellt két sarokkal odébb gyalogolni, jóllehet ott húsz fillérrel olcsóbb egységáron ízletesebb uborkát vásárolhatott volna Brunó úrnak. Ropogósabbat. Kovászosabbat. Látja kérem, mi figyelünk...

A fiatalember hangja elcsuklott.

— Én cum laude végeztem az egyetemet. Statikát tanultam. Mechanikát. Magasabb matematikát. És Zorger Rita most velem hozatja el a harisnyáját a szemfelszedőtől. „Ugyan, Gyulus, ugorjon már le Pék Mácához a fuszekliért". Én hidrodinamikát tanultam, példás zárthelyiket írtam szilárdságtanból, hát hogy jövök én a Zorger Rita fuszeklijához?

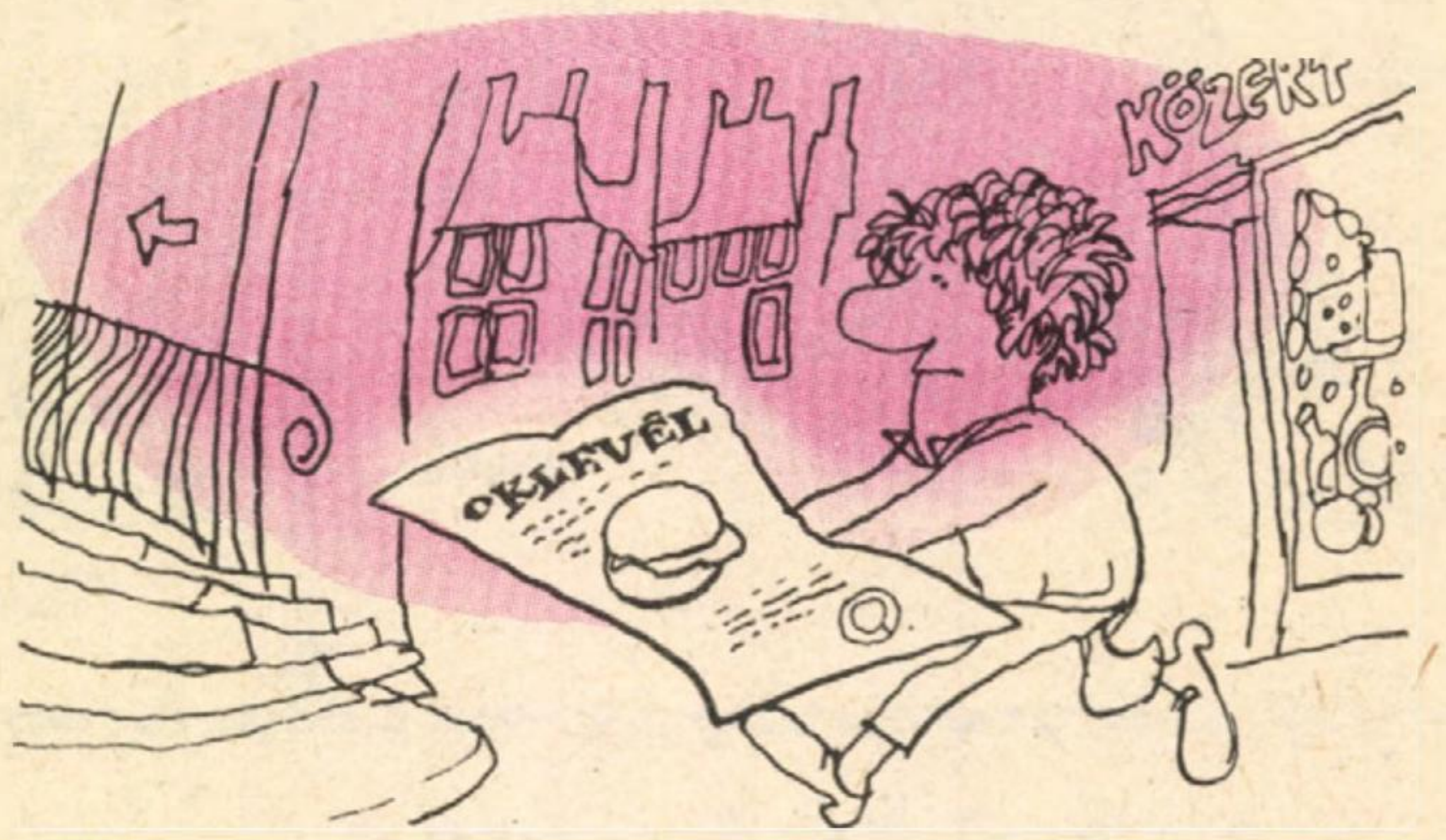

— Attól tartok, mérnök úr — mondta a munkaügy —, hogy ön megrekedt a hidrodinamika elefántcsont-tornyában. Az élet nem csupa hidrodinamika, kérem, hanem itt-ott egy-két láb is.

A fiatalember szeme vadul forgott.

— De nekem terveim vannak! Nekem álmaim vannak!

— Apropó — mondta a munkaügy. — Képzeljétek, milyen marhaságot álmodtam az éjjel. Fekete kandúr voltam egy háztetőn, aztán jött a vice hosszú hálóingben és...

— Álljunk meg egy percre — mondta a főmérnök. — Ugyanis rajongok a világmegváltókért. Egy időben magam is próbálkoztam efféléval, de mire odaértem, valaki mindig megváltotta az orrom előtt. Nos, nézze kérem, hát legyen. Volna itt egy nagyszerű feladat az ön számára.

A fiatalember lenyelte az ádámcsutkáját örömében.

— Igen... igen...

— Jelentősen javíthatnánk a tröszt exportmérlegét, ha sikerülne némi sztaniolpapírból és vasreszelékből univerzális robotautomatát gyártanunk, amely nem csupán az összes háztartási teendőket végzi el, hanem molyokat is irt, kisebb méretű művészi táblaképeket is fest, és ha vendégek érkeznek, lelkendezve csóválja a farkát. Ön elkészítené a terveket, gondoskodna a felszerszámozásról, kidolgozná a gyártási technológiát és előállítaná a nullszériát. Nos? Vállalja?

A fiatalember felállt, a válla rángatózott.

— Azt hiszem, mégis elmegyek segédnek Makutyi bácsihoz.

— Ki az ördög az a Makutyi bácsi?

— Maszek vízvezetékszerelő itt a sarkon.

Tűnődve néztek utána, ahogy becsukta az ajtót.

— Mai fiatalok — sóhajtotta a munkaügy. — A jó isten sem tud a kedvükre tenni.

Peterdi Pál

MOLETT HÖLGY

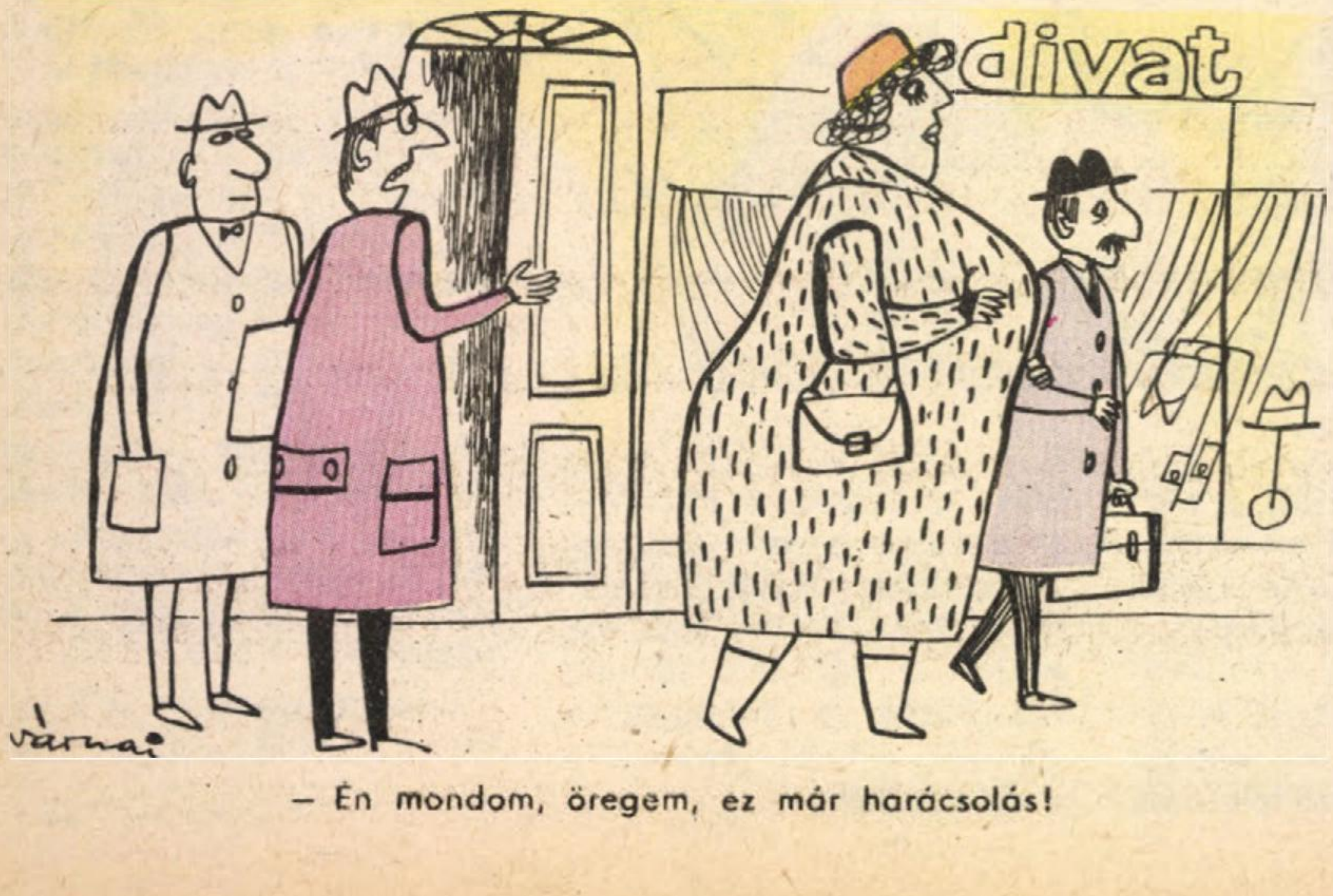

– Én mondom, öregem, ez már harácsolás!

SZÓRAKOZOTT UTAS

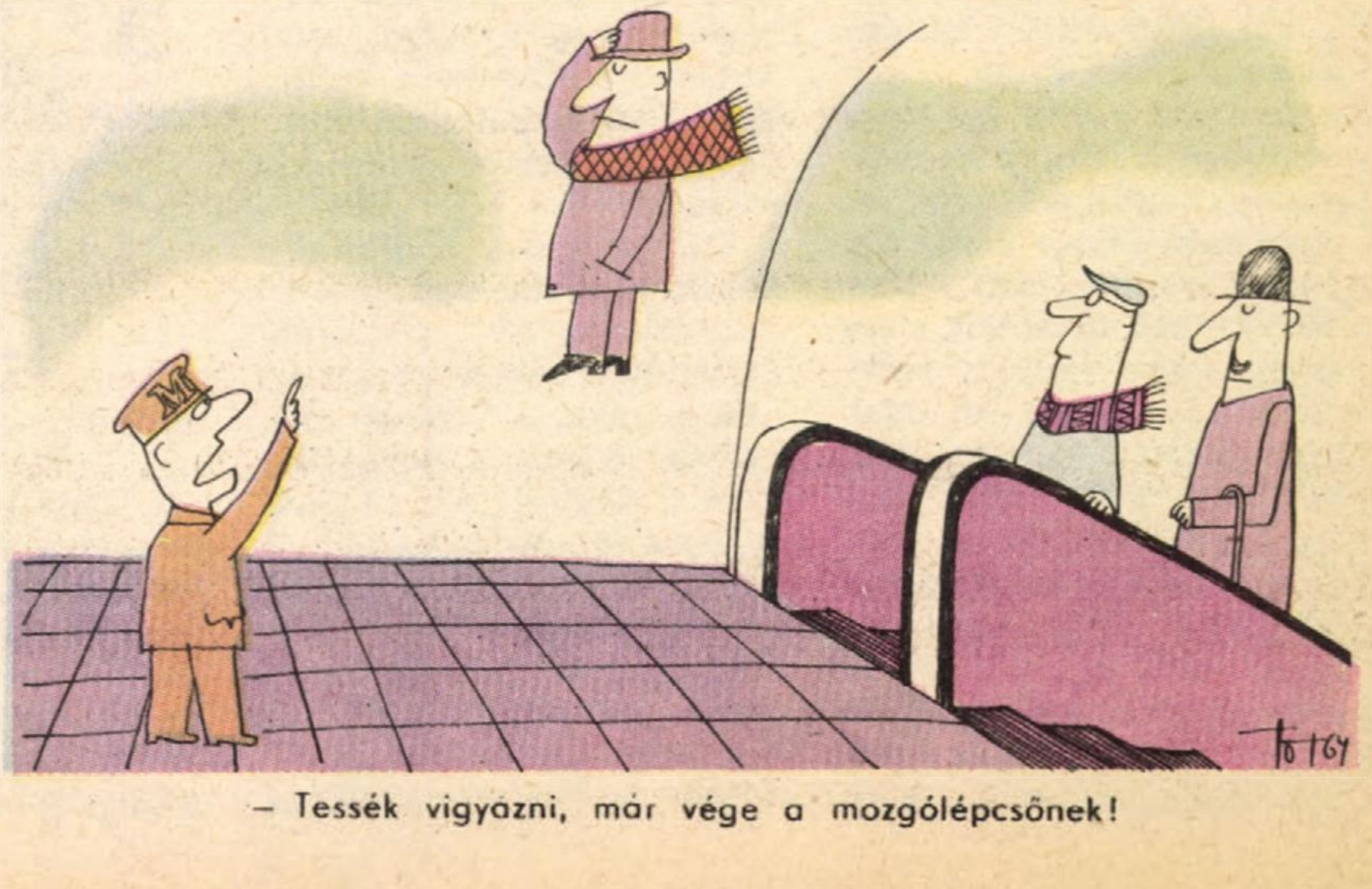

– Tessék vigyázni, már vége a mozgólépcsőnek!

FIZETIK A NYERESÉGRÉSZESEDÉST

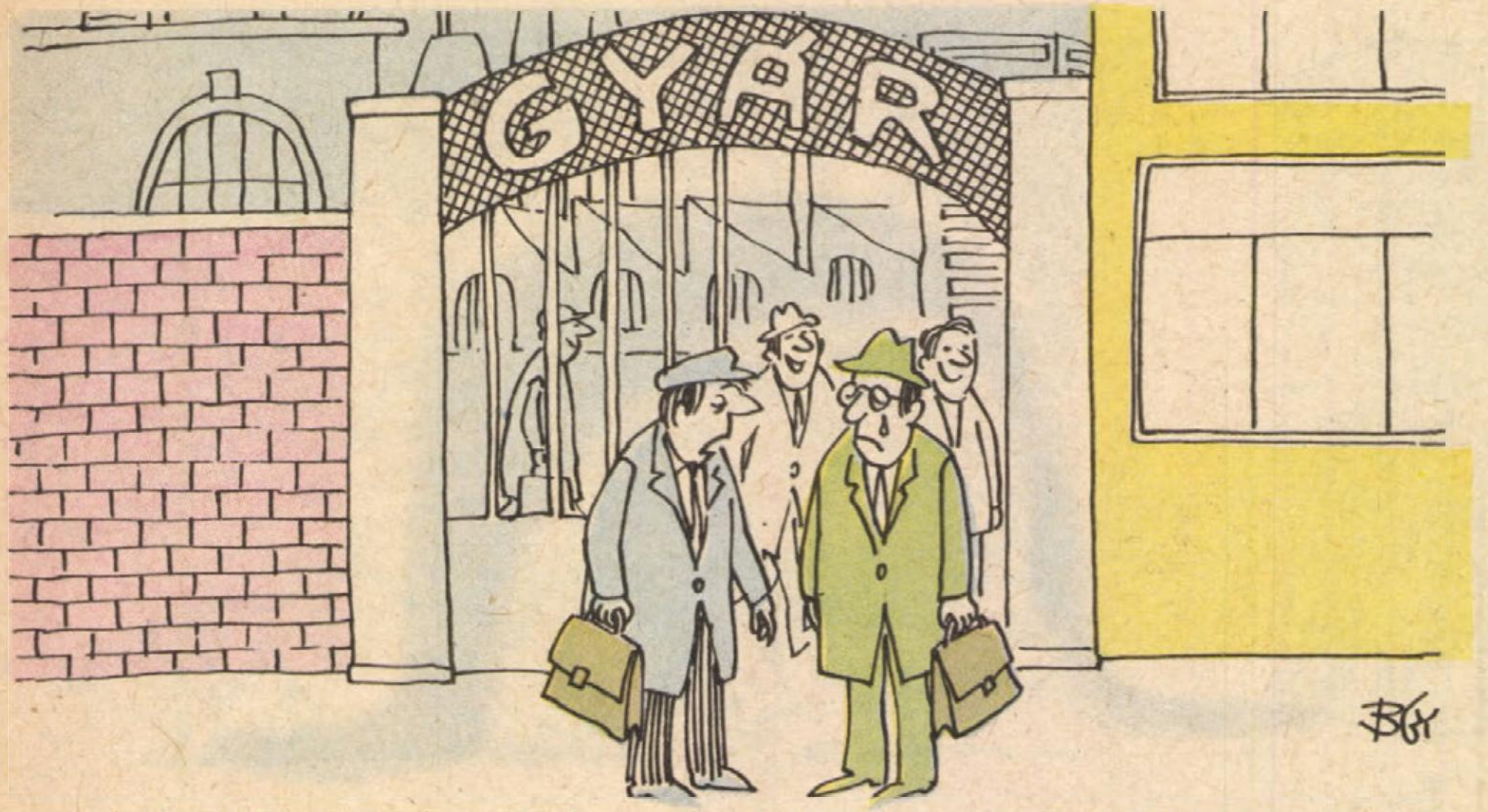

– Az én feleségem meg kidobta a régi bútort, és most a bútorüzlet előtt vár.

A PÁRTFOGOLT

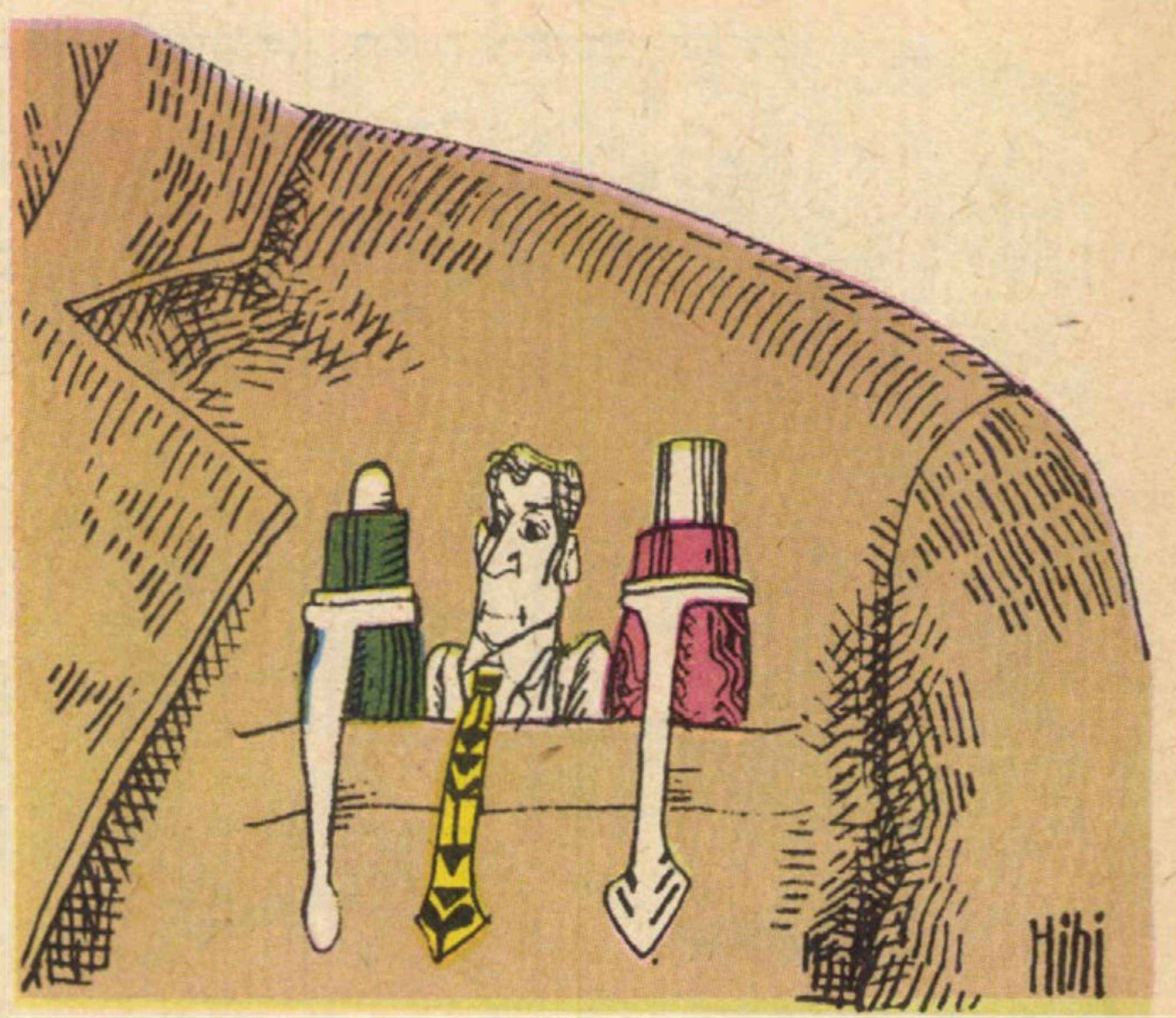

SZÁRAZAK AZ ERDŐK

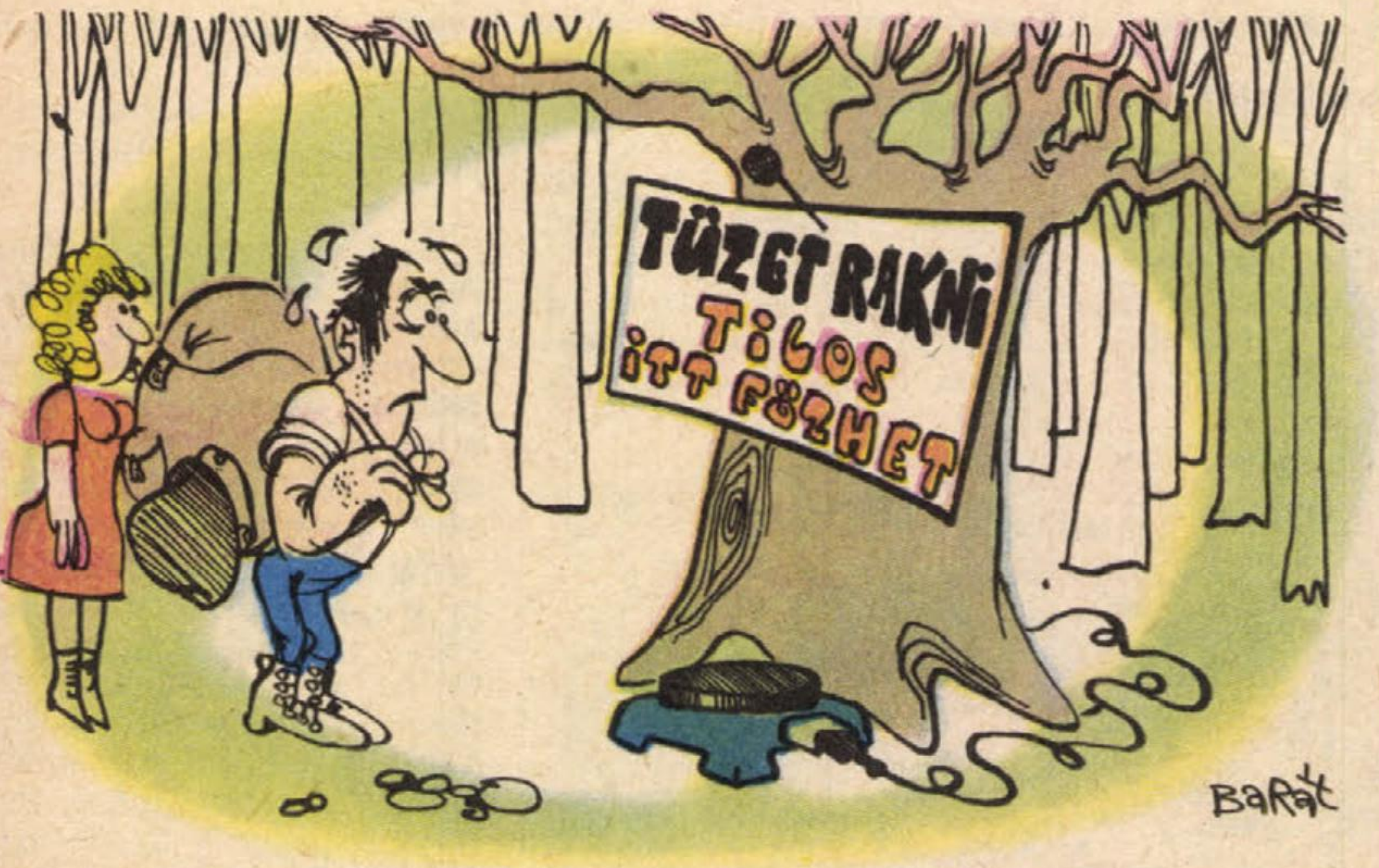

IDÉNYELEJI FORMA

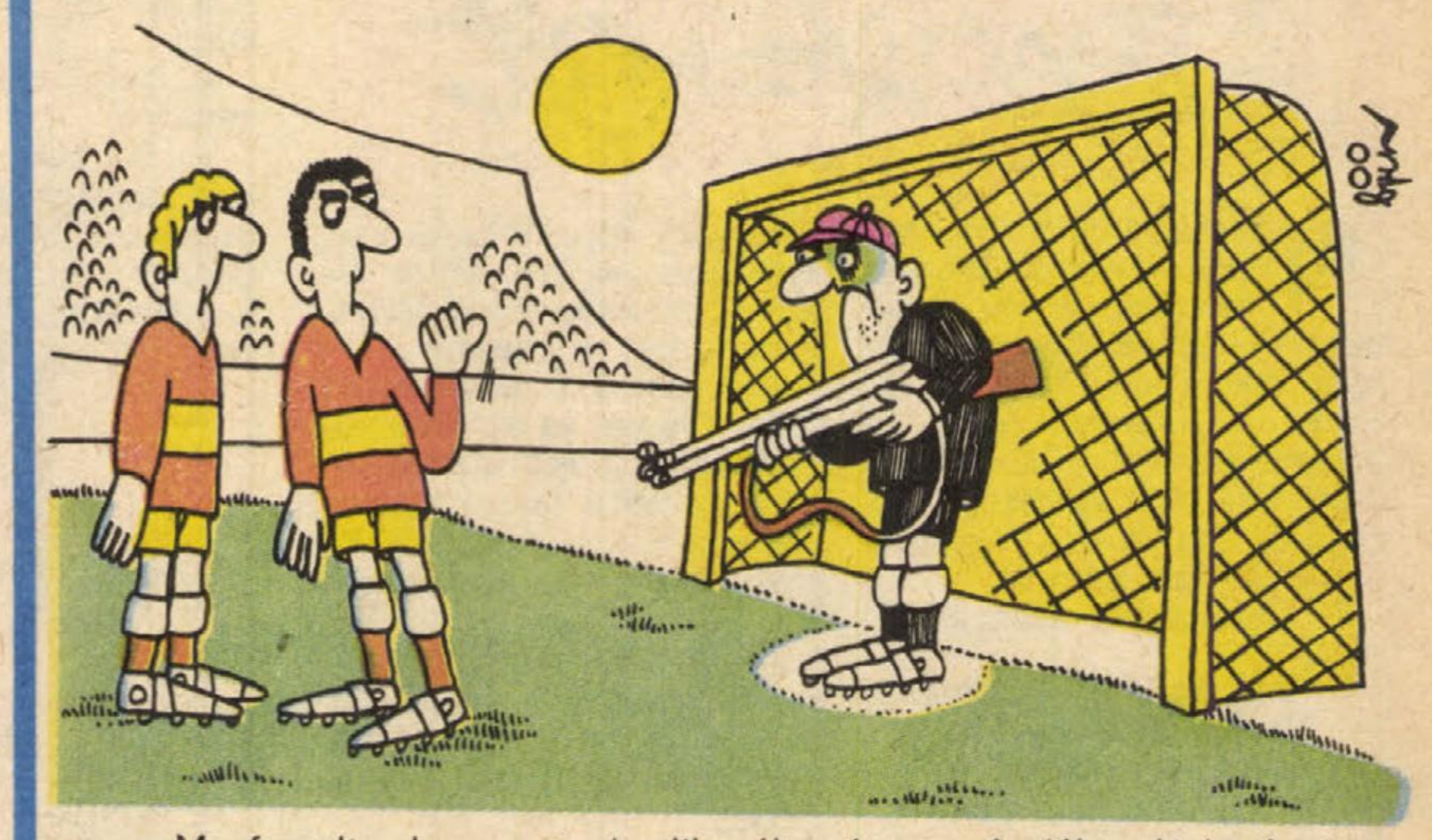

– Megfogadta, hogy a nyolcadik gólt már nem fogják neki berúgni . . .

Nőnapi kávédaráló

Mindmáig büszke vagyok arra, hogy — mintegy tizenöt esztendővel ezelőtt — a Budapesti Nőtanács tiszteletbeli tagjává választott. Valóban voltak szerény érdemeim a nők érdekeit védő cikkek megírásával; hadd gyarapítom most ezek sorát.

A március 8-i Nemzetközi Nőnapon a vállalatok, intézmények, kollégák meglepték és megajándékozták a női dolgozókat virággal, csokoládéval, ahogy éppen a keretből futotta. Az ajándékozásnak azzal a kedvességével tették ezt, amit az ilyen szép ünnep megkíván.

Ám vannak vállalatok, amelyeknek fogalmuk sincs arról, hogy milyen alkalomhoz, milyen ajándék illik. Annál a vállalatnál például, ahol a Nőnapra szappannal akarták meglepni a nődolgozókat, aligha gondoltak arra, hogy milyen idétlen ajándékkal kedveskednek. Már az ötlet felvetésénél sértődött hangok hallatszottak: *„Talán azt hiszik, hogy nem tisztálkodunk eléggé, szappanra sincs pénzünk? Nagyon jól jön ez a Nőnap, hogy végre a vállalat segítségével megfürödjünk.”* Nem tudom milyen méretű volt szerte az országban az ajándékozásnak ez a formája, de az említett konkrét esetben a vállalat igazgatója szerencsére még idejében leállította a szappanajándékozást; egy kis csokor hóvirág és némi csokoládé feloldotta a kellemetlen hangulatot. A szappanügy lekerült a napirendről.

Már az eddigiekből is kitűnik, hogy nem ok nélkül foglalkozom a témával. Megerősít ebben az a levél, amelyet a Nőnapot követően kaptam a Nőnapról. Idézek belőle: „Azt hiszem a jogos felháborodás hangján írhatok arról a sajnálatos szemléletről, ami mindinkább elharapódzik egyes vállalatainknál.” A levélből a továbbiakban kitűnik: a kerületi tanács felhívta a vállalatokat (köztük az Alkalmi Áruk Háza Vállalatot is), hogy szépen és látványosan propagálják a Nőnapot, helyezzenek el a kirakatokban a nőket üdvözlő feliratokat stb., stb.

Tovább idézek a levélből: „Amikor eljött a Nőnap, megjelent a munkahelyen egy központi kiküldött és a nődolgozóknak a kezébe nyomott egyenként egy darab műanyag kávédarálót. Hogy ezt kapják Nőnapra. S a vállalat részéről ezzel el volt intézve minden.”

A vállalati dolgozók, ideértve a műanyag kávédarálóval megjutalmazott nőket, nagyon jól tudták, hogy a szóban forgó kávédaráló 8, azaz nyolc forintos egységáron kerül eladásra a vállalat üzleteiben. Illetve kerülne! Miután azonban nem tudták eladni, a vállalat több mint száz nődolgozójának osztották ki a megmaradt kávédarálókat. Nyolc forintosokat. Műanyagból. Ha nem kellett a vevőnek, jó lesz ajándékba a Nőnapra a nőknek. Hadd érezzék a megbecsülést!

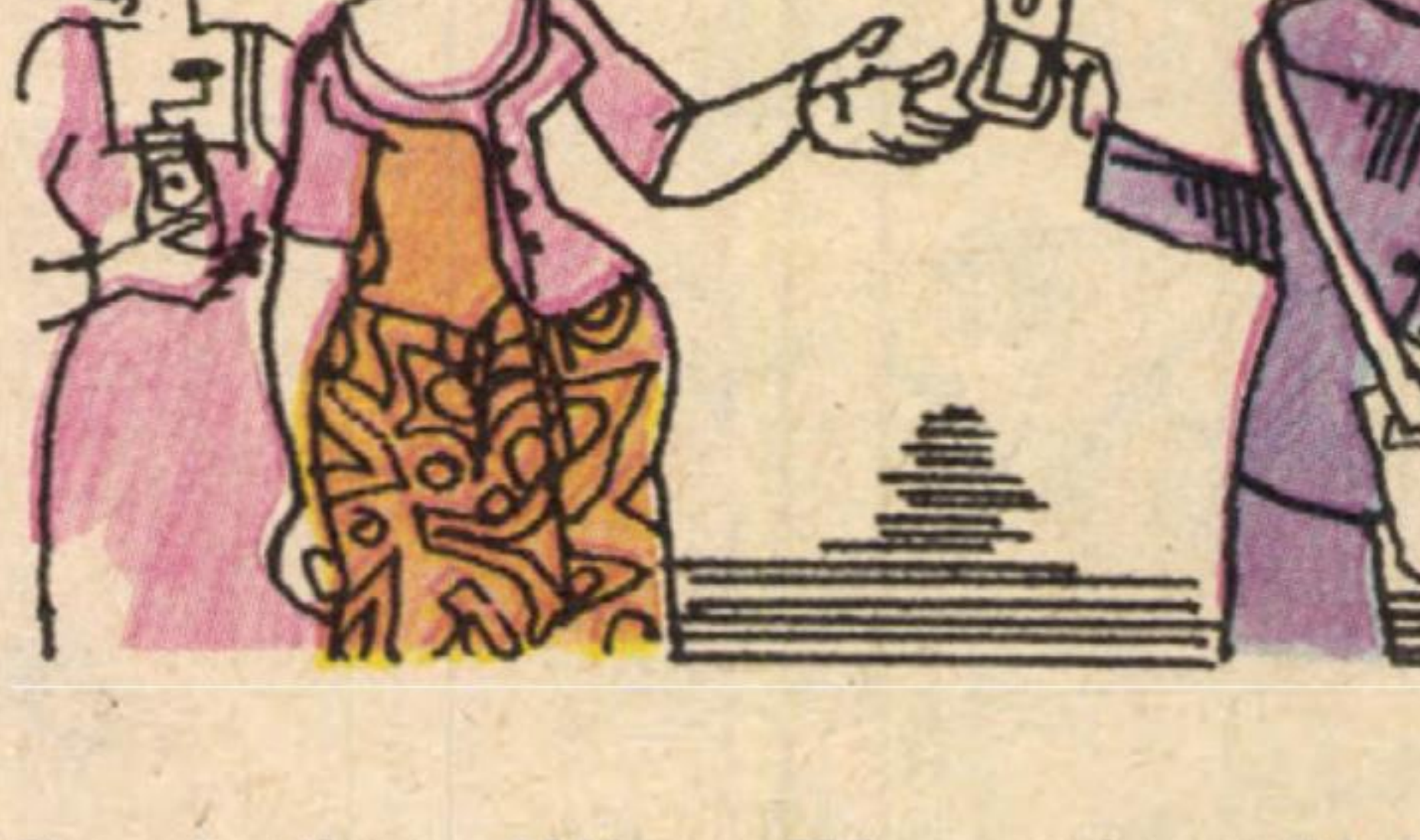

Óriási ötlet. Az elfekvő készlet is csökkent és a nők is megkapták, ami a vállalat szerint őket megillette. Csak megérte-e? kérdi a levélíró. A nődolgozók érthetően „nagyon rossz szájízzel fogadták a vállalatvezetésnek és a szakszervezetnek ezt a különös szemléletét”.

Nem érte meg! Mi lesz a nőnapi ajándékozások jövője?! Ha teszem fel, ez a kitűnő ötlet el fog terjedni? Lehet, hogy a női divat- és méteráru üzletek egész évben tartalékolni fogják az összes bóvlit, eladhatatlan árut, az illatszerboltok a beszáradt krémeket és így tovább, hogy március 8-án, a Nemzetközi Nőnapon, meglepjék és megajándékozzák a nődolgozókat? Az ünnepelt nők kapnak majd harisnyanadrágot, leszaladt szemmel; hibásan kötött pulóvert; foltosan szőtt méteráru maradékot és más efféle hasznos dolgokat, mert valahogy mégis csak csökkenteni kell az elfekvő áruk készletét.

Vagy adjanak ők is 8 forintos kávédarálót . . .

Földes György

ABSZOLÚT FORGALMI DUGÓ

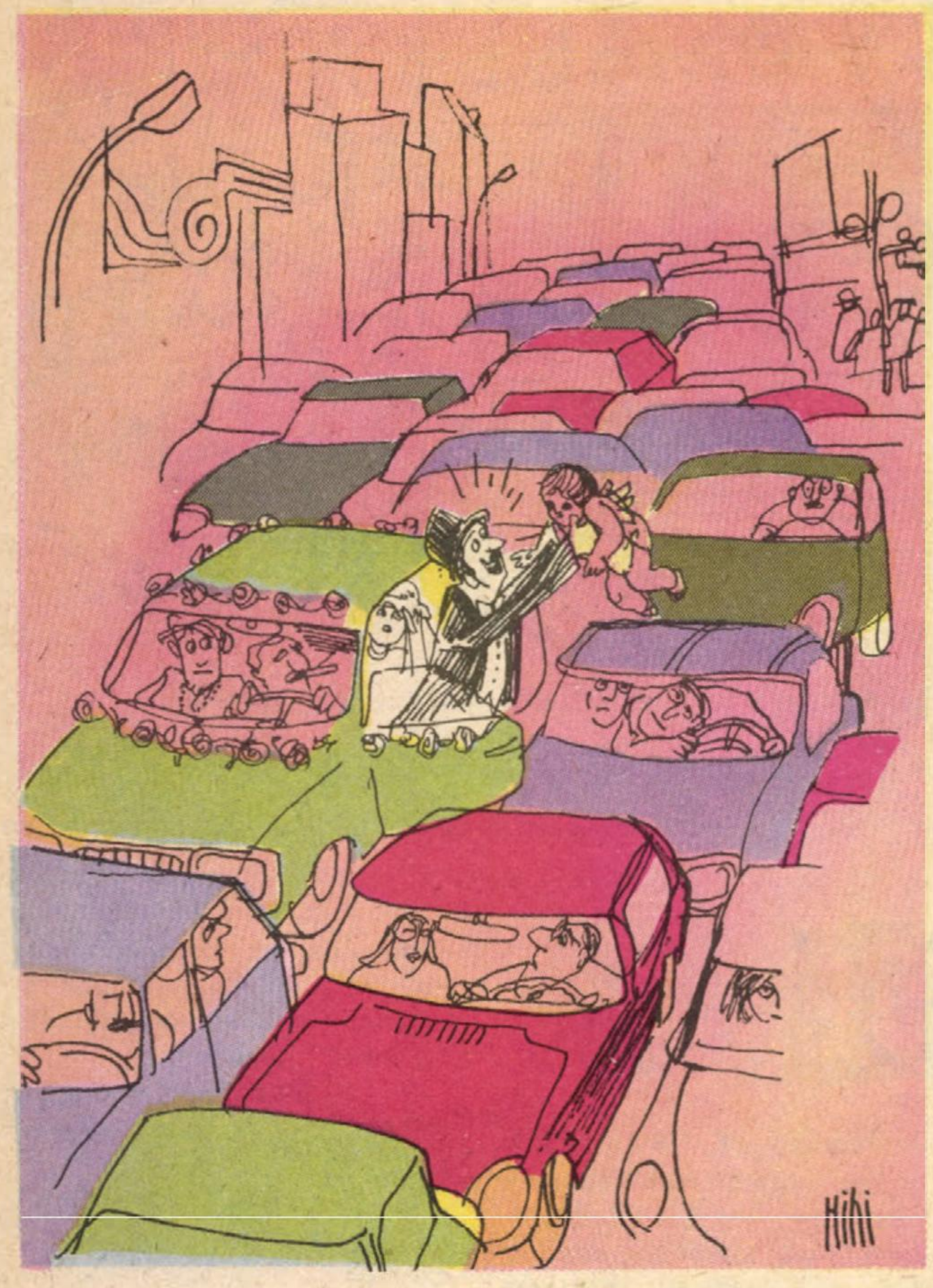

– Fiú!...

* * *

A KOCOGÁS GÉPESÍTÉSE

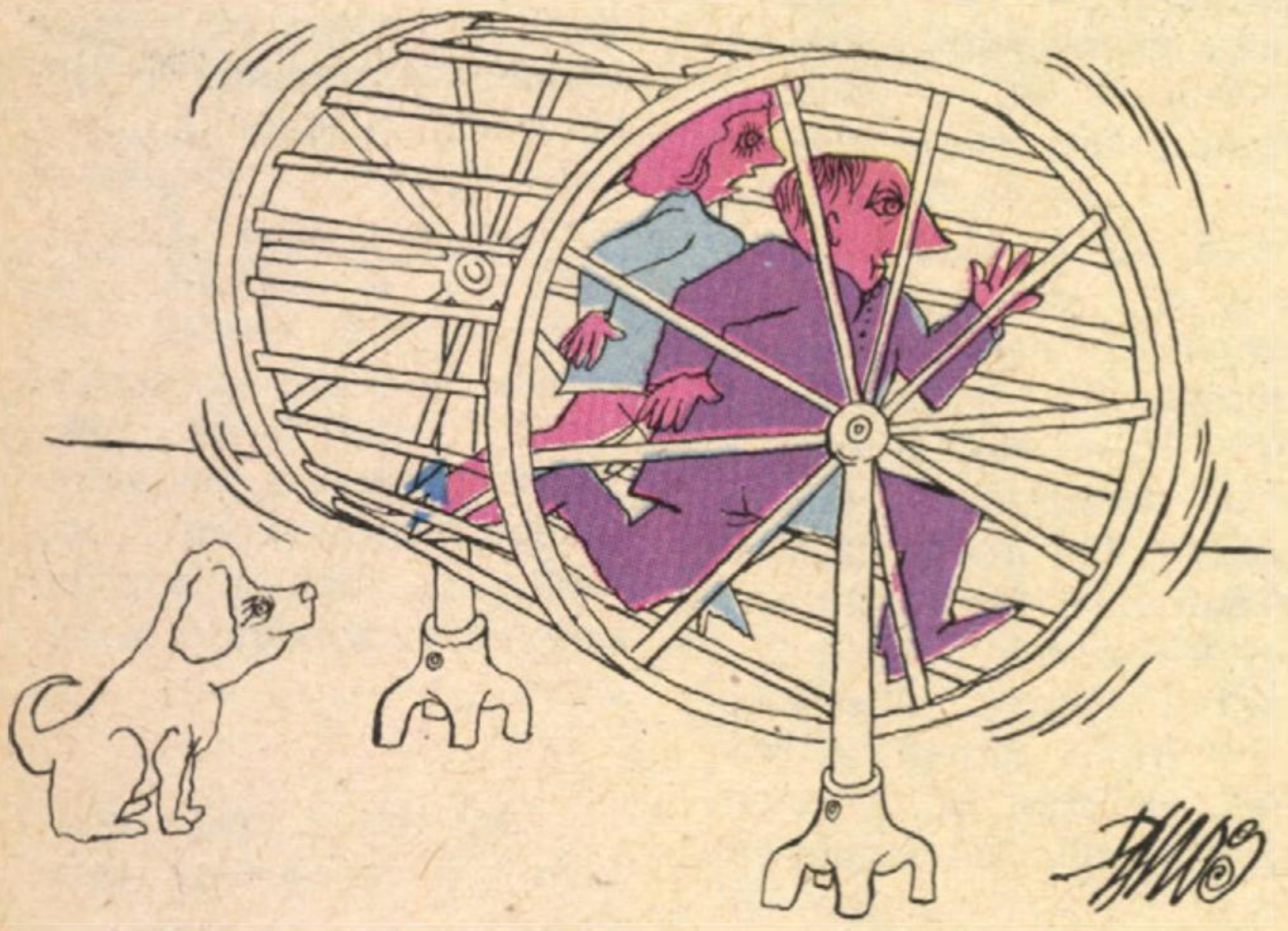

– Gondolod, hogy a Találmányi Hivatal pénzt fog adni ezért a marhaságért?

* * *

CSALÓDOTT HÖLGY

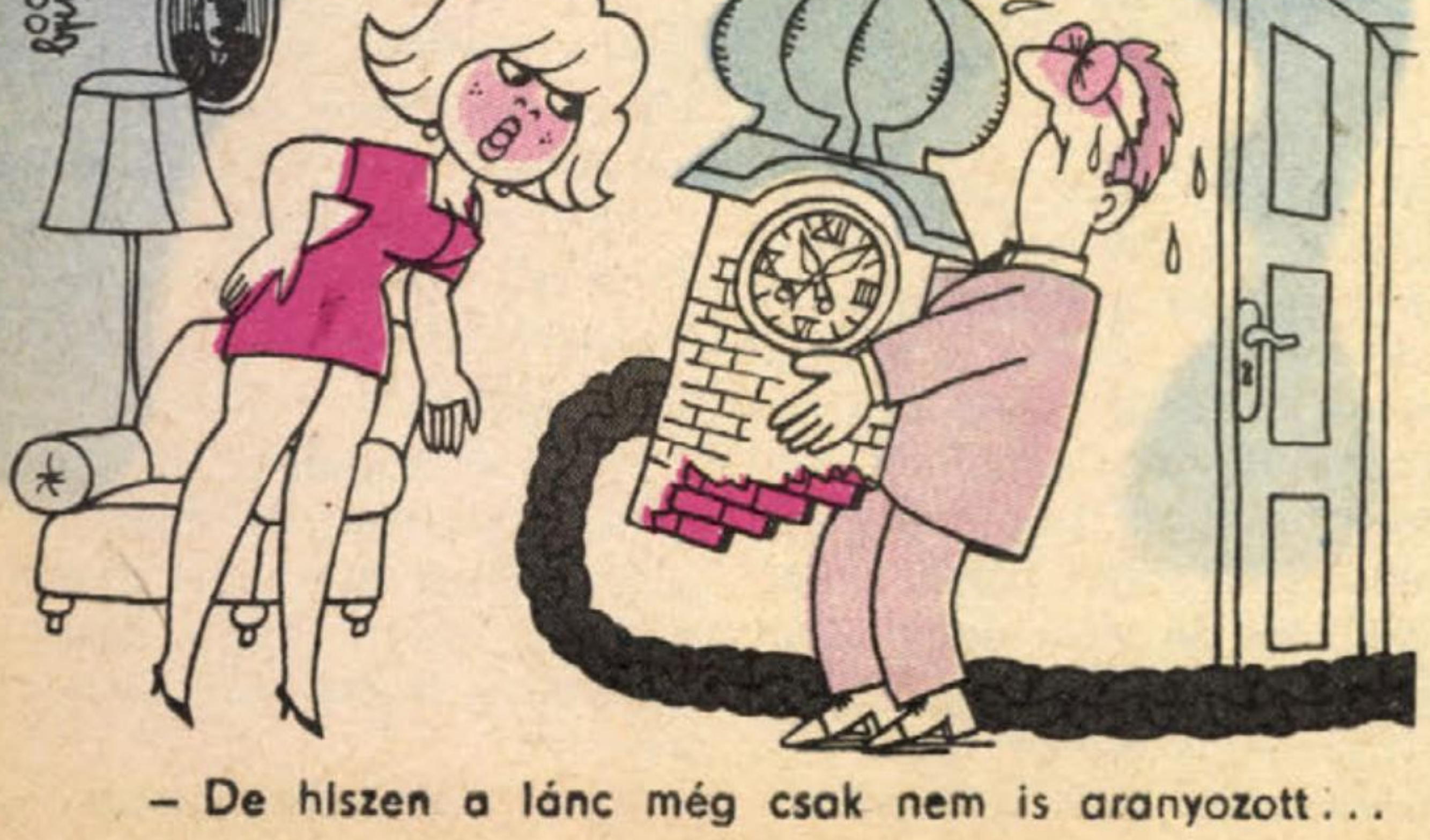

– De hiszen a lánc még csak nem is aranyozott...

TANÁCSTAGI BESZÁMOLÓ

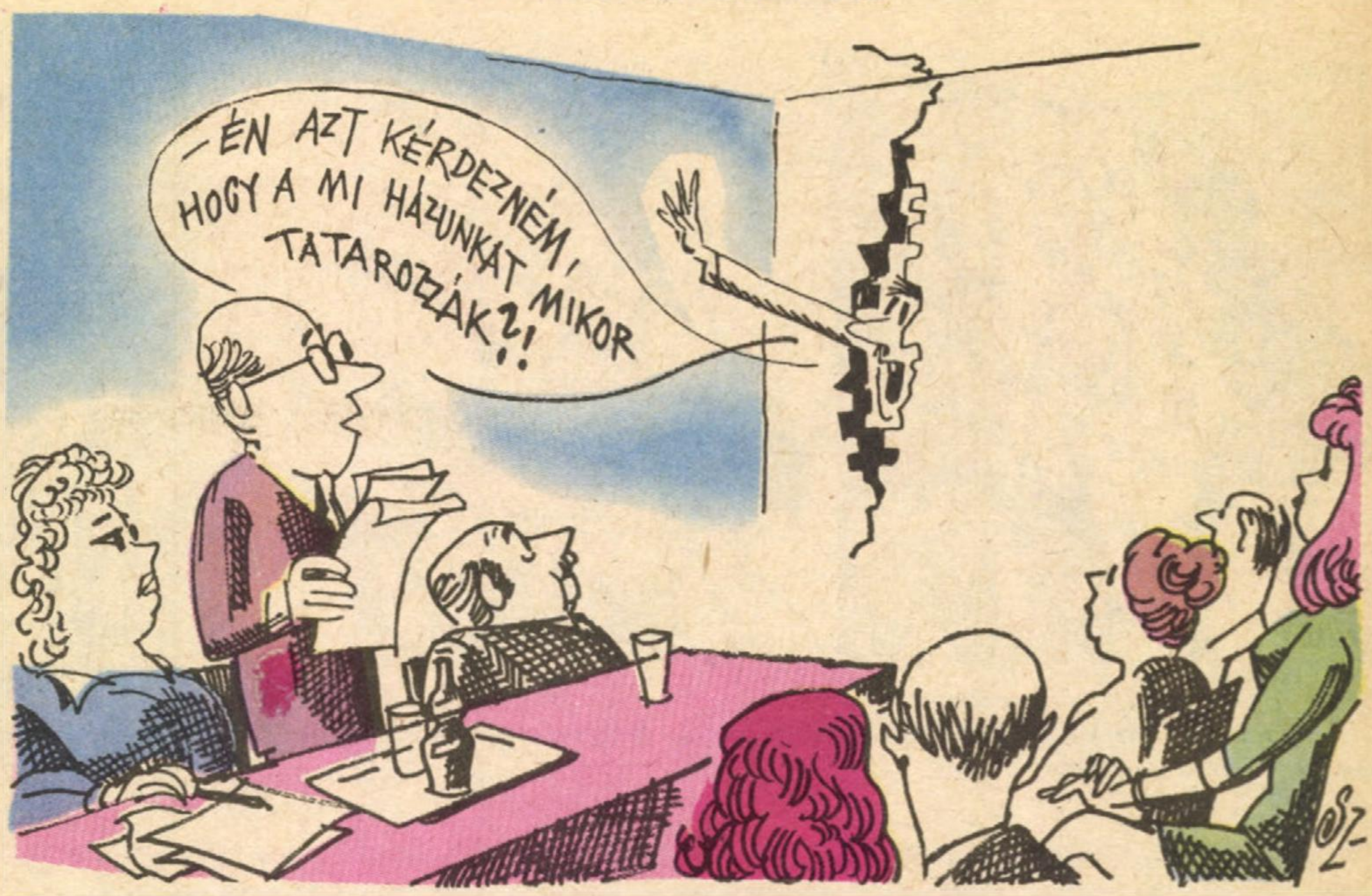
– ÉN AZT KÉRDEZNÉM, HOGY A MI HÁZUNKAT MIKOR TATAROZZÁK?!

MAGÁNÉLET

A közéleti emberek magánéletéről semmit sem tudunk. Nem tudjuk, hogy X. Y. miniszternek van-e felesége, gyereke, mit csinál a szabad idejében, van-e valami szenvedélye. Nem ismerjük a színészek, írók magánéletét sem, pedig biztosan van nekik, csak titkolják. Emlékszem, annak idején, sráckoromban tudtam arról, hogy mit csinál Titkos Ilona és Gombaszögi Frida a szabad idejében és mit mondott Karinthy a Central kávéházban Petschauer Attilának. Megírták a lapok. Megírták a pletykarovatban, a riportokban és feldolgozták kis sztorikban, anekdotákban.

Manapság a magánélet valóban magán élet. Szerintem helyes, hogy így van, mások szerint nem helyes. Nos, ez még vitatéma marad sokáig és nem az én feladatom eldönteni: nem viszik-e túlzásba a titkolózást?

A politikusok, színészek, írók magánéletéről semmit sem tudunk, annál többet a vendéglátóipari alkalmazottak magánéletéről. A felszolgálónők, pincérek, kávéfőzőnők nem csinálnak titkot a dologból: hangosan és őszintén megtárgyalják magánéletük minden fontos és kevésbé fontos mozzanatát a vendégek előtt.

Ha a következő században megjelenik egy anekdotagyűjtemény, akkor abban már nem írók, színészek, politikusok fognak szerepelni, hanem felszolgálónők, fizetőpincérek.

Valahogy így:

A Kökörcsin eszpresszó szép kávéfőzőnője, Lustig Tini egy ízben odakiáltott — mindenki füle hallatára — a csúnya, de eszes főpincérnek a terem másik végébe:

— Berci, gyereket szeretnék tőled! Képzeld el, milyen pompás gyerekünk lenne, ha örökölné a te eszedet és az én szépségemet!

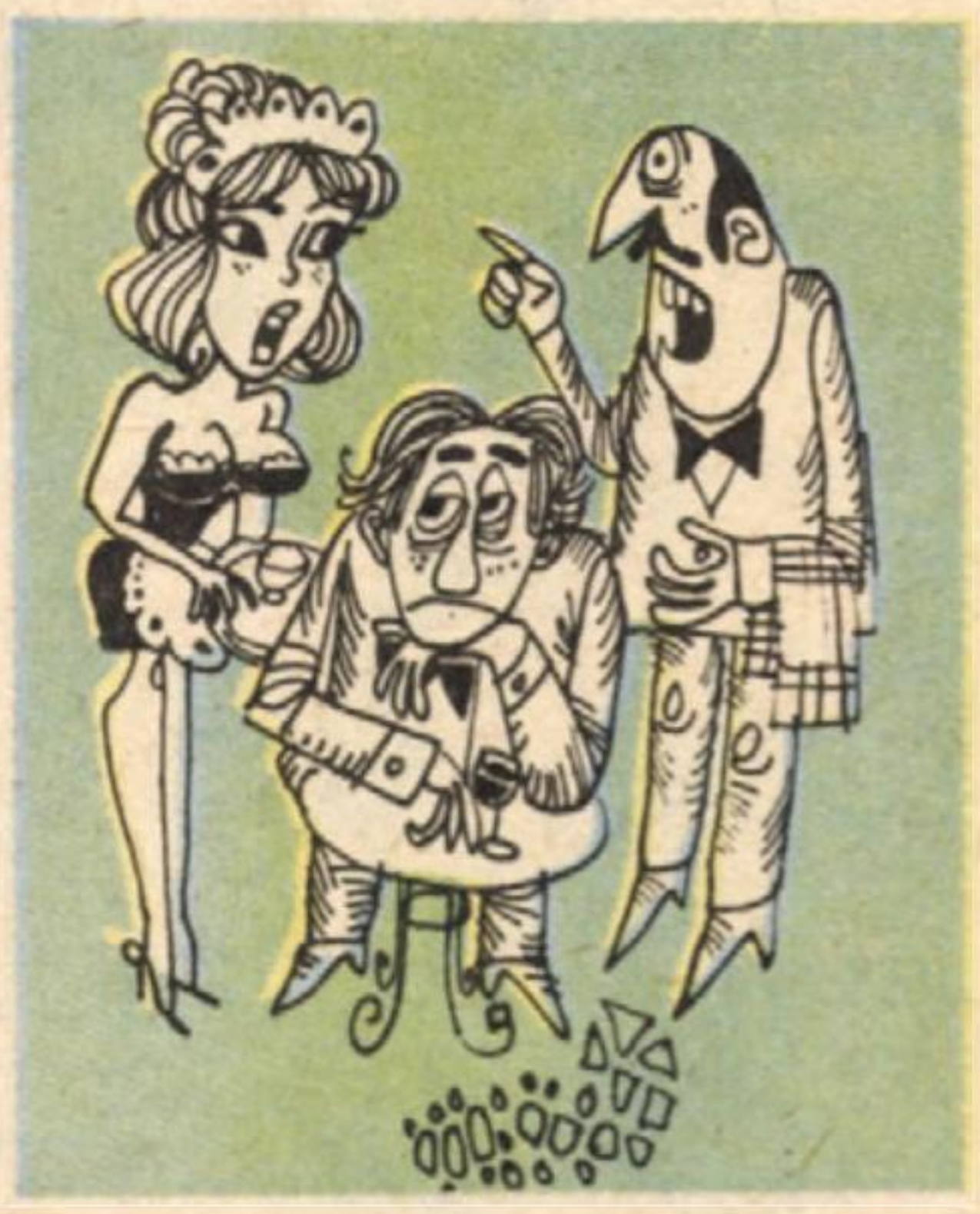

Mire a főpincér visszaordított:

— Jól gondold meg, Tini! Mi lesz akkor, ha az én szépségemet és a te eszedet örökli!?

Az anekdota, mint műfaj, híres emberekhez kötődik, ismert emberekhez, de napjainkban a híres, ismert emberek szerényen visszahúzódnak a reflektorfényből.

Vajon mi lesz ennek a műfajnak a jövője? Aggódom az anekdotákért.

Még szerencse, hogy az eszpresszókban, vendéglőkben, cukrászdákban nem félnek a nyilvánosságtól. Egy-egy vendéglátóipari alkalmazott élete nyitott könyv előttem. Tudom, hogy B. Nelly kivel jár, és ezzel kapcsolatosan mit mondott neki az anyósa hamvazószerdán, délután öt és hat között, tudom, hogy V. Guszti bácsi házat épít Érden és esős időben fáj a térdkalácsa. Mindent tudok, hiszen előttem beszélik meg az ügyeiket, előttünk, a vendégek előtt, akik csendben majszoljuk a tortát, isszuk a kávét habbal, vagy anélkül.

Egy-egy történetet néha feljegyzek az utókornak. Lehet, hogy az utókor hálás lesz érte. Egy kicsit sajnálom, hogy e történetekben nem államférfiak, művészek, közéleti személyiségek szerepelnek, de hát mit tegyek? Avval kell beérnem, ami van. A felszolgálónőkkel, a pincérekkel, és ha egy kis mázlim van, rumli-mentes napokon még a konyhaszemélyzet beszélgetéséből is megtudhatok egyet és mást, ha elég hangosan diskurálnak odabenn.

És ez — hálistennek — elég gyakran előfordul.

Mikes György

ELŐZÉKENYSÉG

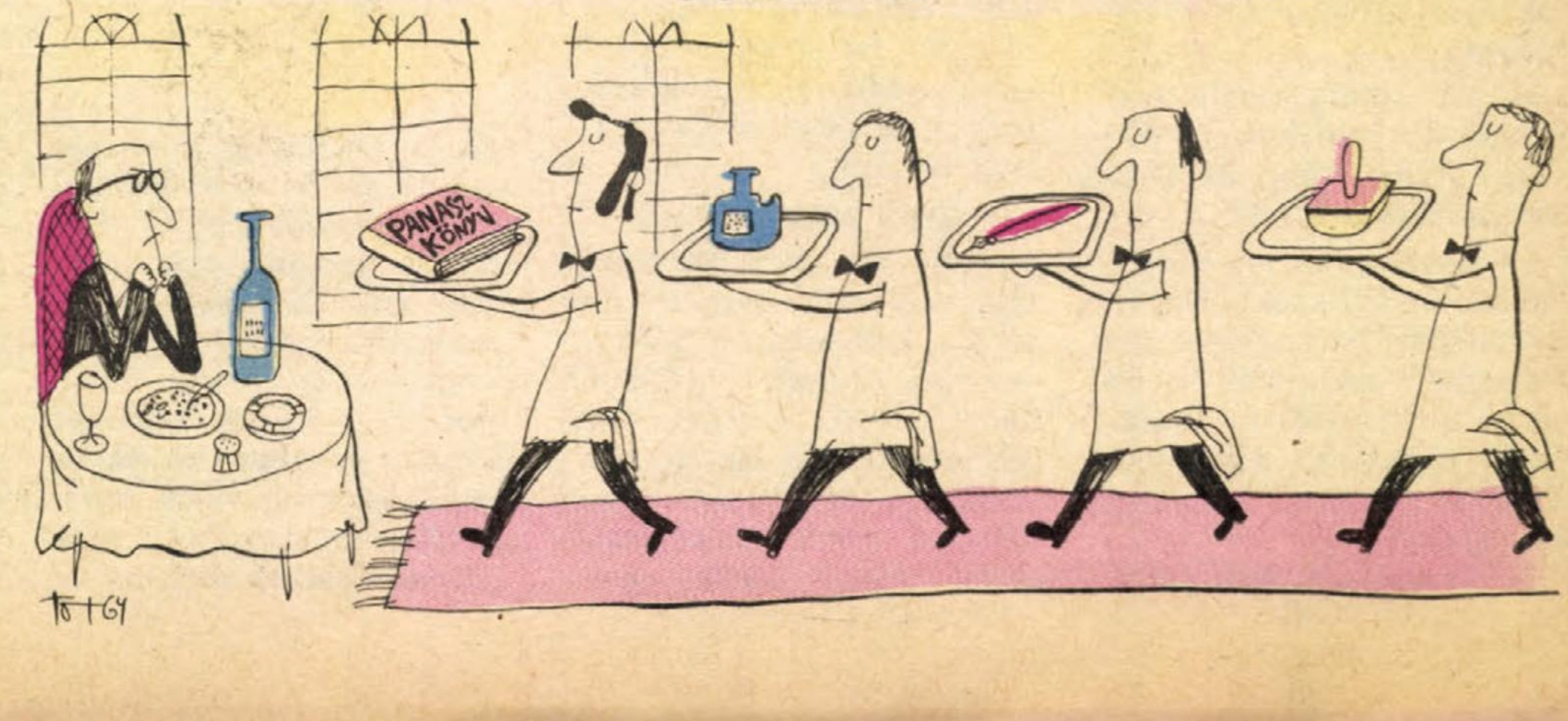

ÚJ ASSZONY

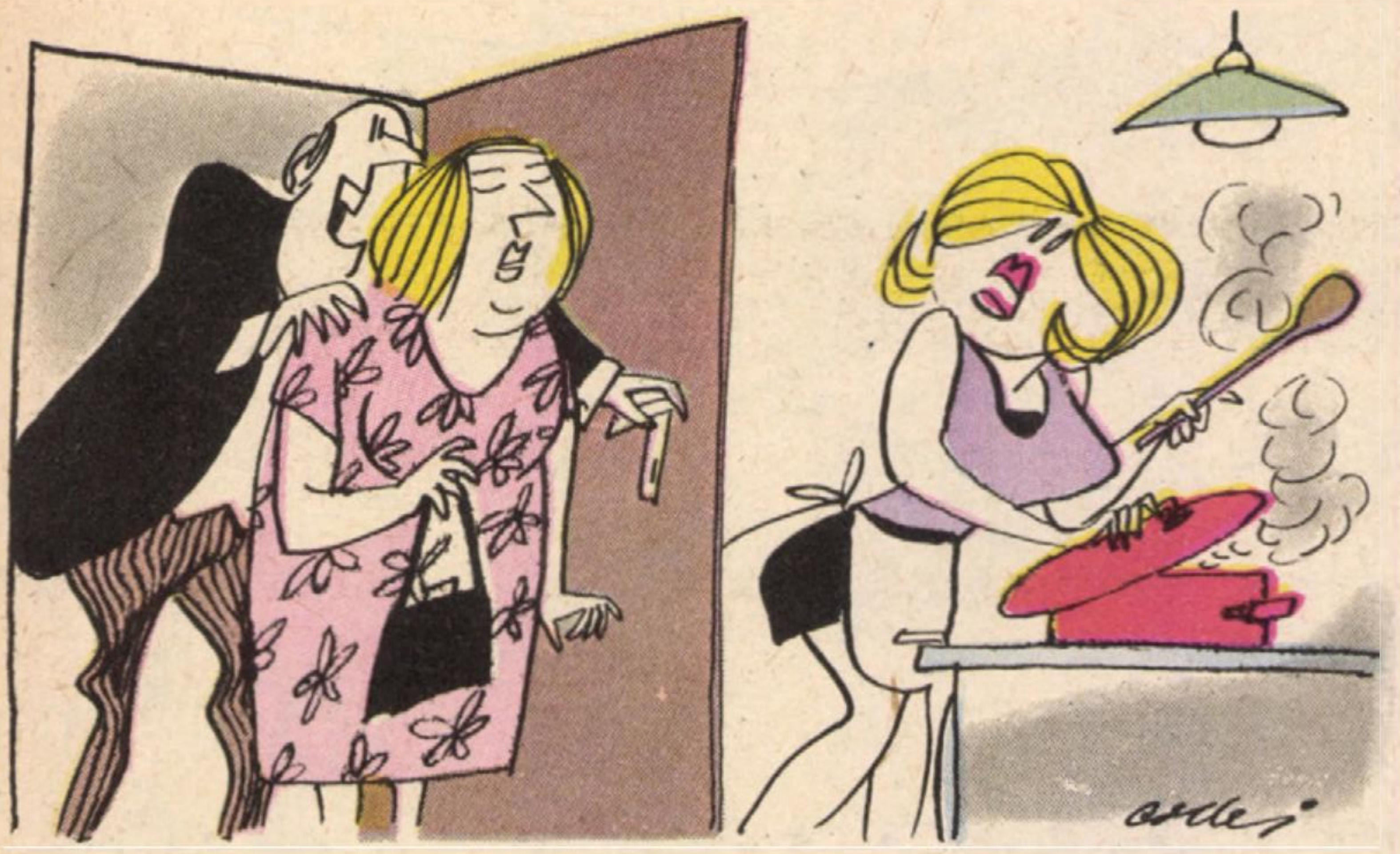

– Elhoztam, szívem, a volt feleségemet, hogy megtanítson téged úgy főzni, ahogy én szeretem...

KEVÉS A FÉRŐHELY

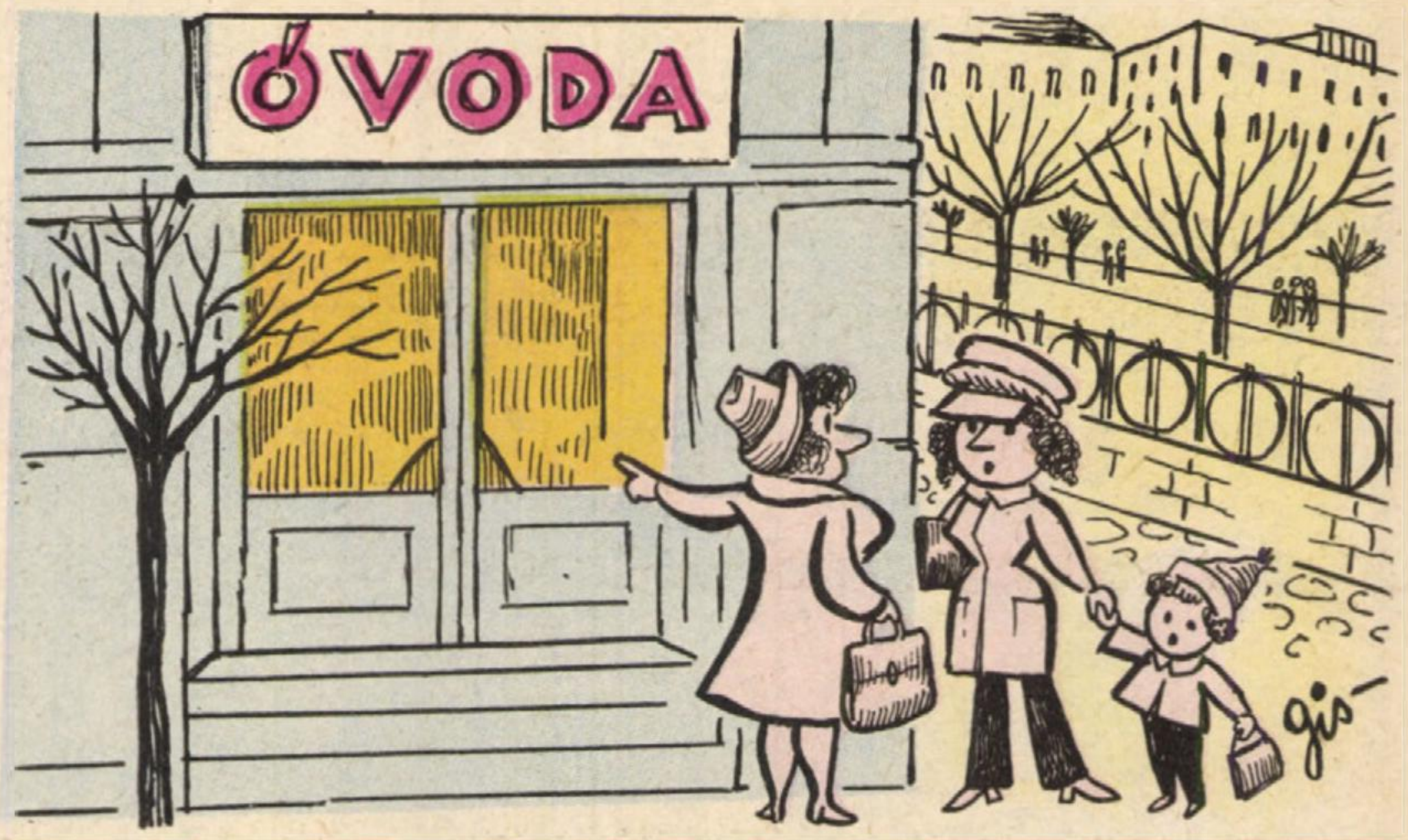

– Az én lányom már csak óvónőként tudott ide bekerülni...

ABSZURD MESE

Minden mese abszurd egy kicsit. No, de ennyire...! — mondotta barátom Bendegúz, a segédszínész. És belefogott a vele megesett igaz történet elbeszélésébe.

*

Hol voltam, hol nem voltam, voltam egyszer egy színház kulisszái mögött s néztem a sztárt. A színház sztárja egy gyönyörű karcsú nő volt, művésznevén Leveli Rána. Vöröses-zöldes haj lengte körül hófehér tarkóját, hosszú combjának volt valami narancsszínű sugárzása, észtveszejtően énekelt és táncolt, mit részletezzem? Ez a csodalény egyszer rajtamfelejtette lilafényű szemét és odalépett hozzám, a szimpla kis statisztához:

— Azt akarom, hogy ma este eljöjj hozzám!

Mit akarhat Rána éntőlem, a szerények között is a legcsendesebbek egyikétől? El se tudtam képzelni. De persze elmentem. Hogy milyen a lakása, arra most nem térek ki, csak az volt feltűnő, hogy fürdőszobája akkora volt, mint másutt egy ebédlő és buja növények lengedeztek mélyített medencéje körül.

No, pompás vacsora, ital, utána azt mondja Rána:

— Ide hallgass, kis Bendém, most elmondok neked egy halálos titkot. Én nem az vagyok ám, akinek látszom, én alapjában véve egy elvarázsolt leveli béka vagyok.

— Ne röhögtessen művésznő — mondom vidáman, mire Rána elfésüli homlokából a haját:

— Látod ezt a kis Y alakú forradást? Nézd meg a Brehmben: ez bizonyos békafajták ismertetőjele. És halld a hangomat, amin soha senkinek meg nem szólalok: brekeke, brekeke, kroax, kroax...

— Gratulálok. Nagyszerű állathangutánzónak tetszik lenni.

— Nem, kis csacsim, ez az én igazi hangom. Éltem valaha a leveli békák idillien nyugodt, szép életét egy csendes erdei tó partján. Egyszer az orromra repült egy pici légy. Bekaptam... ebben a pillanatban egy ronda nagy bögöly zizegett felém és mondja: „Vedd tudomásul, hogy én boszorkány vagyok, a kis légy nagymamája. Amiért lenyelted egyetlen unokámat, elvarázsollak. Ember leszel! Hibiridi-huburudu..." csinált felém valami krixkraxot és máris emberré váltam. Kételtemre esküszöm, hogy így volt. És én most mindezt azért mondom el neked, hogy te engem visszavarázsolj békává.

— Csak nem?

— De biz igen. Ide hallgass, kis buta Bende. Én béka koromban boldog gondtalanságban éltem. Nem voltak problémáim. Hát hogy hogyan lettem színésznő, arra most nem térek ki, rövid az éjszaka és én hajnal előtt le akarom vetni magamról ezt a vacak emberi testet. Mióta színésznő lettem, nincs békai életem, emberi is alig. Kora reggel rádiófelvétel, délelőtt színházi próba, délután szinkron, este előadás, utána tévé. Magánélet nuku.

— Szegény művésznő...

— Ne brekegj közbe. Mindez csak fizikai szenvedés. De az idegiek! A megaláztatások sora! Hízelgek a direktornak, a három rendezőjének, a dramaturgnak, a ruhatervezőnek, a világosítónak, még az ügyeletes tűzoltónak is. Mert mind árthat nekem. A kollégák intrikálnak ellenem, ha sikerem van, féltékenyek, ha megbukom, kárörvendenek. Ha valami súlyos sérelem ért és panaszra megyek a Főhivatalba, azt mondják: „Ugyan, művésznő, önnek elégtételt adni? Hiszen ön a legmagasabb gázsista, markában van a közönség, lába elé borul a sajtó..." A naivisták. A jövedelmemből nem élvezek semmit, mert nem érek rá, különben is az életsztenderdem fenntartása után alig marad valamim. A balatoni villámat jó ha egy évben tíz napig tudom élvezni, mert nyáron filmeznem kell, a rongyaimat elajándékozom a bejárónőmnek, hogy csak itt ne hagyjon, az ékszerek a széfben, mi jó van nekem abból? A közönség szeret, de ez nekem minden este halálfélelmembe kerül, mert hátha pont aznap esem hasra a színpadon, vagy az agyam felmondja a szolgálatot. A sajtó közhelyeket ír rólam. Nem ehetek kedvemre, nehogy hízzam, hol a torkomra, hol az idegeimre kell vigyáznom. És a színházi légkör, ami csupa erkölcsi szmog! Egyik alkoholista kollégám állandóan sérteget, egy másik állandóan udvarol, egy harmadik pumpol, az igazgató szeretője és a főrendező felesége rágalmakat terjeszt rólam, ha más nagyobb prémiumot kap nálam, már azt híresztelik, hogy letűnt csillag vagyok. Éjszakánkint kínos álmok gyötörnek, gyakran fáj a gyomrom az állandó izgalmaktól, a körülöttem nyüzsgő erőszakos, buta, műveletlen, ízléstelen, tehetségtelen emberektől, akiket a hozzá nem értés, a protekció, a klikkrendszer egymásbafonódó hínárja megrendíthetetlenné tesz. Százezrek imádnak, de nincs senki, aki érdektelenül szeretne, és akit én szeretni tudnék. Ments meg ettől a mostani életemtől, jó Bendegúz és én rád hagyom badacsonyi villámat, összes ékszereimet és amit akarsz.

— Szegény, szegény Rána művésznő... mit tegyek hát?

— Varázsolj vissza békává. Egyszerű a dolog. Megcsókolod bal szemöldökömet és háromszor azt kiáltod: „Térj vissza őseidhez, Rána!"

— Tessék mondani: miért éppen engemet tetszett kiválasztani erre a műtétre?

— Mert eddig akárhány férfit fölkértem rá, sose a szemöldökömet kezdte csókolgatni. Te olyan jámbornak látszol... megteszed ezt a csekélységet ugye?

No jó, gondoltam, hozzám mindig rendes volt Rána, ezt a kis szívességet igazán megtehetem neki. Megcsókoltam a bal szemöldökét, elmondtam a varázsigét... abban a pillanatban visszaváltozott békává.

*

— Mi lett a végrendeletével? — kérdeztem Bendeguzt.

— Sajnos, elhamarkodtam a dolgot, hiszen tudod, nincs gyakorlati érzékem. Mielőtt írásba adta volna, elvarázsoltam.

— Nem hiszek én ebből az egész meséből egy szót se!

— Nem? No ide nézz! — azzal félrehúzott egy függönyt. Ott ült egy befőttes üvegben, kis létrácskán Rána, a béka.

— Kisztihand művésznő! — szólt Bendegúz. Rána ráhunyorított azzal a bizonyos bal szemével és barátságosan üdvözölte:

— Brekeke!

Kissé felzaklatva váltam el Bendegúztól, de azzal a jóleső érzéssel, hogy másnap jó idő lesz. Rána ugyanis a létra legfelső fokán ült.

Szánthó Dénes

SIRALMAS HÉTFŐ

Csak hétfő ne lenne soha!

Hétfőn van oktatás, de ugyanezen a napon rendezik az értekezleteket, megbeszéléseket, baráti összejöveteleket és klubesteket is. És mit ad Isten, pont hétfőn van szülői értekezlet az iskolában, valamint a lakógyűlés a házban. Mintha összebeszéltek volna, minden szervezet hétfőre tervezi a fontosabb programokat, arra a napra, amikor az ember el tudna menni moziba vagy színházba, ugyanis ezen a napon nincs a tévében műsor.

Bonyolítja a dolgot, hogy a hétfő az a nap, amikor az ember leülhet egy kicsit elbeszélgetni a gyerekkel, hadd érezze az a kölök, hogy van neki apja. Sajnos, ez is akadályokba ütközik, mert hétfőn van az iskolában a klubest és a szakköri foglalkozás, mivel a srácok és a tanárok más napokon — a televízió miatt — nem érnek rá.

Hétfőn az asszonyt is el kellene vinni valahová. Hónapok óta panaszolja, hogy sosem tud beszélgetni a férjével, évek telnek el anélkül, hogy leülnének egy kis presszó-sarokba, úgy mint régen, amikor még nem volt televíziójuk. Hétfőn viszont el kellene menni látogatóba a mamához, aki egyéb napokon nem szívesen fogad vendéget, mert műsorkezdettől műsorzárásig a tévé előtt ücsörög, de hétfőn mindig az eszébe jut, hogy a gyerekeitől akár fel is fordulhatna. Hiába azonban a legszebb terv, az ember mindig ki van téve annak, hogy régi barátai közül azok, akikkel a televízió előtti, régi szép időkben szinte naponta találkoztak bejelentik: össze kellene hozni egy kártyapartit. Igen ám, de Mancika, Zsuzsika, szóval a bizonyos nagy Ő, éppen erre az estére mond igent, amire nem lehet nemet mondani, mert kell az ember életébe egy kis fény. Már kétszer majdnem összejött a dolog, de egyik alkalommal a lány mondta le, mert a tévében tombolt a hosszú forró nyár, másodszorra viszont egy nemzetközi meccset közvetítettek, amit nehezen hagy ott az, akiben él egy kis nemzeti érzés.

Közben megszakad az ember szíve, mert hétfő az a nap, amikor kora este be lehetne bújni az ágyba, egy jó könyvvel, mert máskor úgysem tud olvasni a szegény tévé-előfizető. Legfeljebb akkor, ha elromlik a televíziója, ez esetben viszont egyfolytában ideges. Zaklatott lelkiállapotban pedig nem lehet elmélyülni egy könyvben.

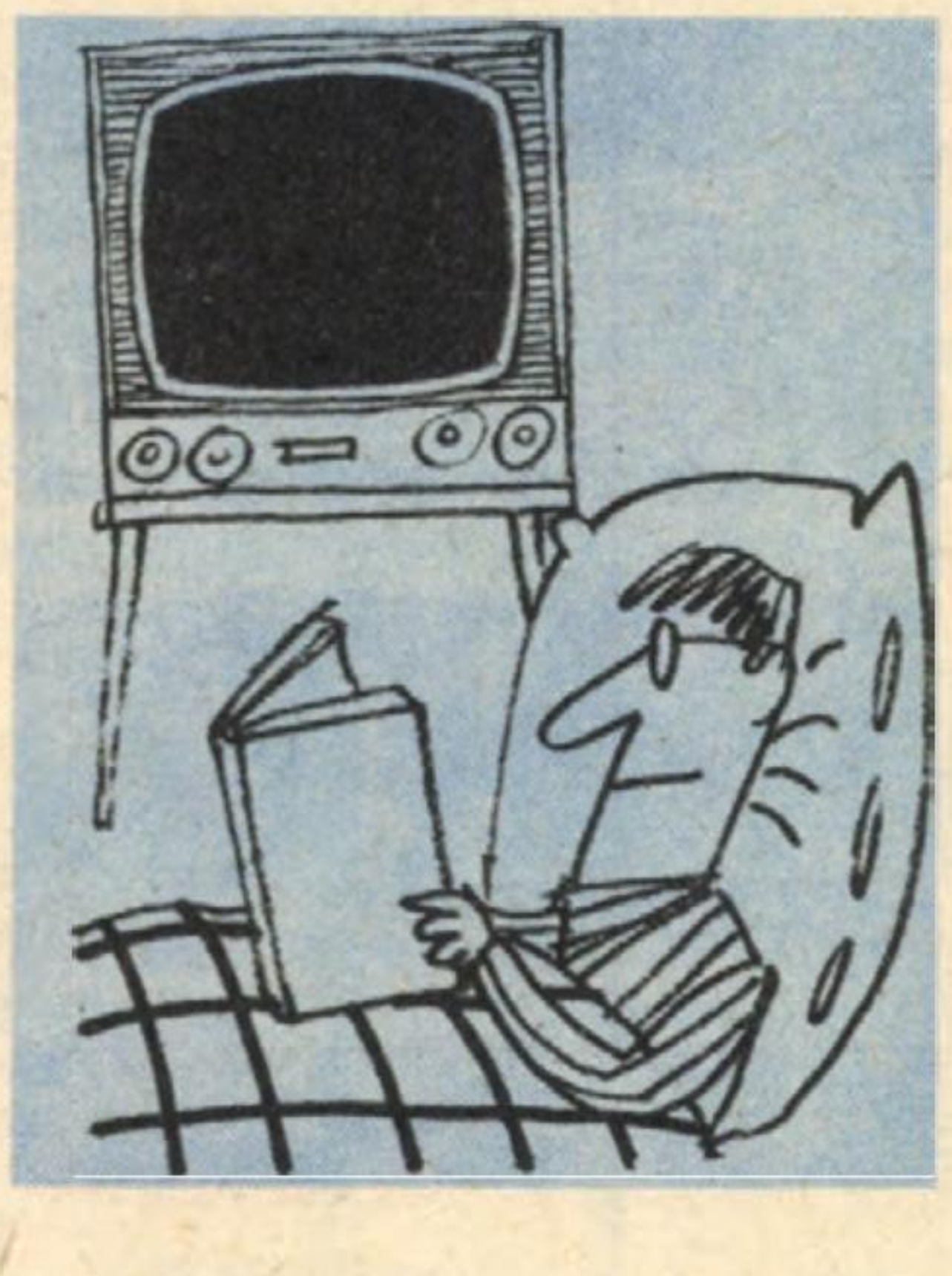

Hétfő estére marad a tanulás is. Mert nemcsak a jó pap, de a jó magyar dolgozó is holtig tanul. Mindig van egy fejtágító, továbbképző, szakmai tanfolyam, szeminárium, esti iskola, vagy ha más nem, hát autóvezetési vizsga, amire készülni kell. Természetesen erre az estére maradnak a szaklapok, irodalmi lapok és az egész heti sajtó is.

Hétfő estére tömérdek házimunka is összegyűlik otthon. Meg kell csinálni a vasalózsinórt, a fürdőszoba csapja hetek óta folyik, szerelő persze nem jön ki ilyen csip-csup munkáért, legfeljebb hétfő estére vállalná, de végtére: ő is ember, neki is hétfő a hétfő.

A felsoroltakon kívül is akadna még tennivaló bőven, de ennyi is elég, hogy az ember ne tudjon választani. Százfelé senki nem szakadhat, bármelyik programot, munkát vagy feladatot vállalja, idegesíti mindaz, ami megint elmaradt, megint eltolódott a következő hétfőre. Legokosabb, ha az ember legyint egyet és sehová nem megy. Hétfőn este tehát otthon ücsörög az ember, de ebben sincs köszönet, mert mindenki ingerült, mindenkinek hiányérzete van. A levegő puskaporos, bármelyik pillanatban bekövetkezhet a robbanás. Az ember tehát könyvet vesz a kezébe, de valahogyan nem ízlik az olvasás sem. Beszélgetést kezdeményez a családtagokkal, de azok is idegesek, az asszonyból árad a panasz, a srác szemtelen és természetesen a szerelő sem jön.

Az ember önkéntelenül is, segélykérően a néma és sötét tévédoboz felé pillant. De a készülék részvétlenül és konokul hallgat. Hétfő van. Bárcsak ne lenne hétfő. Vagy legyen, de legalább a tévé sugározzon műsort...

Ősz Ferenc

CSÖKKENT A GAULLEISTA TÖBBSÉG

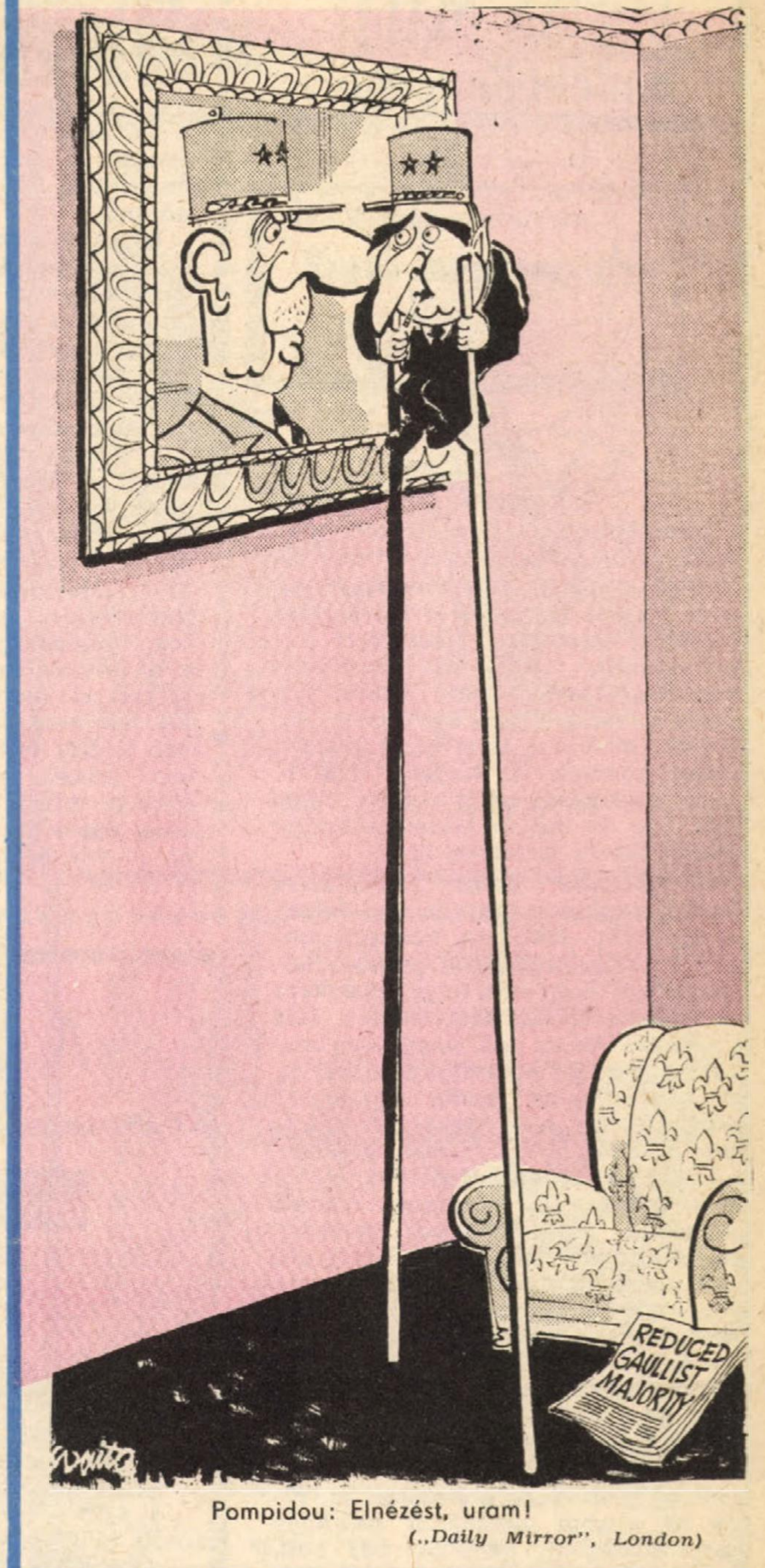

Pompidou: Elnézést, uram!

(„Daily Mirror", London)

FALU VÉGEN

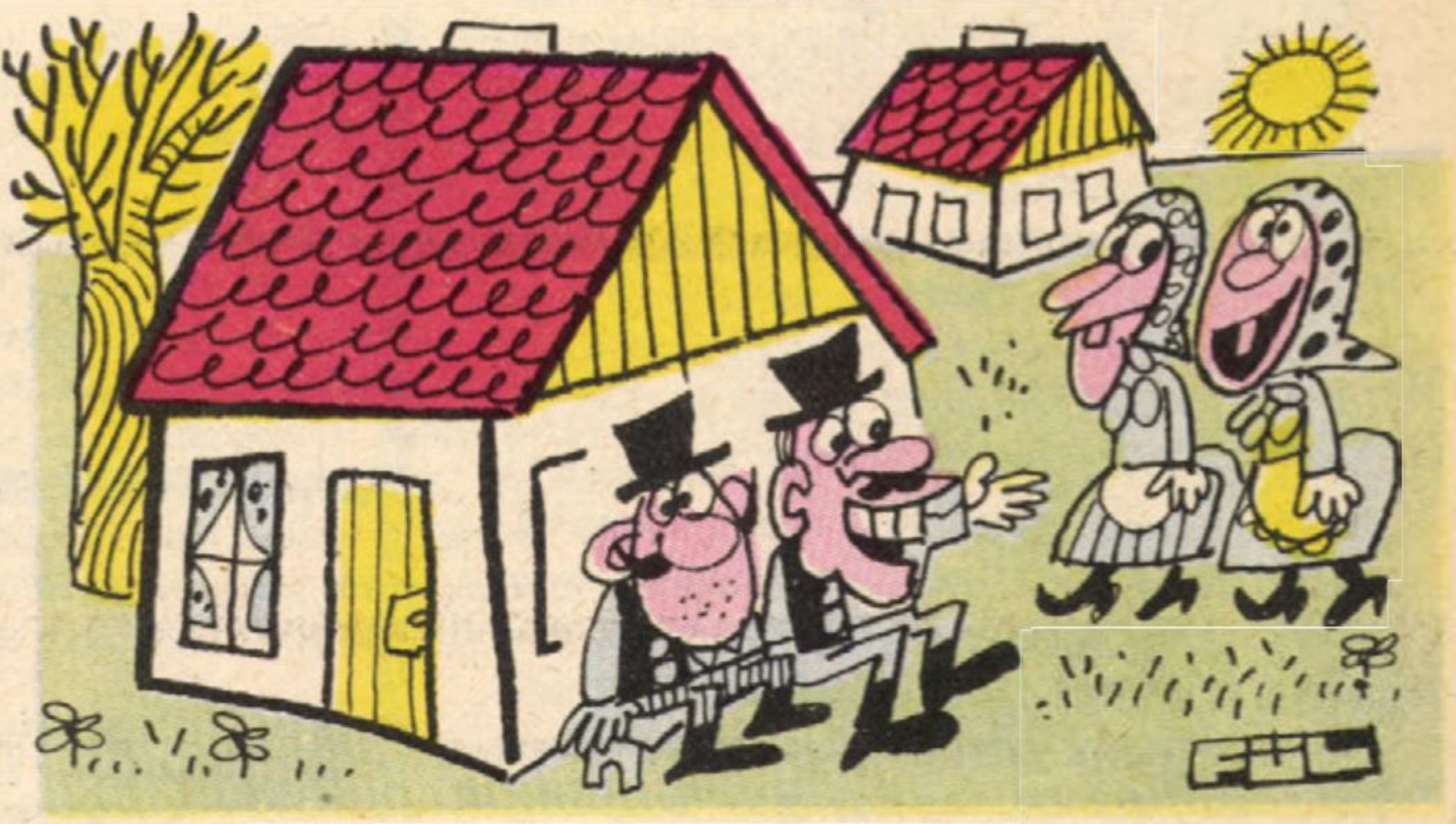

– Na, megjöttek a reggeli lapok.

TETŐTÉR BEÉPÍTÉS

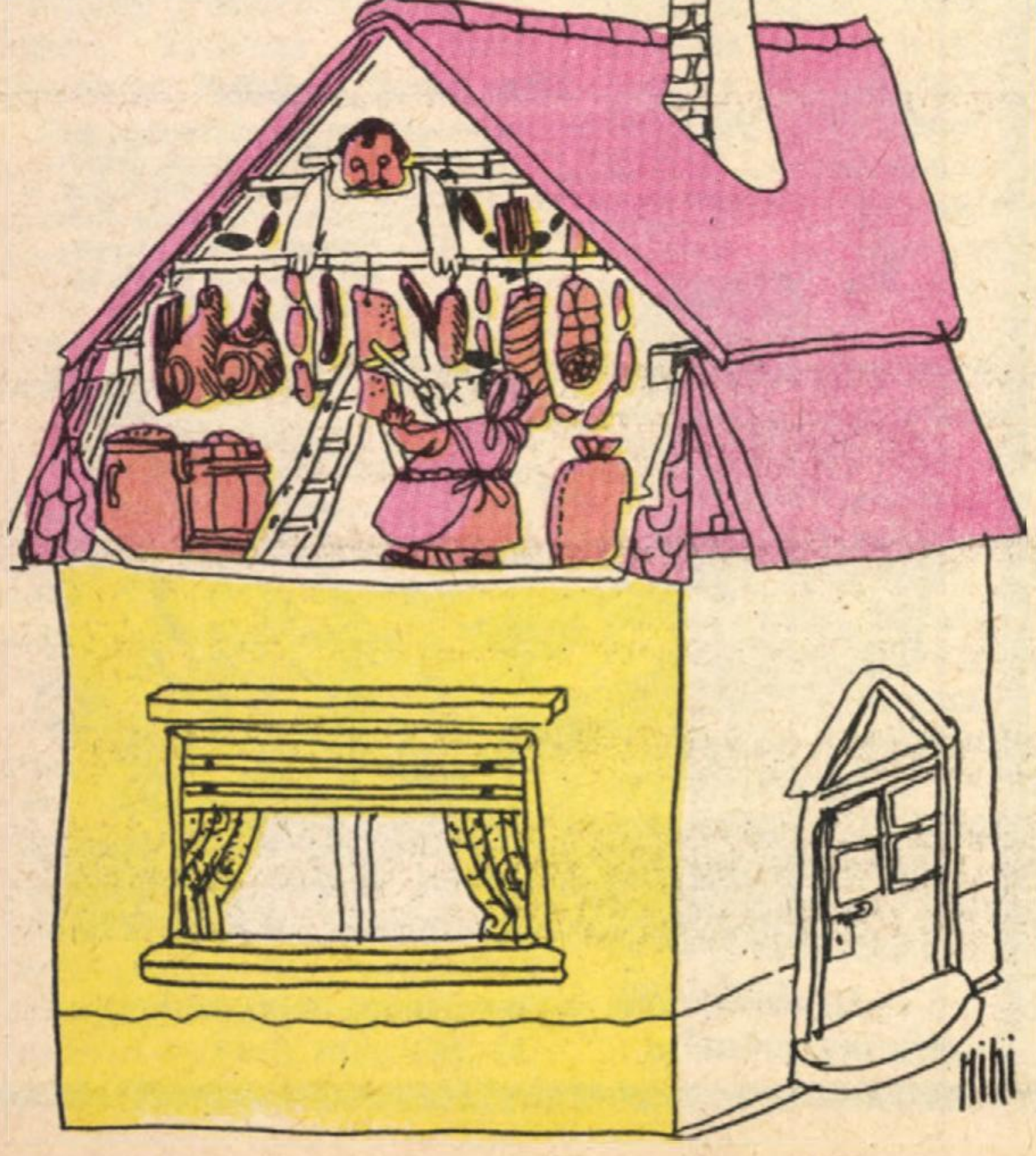

DÉLUTÁNI KOCOGÁS

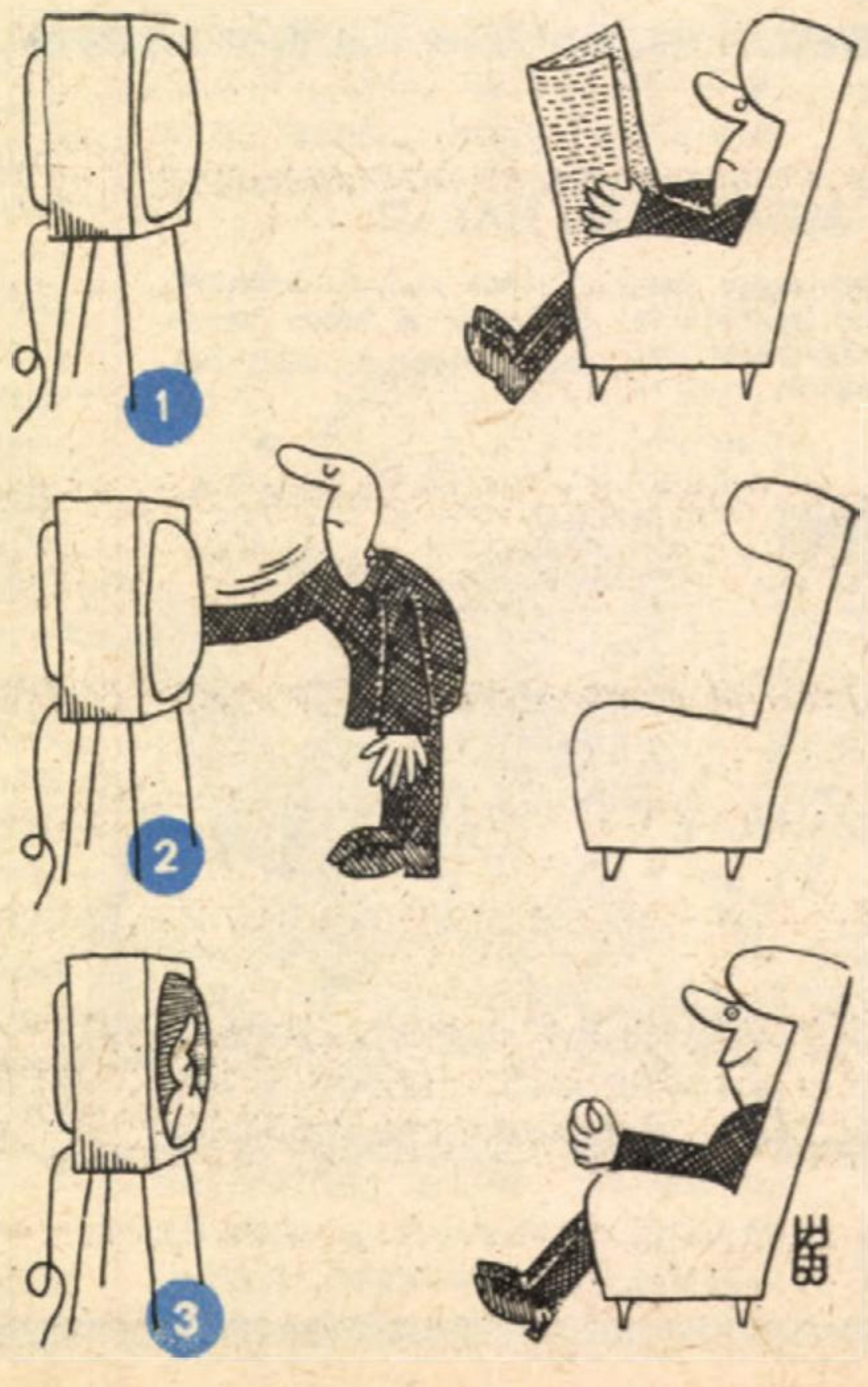

HINTA-PALINTA

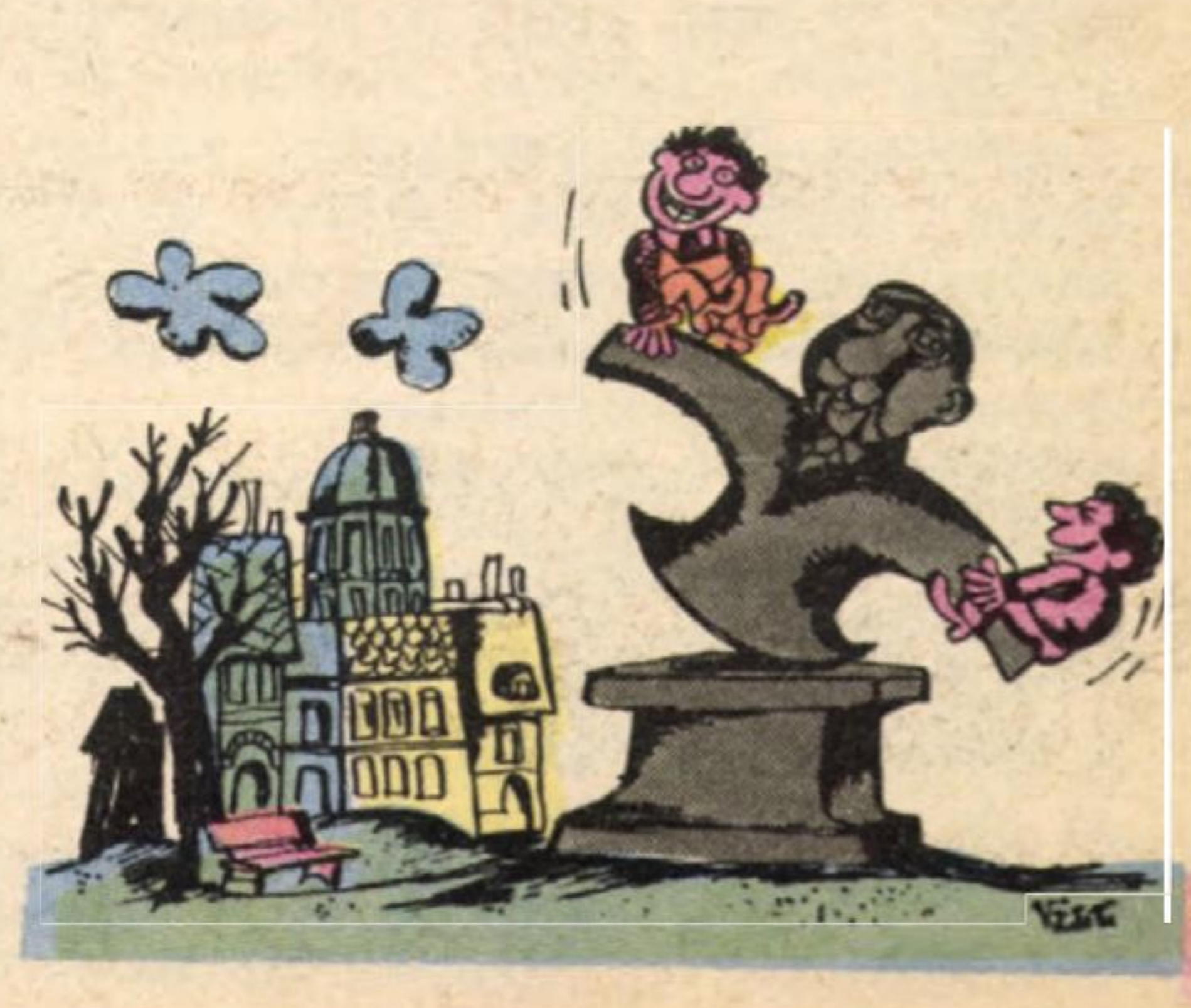

LUDAS MATYI emlékkönyvébe

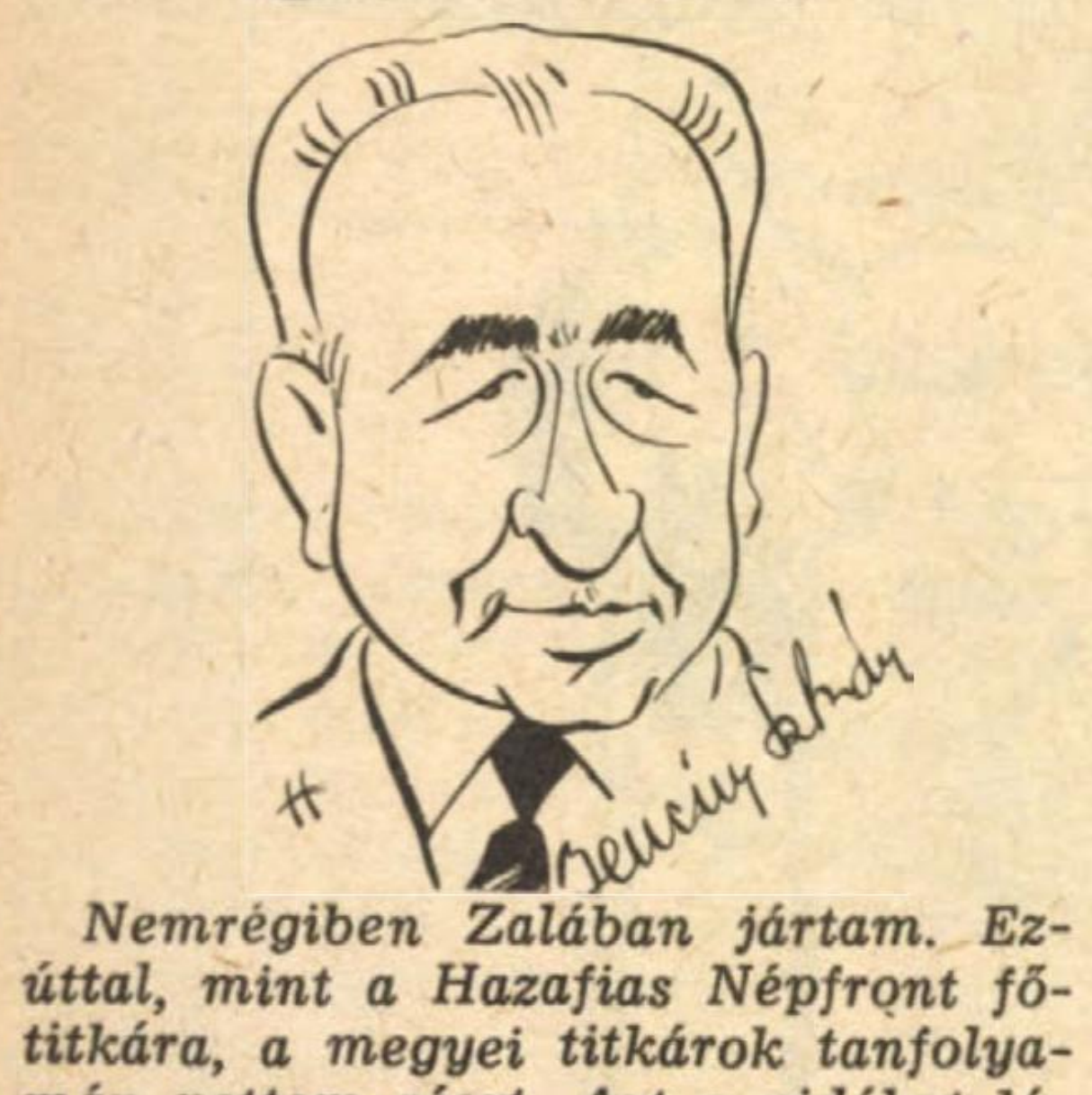

Nemrégiben Zalában jártam. Ezúttal, mint a Hazafias Népfront főtitkára, a megyei titkárok tanfolyamán vettem részt. Azt a vidéket látogattam meg, ahol huszonhat évvel ezelőtt, főispán és közellátási kormánybiztos voltam. Akkor, két évvel a felszabadulás után, még nem voltak tanácsok és a régi főispáni címet viselték a megyék vezetői. Igaz, csak rövid ideig voltam Zalában, egy év múlva földművelésügyi államtitkárrá neveztek ki.

A főispáni időre emlékeztem vissza, amikor a tanfolyamra érkeztem. Akkor, 1947-ben, tizenegy szobás lakásba kerültünk, ezekből három olyan nagy volt, hogy egyenként is beillettek volna bálteremnek. Első intézkedésem az volt, hogy négy szobát az alispáni hivatalnak adtam át, a „tánctermeket" pedig ugyancsak közigazgatási hivatalokká alakíttattam át. Csak a régi főispáni szakácsnő és a hajdú maradt nálunk, de ők sem sokáig. A szakácsnő ugyanis nagystílű sütés-főzésével „elfőzte" teljes főispáni fizetésemet, amely akkor pontosan havi 1800 forint volt. Kénytelenek voltunk őt egy gellénházi fiatal lánnyal felcserélni. A fűtés is jelentősen megterhelte járandóságomat, mert egy-egy szoba fűtése napi két mázsa fát emésztett fel. Persze régen háromezer hold erdeje volt a főispánnak, neki nem kellett pénzért vásárolnia a fát. No de az anyagi gondokkal valahogy megküzdöttünk, nagyobb baj volt, hogy a kormánybiztosi teendők túlságosan kemény munkával jártak. Nem volt petróleum a megyében? Szerezzen a kormánybiztos! A Balaton-parti üdülők élelmiszerhiánnyal birkóztak? Kerítsen húst, vajat, zsemlét a főispán-kormánybiztos! Nagy feladat volt akkoriban az iskolák államosítása és a mezőgazdasági munka fejlesztése is. Én bírtam a munkát, a feleségemnek azonban túl sok volt, hiszen neki kellett a még mindig nagy lakást takarítani, mert a gellénházi Marika a konyhával volt elfoglalva. Egyébként sem tudta elfogadni a régi főispán-feleség szerepét. Minduntalan figyelmeztetnie kellett a hajdúnkat, hogy ne szólítsa őt méltóságos asszonynak. János bácsinak azonban hiába beszélt. A régi világhoz szokott főispáni hajdúnak sok minden nem tetszett, az sem, hogy a feleségem barátságosan beszélget Marikával a konyhában. Sokat töprengtünk azon, hogy milyen módon váljunk meg hajdúnktól, hol szerezzünk neki állást, de ettől a gondunktól ő maga szabadított meg bennünket.

Egy napon beállított, összecsapta a bokáját és így szólt: „Ne haragudjon, főispán úr, de én felmondok. Nem maradhatok olyan helyen, ahol a főispánné méltóságos asszony maga jár kosárral a karján bevásárolni a piacra."

Bencsik István

HA VÁLNAK A BARÁTOK

Már megint kényes helyzetbe kerültünk. Már megint válik egy kedves baráti házaspár. Már megint állást kell foglalni. Már megint igazat kell adni az egyiknek, vagy a másiknak.

Ez nem megy. Mindkettő közel fekszik a szívünkhöz. Mindkettőt megértjük. Mindkettőnek igazat kell adnunk.

Ez se jó. Ők nem államférfiak. Nem azt vallják, aki nincs ellenem, az velem van. Mindkettő azt követeli, hogy a másik *ellen* legyek. Csak akkor vagyok *vele*.

Itt vannak például G-ék. Válnak. Hogy az ördög vinné el, válnak, és hozzánk mászkálnak panaszkodni.

— Szörnyeteg! — sziszegi az asszony. — Megőrjített a féltékenységével. Ha öt perccel később érkeztem haza, hiába mondtam, hogy nem jött a 6-os. Képes volt másnap telefonálni a BKV-nak, csakugyan később indították-e azt a járatot. Miután már valamennyi főnökömmel meggyanúsított, sorra vette a beosztottaimat is, de még ez se volt elég. Egyszer bent járt a hivatali szobámban és úgy találta, hogy nálam egykét fokkal melegebb van, mint másutt. Attól fogva azzal gyötört, hogy Szedelák bácsi, a 81 éves fűtő, az „a vén kéjenc" szerelmes belém, és én minden celsius fokot külön honorálok.

— De drága Boriska — nyugtatjuk —, talán vedd figyelembe, hogy szeretetből teszi...

Mint akit vipera csípett meg: — Szeretetből?! Szóval ti még mentegetitek... Na jó, szervusztok...

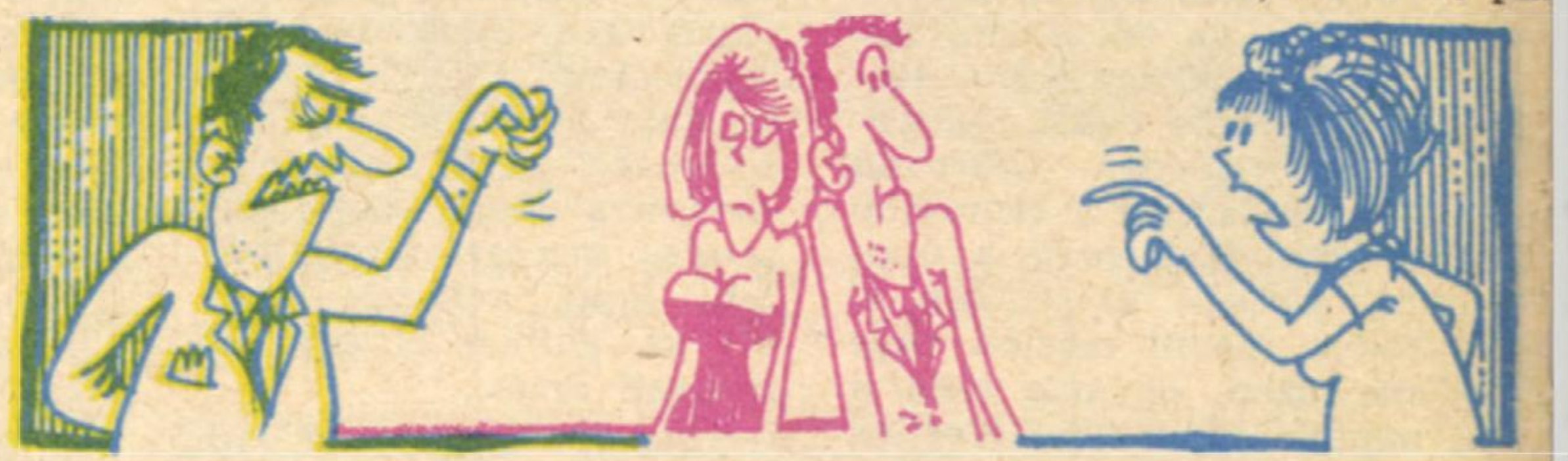

Jön a férjuram. Szelíden korholjuk, mit marháskodik ezzel a válással, meg ezzel a féltékenységgel?

Felhördül: — Féltékenység? Azt bezzeg nem mondta a kedves nejem, hogy tizenöt év alatt egyszer sem fordult elő, hogy időben hazajött volna. Ami pedig a fűtőt illeti... Hát igen, nem csodáltam volna, ha az a vén kecske belebolondul, mert az én feleségemnek mindegy volt, ki az illető, csak nadrág legyen rajta, az se baj, ha a nadrág ülepe brikettes. Ha csak egy gimnazista fiút meglátott, máris forgatta a szemét, mint a lencsi babák a szezonvégi játékvásáron. Persze, ha ti őt pártoljátok, nekem semmi kifogásom ellene, de azt hittem, hogy barátokhoz jövök...

No igen, a barátság. Mert most jön a kényes ügy legkényesebb pontja. Tudniillik G-ék, hiába győzködtük őket, a végén mégis elválnak. És ezzel a mi gondunk nem oldódott meg. Sőt! Most három eset van: a) vagy csak a férjjel tartjuk tovább a barátságot, b) vagy csak a feleséggel, c) vagy mindkettővel különkülön. Az első két esetben szakítanunk kell a másikkal. Ez nyílt hadüzenet volna, meg nem is szolgált rá sem ez, sem az. Végeredményben mi az egyiket is kedveljük, meg a másikat is. A harmadik megoldást választjuk, természetesen: tovább ápoljuk a barátságot, külön G-vel és külön G-névél. Úgy hiszem, ez a becsületes.

Szerintünk. De nem ő szerintük. Mert a férj, amint megtudja, hogy a feleséggel is kapcsolatot tartunk, a feleség pedig, amint tudomást szerez róla, hogy a férj is bejáratos hozzánk, azonnal úgy tekint bennünket, mint kétkulacsos, opportunista, revizionista, áruló, renegát, szem- és köpönyegforgató ellenségeket. Természetesen ugyanezt teszi a feleség is, ugyanezen okból.

Következmény: a férj szakít velünk, mert nem szakítunk a feleségével, a feleség kidob bennünket, mert nem dobtuk ki a férjét.

Maradunk kettesben, a megvetett, tétova, kétszínű házaspár. Ha ez így megy tovább, nem lesznek barátaink.

Novobáczky Sándor

A HÉT KÜLFÖLDI HÍREIBŐL

Endrődi István rajzai

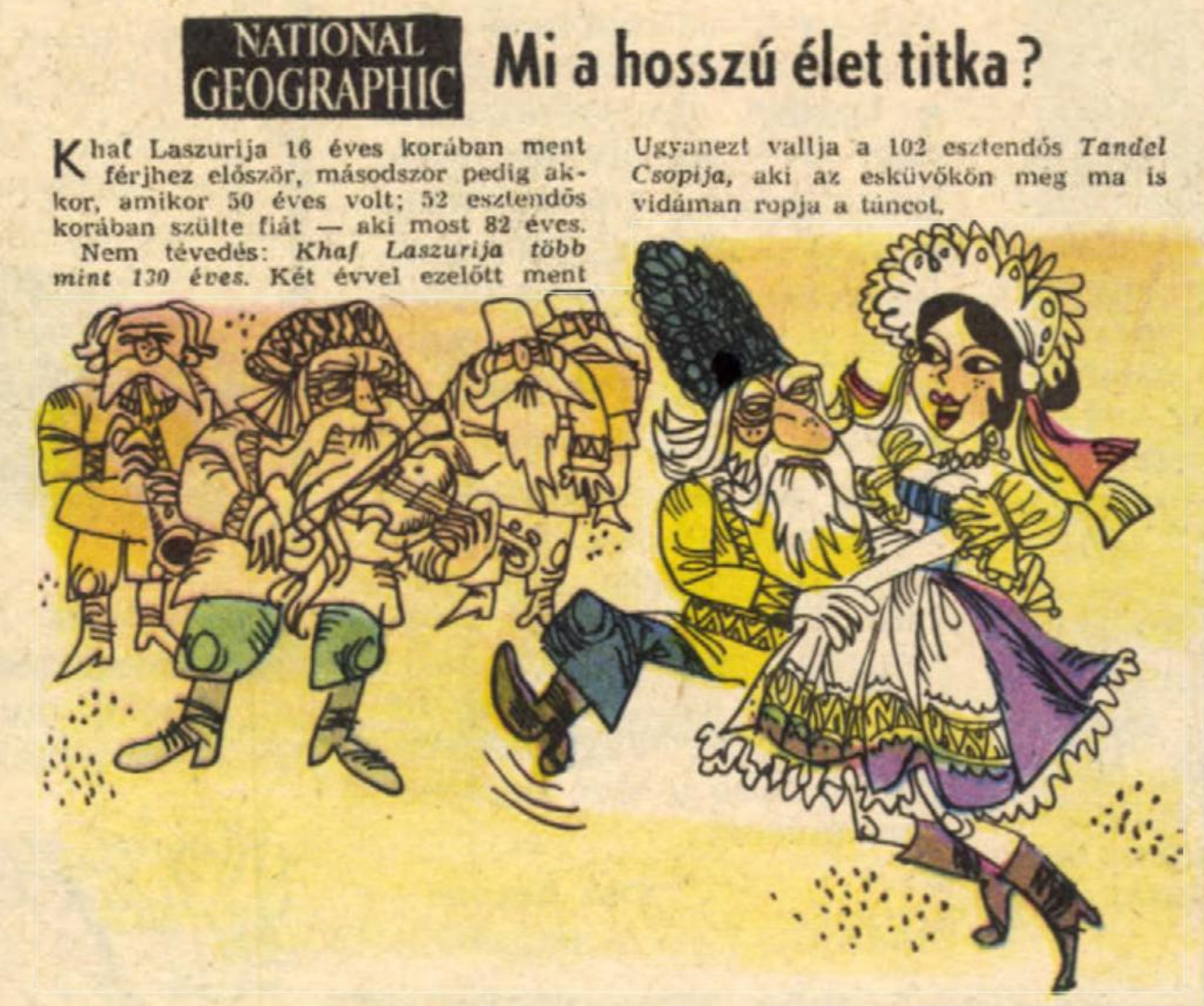

NATIONAL GEOGRAPHIC

Mi a hosszú élet titka?

Khaf Laszurija 16 éves korában ment férjhez először, másodszor pedig akkor, amikor 50 éves volt; 52 esztendős korában szülte fiát — aki most 82 éves. Nem tévedés: *Khaf Laszurija több mint 130 éves.* Két évvel ezelőtt ment

Ugyanezt vallja a 102 esztendős *Tandel Csopija,* aki az esküvőkön meg ma is vidáman ropja a táncot.

– Százéves kora előtt ne nősüljön az ember!...

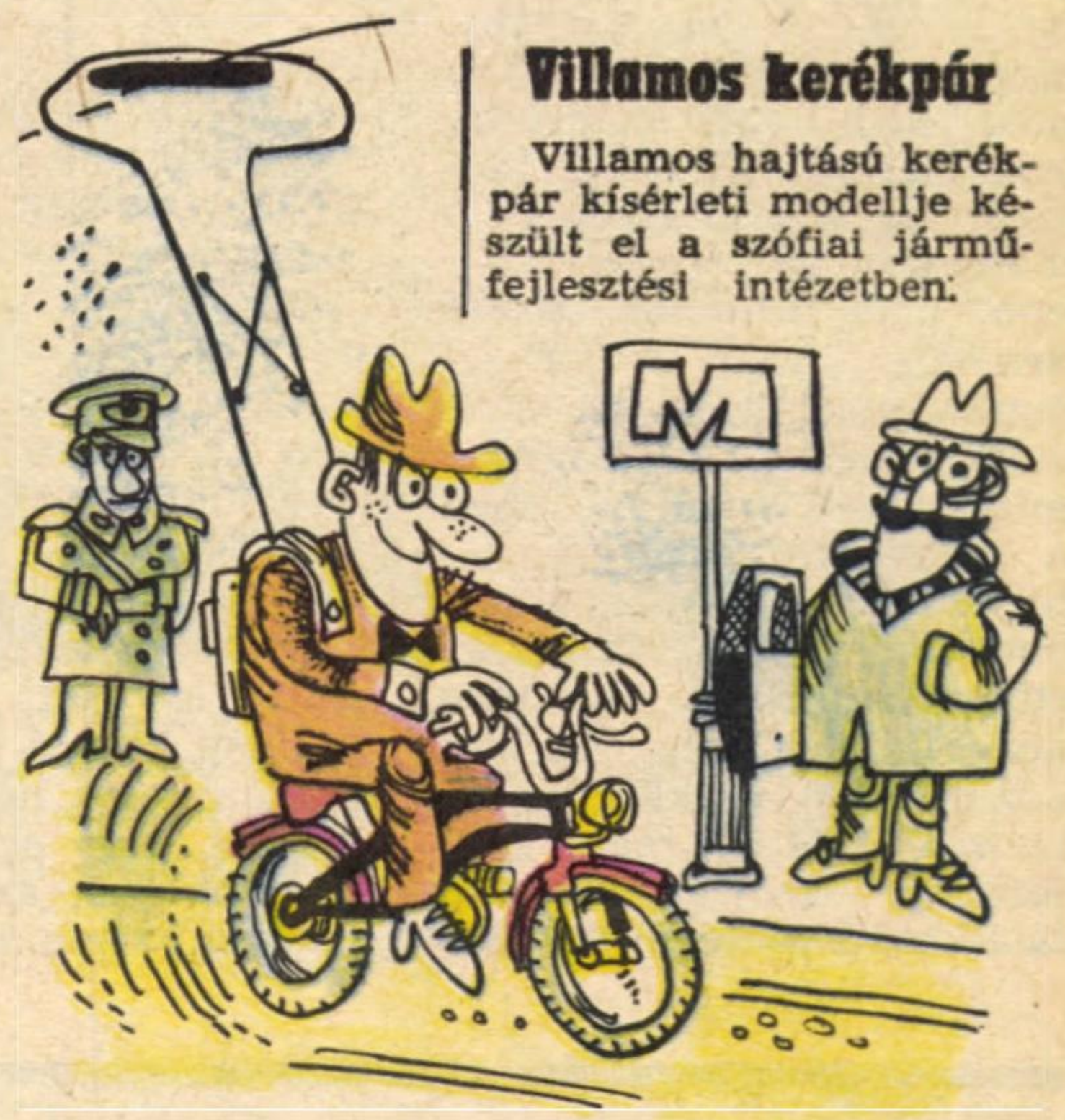

Villamos kerékpár

Villamos hajtású kerékpár kísérleti modellje készült el a szófiai járműfejlesztési intézetben.

– Villamosbérletem van. Használhatom a felső vezetéket...

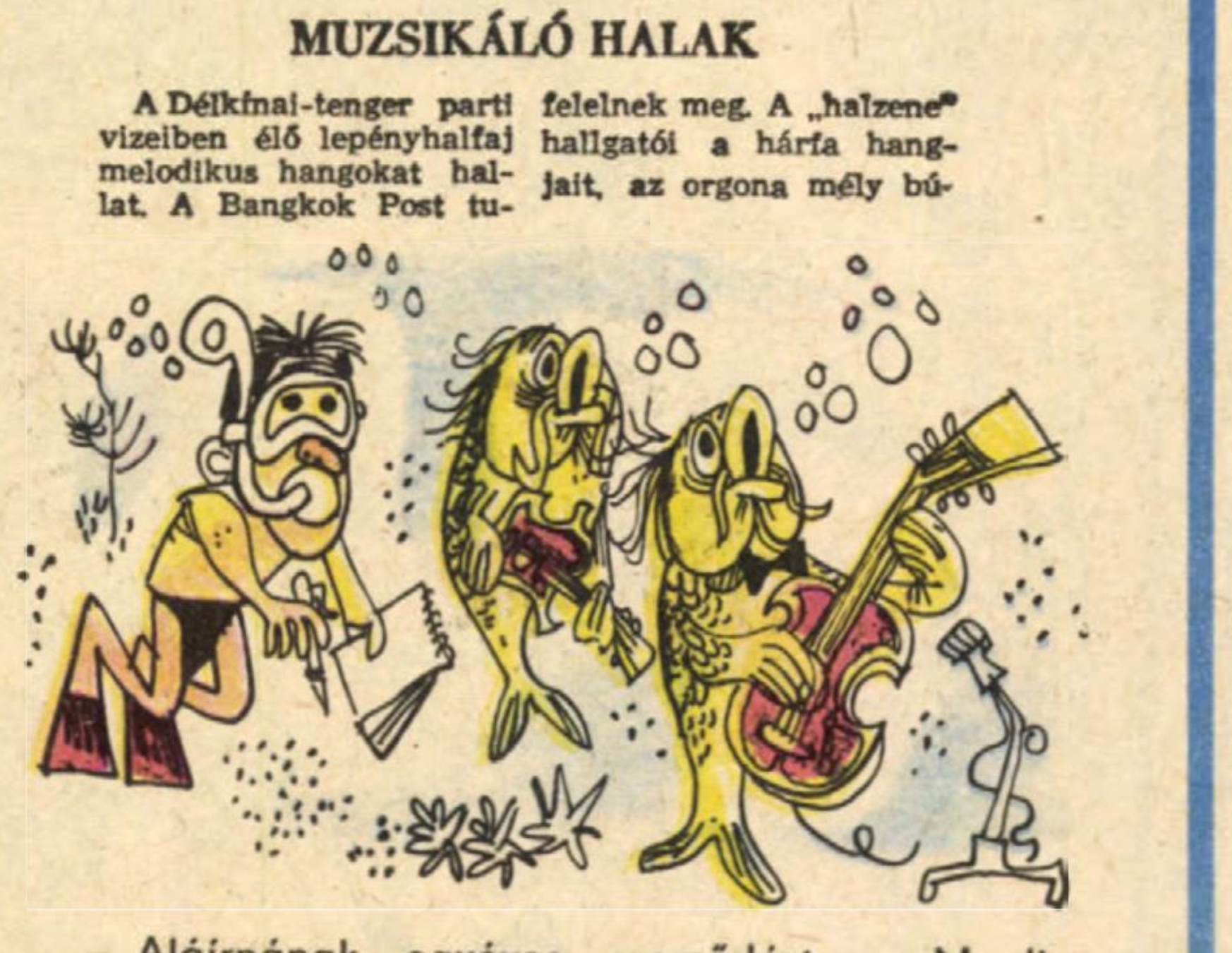

MUZSIKÁLÓ HALAK

A Délkínai-tenger parti vizeiben élő lepényhalfaj melodikus hangokat hallat. A Bangkok Post tu- **felelnek meg. A „halzene" hallgatói a hárfa hangjait, az orgona mély bú-**

– Aláírnának egyéves szerződést a Moulin Rouge-ba?...

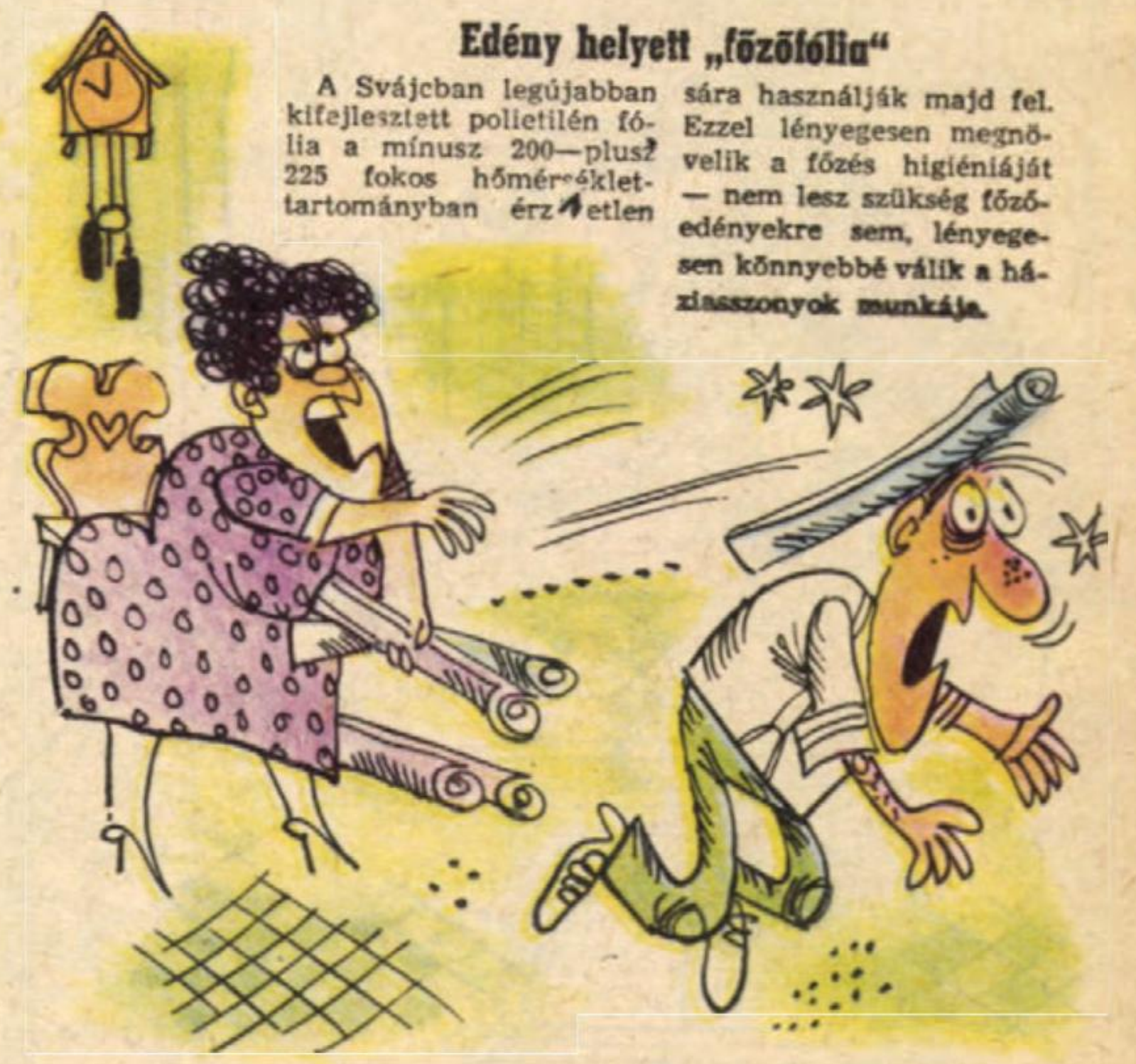

Edény helyett „főzőfólia"

A Svájcban legújabban kifejlesztett polietilén fólia a mínusz 200—plusz 225 fokos hőmérséklet-tartományban érzéketlen **sára használják majd fel. Ezzel lényegesen megnövelik a főzés higiéniáját — nem lesz szükség főzőedényekre sem, lényegesen könnyebbé válik a háziasszonyok munkája.**

– Semmivel sem kellemesebb, mint a hagyományos lábas!...

A HÉT HAZAI HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

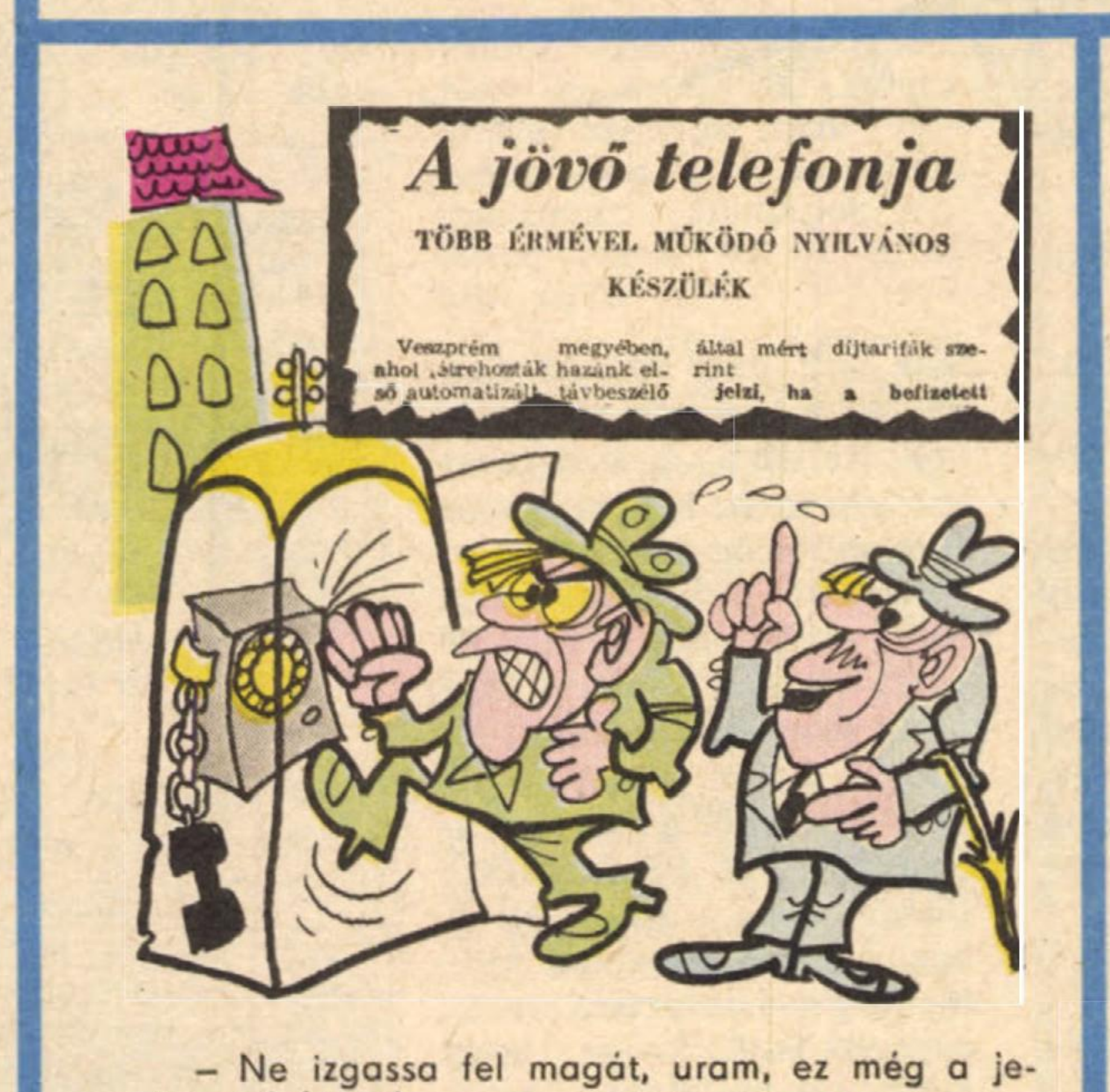

A jövő telefonja

TÖBB ÉRMÉVEL MŰKÖDŐ NYILVÁNOS KÉSZÜLÉK

Veszprém megyében, ahol ,strehozták hazánk első automatizált távbeszélő által mért díjtarifák szerint **jelzi, ha a befizetett**

– Ne izgassa fel magát, uram, ez még a jelen telefonja!

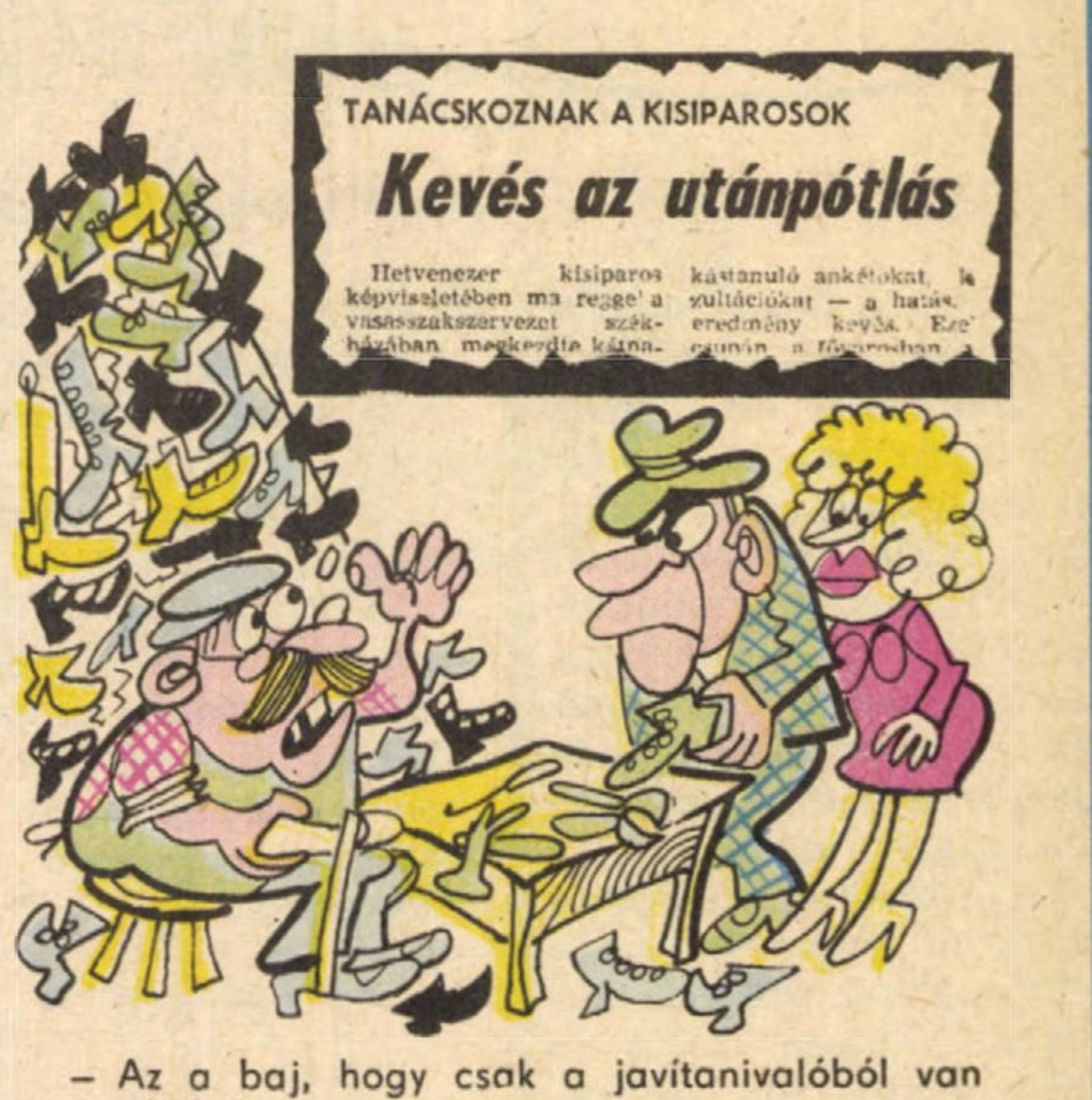

TANÁCSKOZNAK A KISIPAROSOK

Kevés az utánpótlás

Hetvenezer kisiparos képviseletében ma reggel a vasasszakszervezet székházában megkezdte kátna- kástanuló ankétokat, k zultációkat — a hatás eredmény kevés. Ez

– Az a baj, hogy csak a javítanivalóból van utánpótlás!

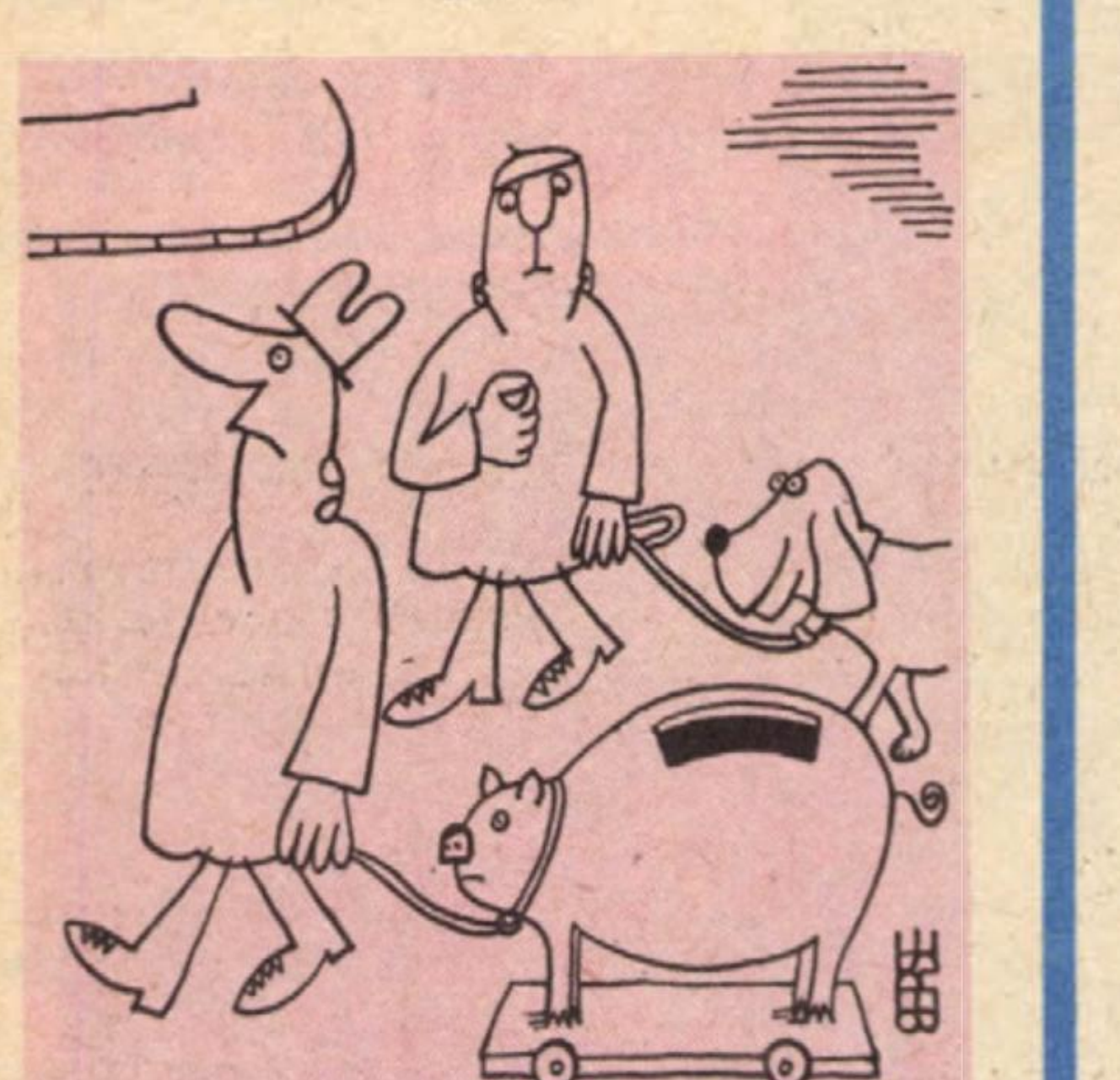

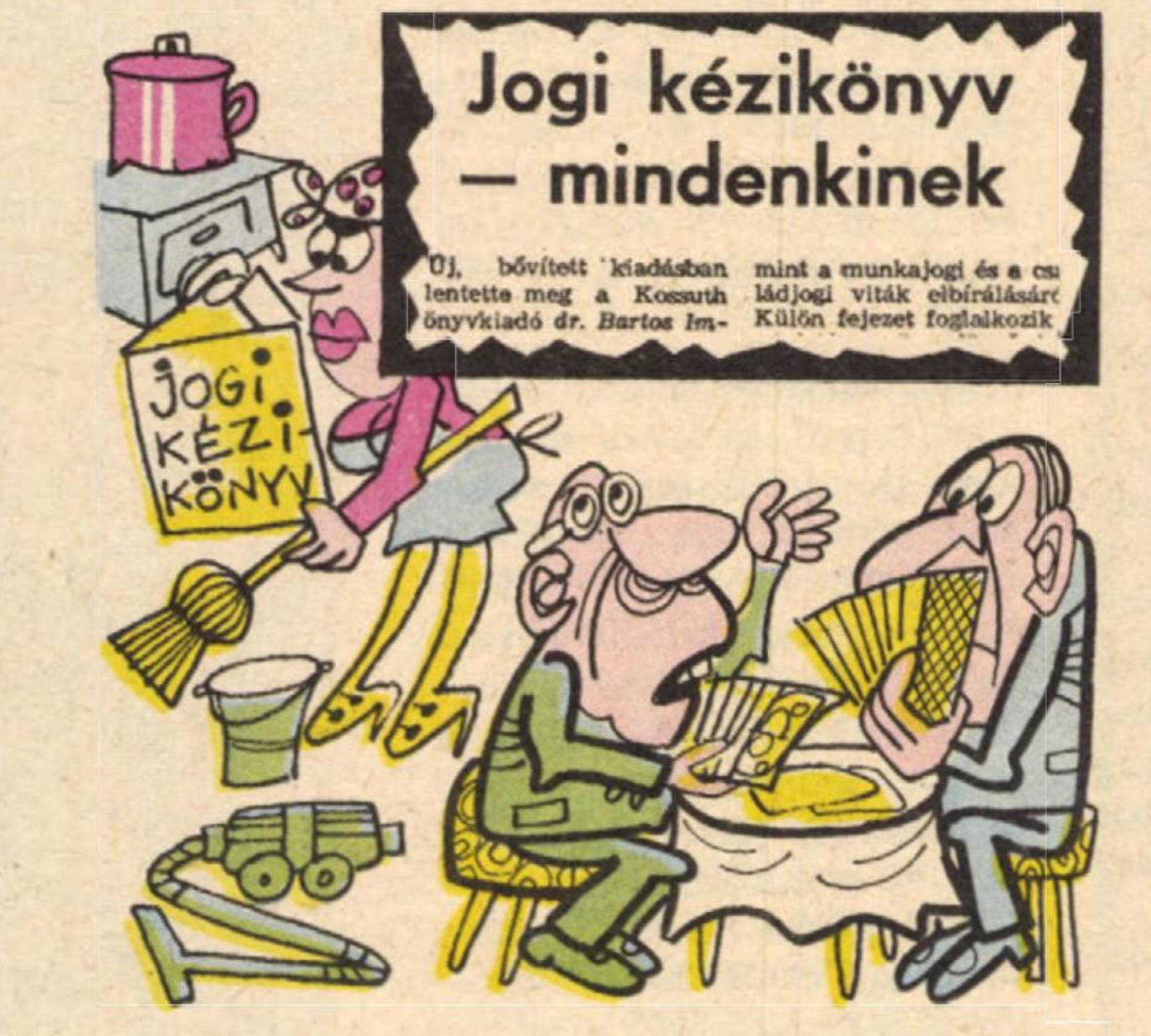

Jogi kézikönyv – mindenkinek

Új, bővített kiadásban lentette meg a Kossuth önyvkiadó dr. *Bartos Im-* mint a munkajogi és a cs ládjogi viták elbírálásár Külön fejezet foglalkozik

– Rosszat sejtek, a feleségem munka közben folyton a jogi kézikönyvet tanulmányozza.

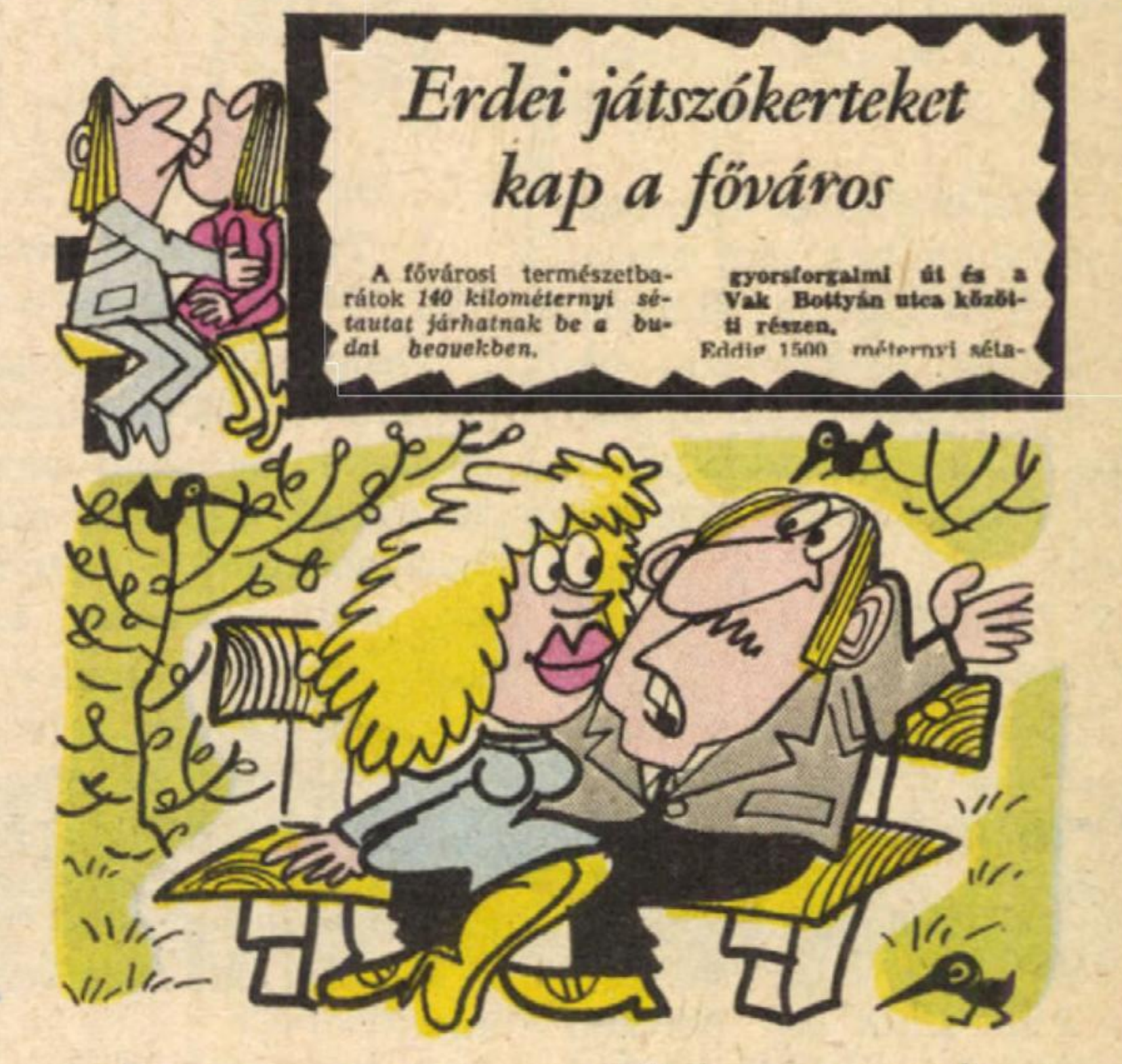

Erdei játszókerteket kap a főváros

A fővárosi természetbarátok *140 kilométernyi sétautat járhatnak be a budai hegyekben.* **gyorsforgalmi út és a Vak Bottyán utca közötti részen.** Eddig 1500 méternyi séta-

– Persze, egynéhány szálloda sem volna rossz...

A BIZALOM GYÜMÖLCSÖT HOZ

Öröm levonni a fenti, címadó tanulságot, ha alkalom nyílik rá. Erre volt mód legutóbb, a „Butik és Illatszeripari Vállalat" kettes számú telepén, Trottler O. Ernő esetében.

Trottler kilencedik éve volt a vállalatnál és ezalatt sem ő, sem a vállalat nem produkált sokat. Talán ezért is ragaszkodtak anynyira egymáshoz: előlegezték a bizalmat.

Az eltelt kilenc év alatt a vállalat több termékkel kísérletezett, Trottler pedig többféle beosztással. Volt a tervező irodán — ebben az időben dobták piacra a VÁGÓÖRS elnevezésű, tányérradírozó-mosogató-gépet, mely igen rövid idő alatt lett teljesen népszerűtlen, úgyhogy a forgalomból is kivonták, és ekkor hozták forgalomba a duplatalpú férfizoknit is, amelyből mindössze egy tibeti szerzetesrend rendelt meg egy fél tucattal.

Trottler később a beruházási osztályon dolgozott — körülbelül két és fél évig —, azután igen rövid ideig diszpécseri beosztásban próbálkoztak vele, ekkor követte el azt a baklövést, hogy a HÁZIASSZONYOK ÖRÖME megtisztelő címet viselő hagymaszeletelőt — egy téves anyagirányítás folytán — habszivacsból gyártották le, úgyhogy abban az évben, nyereségrészesedés helyett, két forintot levontak a vállalat dolgozóinak márciusi fizetéséből. Mégsem állították bűnbaknak Trottlert, hanem további bizalmat kapott, persze más munkakörben. Ő vette át a tűzoltószerszámok karbantartását, majd — miután a selyemhernyóraktár leégett, s a vizsgálat megállapította, hogy a poroltókészülékekben málnaszörp volt — Trottler az üzemi bölcsődének lett a gondnoka.

Más vállalatnál talán már régen elveszett volna a bizalom Trottler iránt, de a „Butik és Illatszeripari"-nál nem veszett el. És ez a bizalom kölcsönös volt. Trottler sem gondolt a kilenc év alatt egy pillanatig sem arra, hogy másfelé orientálódjon. Trottler megbízott a vállalatában, és nagy lelkesedéssel foglalta el új beosztását is, amelylyel a vállalat megbízta; a bölcsődegondnokságból áthelyezték, saját kérésére, miután a bölcsőde játékai között nagyméretű húsvágó késeket találtak.

Ekkor került Trottler O. Ernő a propagandaosztályra, és a belé előlegezett bizalom ekkor hozta meg a gyümölcsét. A propagandaosztályon Trottler feladata volt, hogy a vállalat gyártmányaihoz rövid és hasznos, használati utasításokat fogalmazzon, s az árucikkeket ezekkel ellássa. És ekkor történt meg a csoda: a kereskedelemben ugrásszerűen fellendült a vállalat termékeinek forgalmazása. A vásárlók keresni kezdték a vállalat termékeit.

A fellendülés magyarázata Trottler fogalmazványaiban volt, az árucikkekhez mellékelt használati utasításokban. A JÁNUSZ fregoli-nyakkendő mellett például ez volt olvasható:

„Ezen nyakkendő hordozója a szemre is való divatholmiban sok örömét nyerheti meg és tartósságában sok évre kiterjedően át kötheti fel a nyakánál fogva, ha nem áztatja forrón és a vasalástól is elkerüli. Jó szórakozást kívánunk a viseléséhez."

Trottler ilyen és ehhez hasonló stílusú mellékleteiből pedig a vásárlók arra a következtetésre jutottak, hogy a „Butik és Háztartásipari" csupán forgalomba hozza e cikkeket, ám e termékek valójában *importáruk,* melyet a hozzájuk mellékelt használati utasítás árul el, rosszul megfogalmazott mondataival, azzal a tört magyarsággal, mellyel egy holland, vagy egy svéd tőkés fogalmazhatja meg a mellékelt nyomtatványt.

Trottler O. Ernő ma már a vállalat szemefénye. A benne kilenc év óta szunynyadt nagy lehetőség beérett.

Somogyi Pál

CSATANGOLÁS A 100 ÉVES BUDAPESTEN

BELVÁROSI PROSPEKTUS

A főváros ötödik kerületét sokszor felkeresik azok is, akik nem ott laknak. Többnyire csak azért, mert ott dolgoznak, vagy tanulnak, esetleg dolguk akad ott valamelyik minisztériumban, vagy főhatóságnál. Szórakozni meglehetősen kevesen járnak oda, mert az, a közhiedelem szerint, nagyon költséges.

Ezt a tévhitet szeretnénk eloszlatni alábbi kis prospektusunkkal, melyből kiviláglik, milyen olcsón és mégis kellemesen tölthetjük a szabad időnket belvárosunk kies lankáin. Íme, néhány ajánlatunk:

1. Szuper-olcsó társasüdülés. Költségkihatás: 80 fillér.

Fentebb említett összegen vásárolunk egy Esti Hírlapot, leterítjük a Belgrád rakparton a lépcsőre, ráülünk, sütkérezünk az áprilisi napban, bámuljuk a Dunát és a budai panorámát.

2. Csendkúra a hivatali negyedben.

Nyári vasárnapokon, megrögzött rossz szokása szerint, a pesti ember kikecmereg a budai hegyekbe, a zöldbe. Tülekedik az autóbuszon, oda-vissza, s ott kint sincs egy percnyi nyugalma, a kirándulók szűnni nem akaró, hangos áradatától. Ahelyett, hogy sétálgatna a hivatali negyedben, ahol hétköznap ugyan fülsiketítő lármával zajlik az élet, vasárnap viszont nagyobb a csend, mint a Bakony belsejében. Nagyon gazdaságos egy ilyen kirándulás, az ember még akkor sem tudná elkölteni a pénzét, ha nagyon akarná: kilométeres körzetben nincs nyitva e tájon vasárnap vendéglő vagy eszpresszó.

3. Tanulmanyi kirándulás, szemléltető oktatással.

Vasárnapi belvárosi sétánkra vigyük magunkkal a gyereket is, hadd okuljon. Mutassuk meg neki a lottóigazgatóságot: „Látod, ez az, amit pénteken annyiszor emlegetett apuka." Aztán sétáljunk el vele a televízió székháza elé, mutassuk meg azt is: „Látod, erre mondta szombaton este anyuka azt, hogy..."

4. Művelődéstörténeti séták.

A kultúrát mindig nagy becsben tartották e tájon. Hajdan német színház is volt e kerületben — ma már csak olasz cirkusz van, nyaranta, amikor iderajzanak Itáliából a turizmust kedvelő ifjak, honleányaink nagyobb örömére...

Az élő irodalom nagy becsben áll itt. E kerület adott otthont irodalmi lapjaink szerkesztőségének. Az Alpári Gyula utcában áll az a ház, ahol a Kortárs, a Nagyvilág, az ÉS szerkesztősége van... Hogy áll a ház, az csak amolyan költői túlzás. Lapzártakor még egyben volt. Lehet, hogy azóta magába roskadt, mint egy modern novellahős.

Fentieken kívül számtalan más kultúrhistóriai és egyéb vonatkozású érdekesség található Pest eme patinás kerületében. Keresse fel tehát Ön is, mielőbb és minél gyakrabban a Belvárost!

Közlekedése kitűnő. Megközelíthető hajóval és távolsági autóbusszal, valamint gyalogosan. Autón is meg lehet próbálni, de úgy egy kicsit körülményes. Egyidőben zárták le ugyanis a Lánchidat, s kezdték meg a Rákóczi úton a villamossínek felszedését. Ennek következtében az Erzsébet-hídra igyekvő autósor vége csúcsidőben valahol Kistarcsa körül lehet...

Radványi Barna
és Sajdik Ferenc
riportja

JAVASLATOK

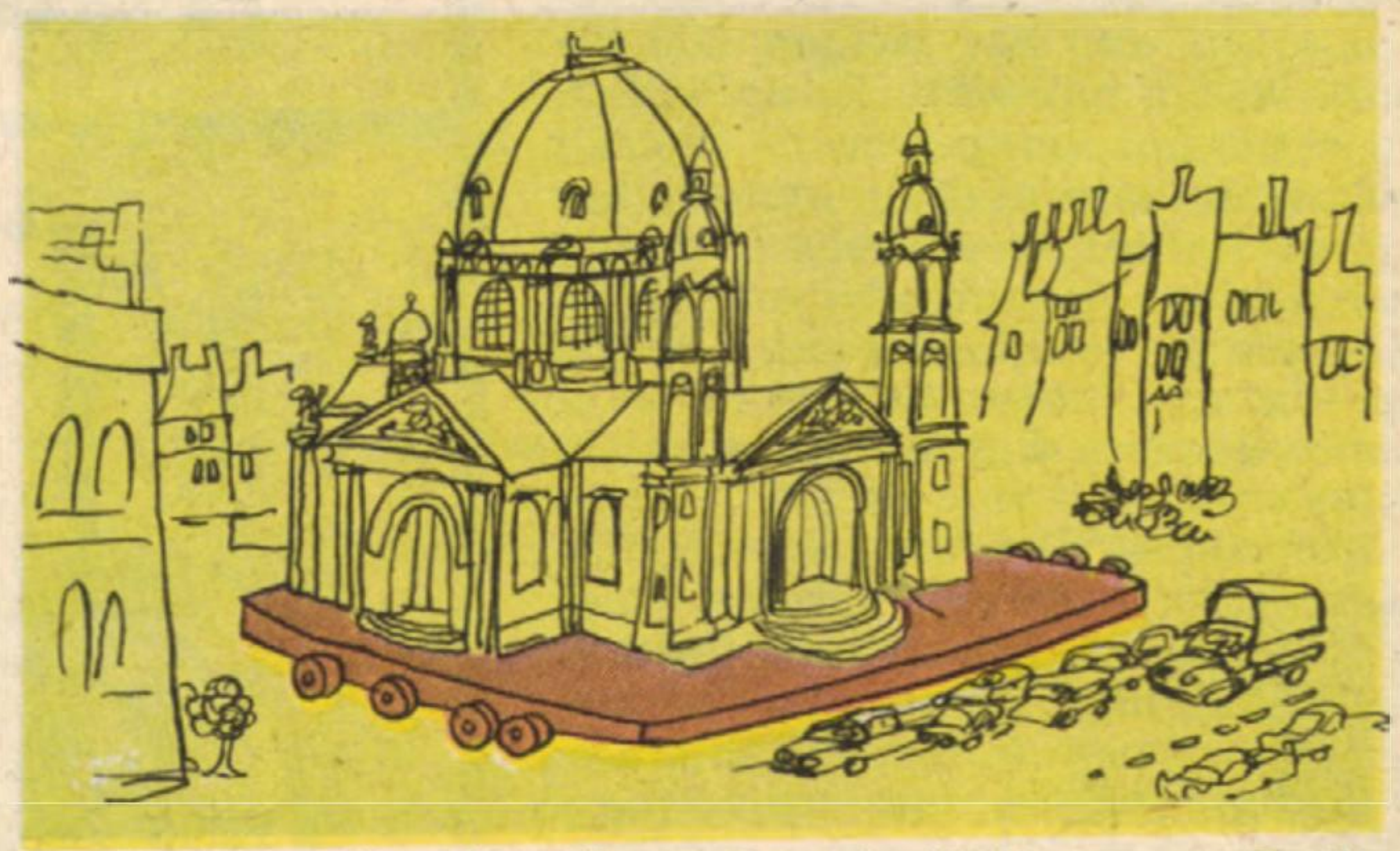

Az idegenforgalmi főszezonban fordítsák meg a Bazilikát, hogy ne fordítson hátat a kiskörútnak.

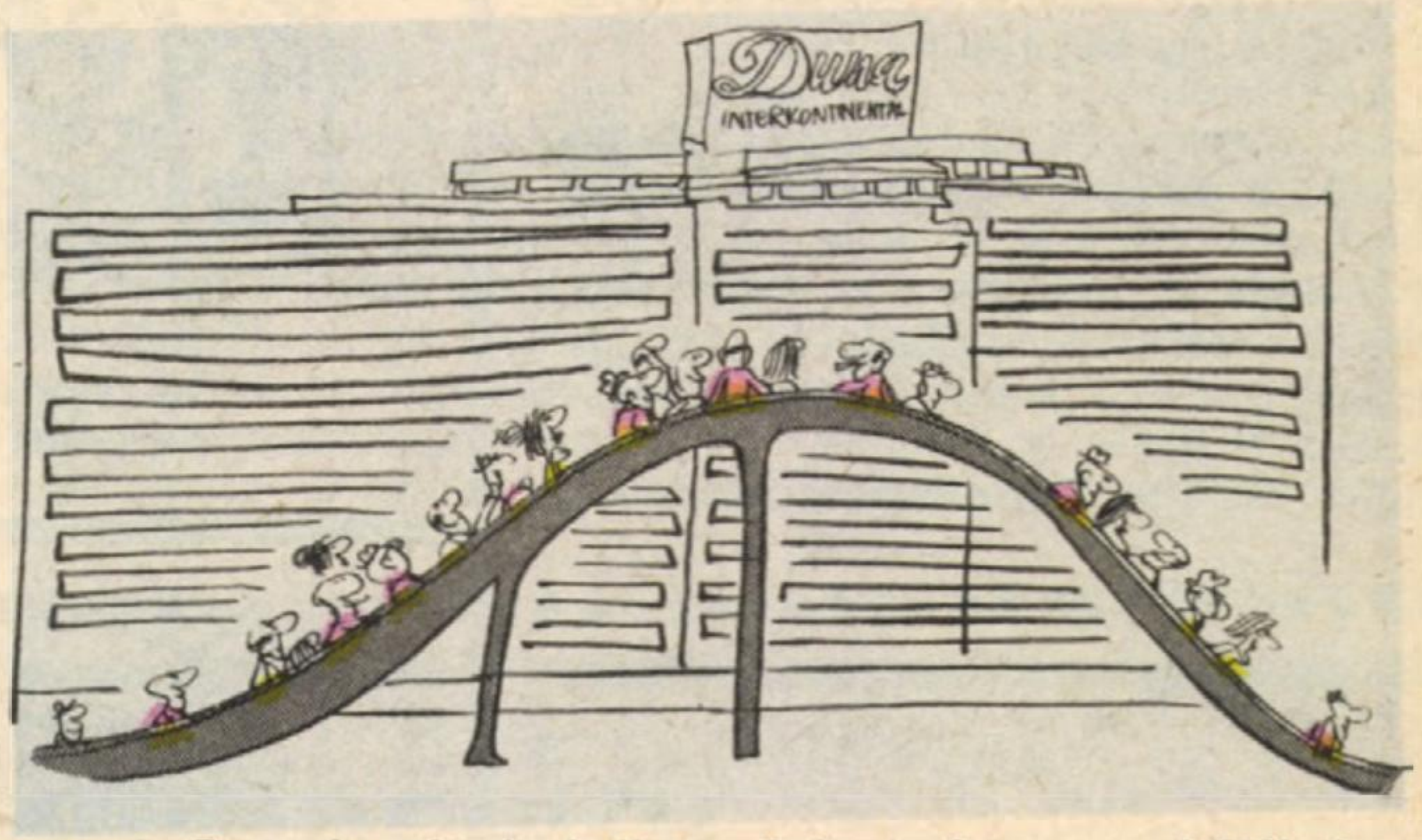
Duna
INTERKONTINENTAL

A Duna-korzót át kellene építeni, hogy a sétálók benézhessenek a szálloda ablakain: vajon mit csinálnak odabenn a híres vendégek?

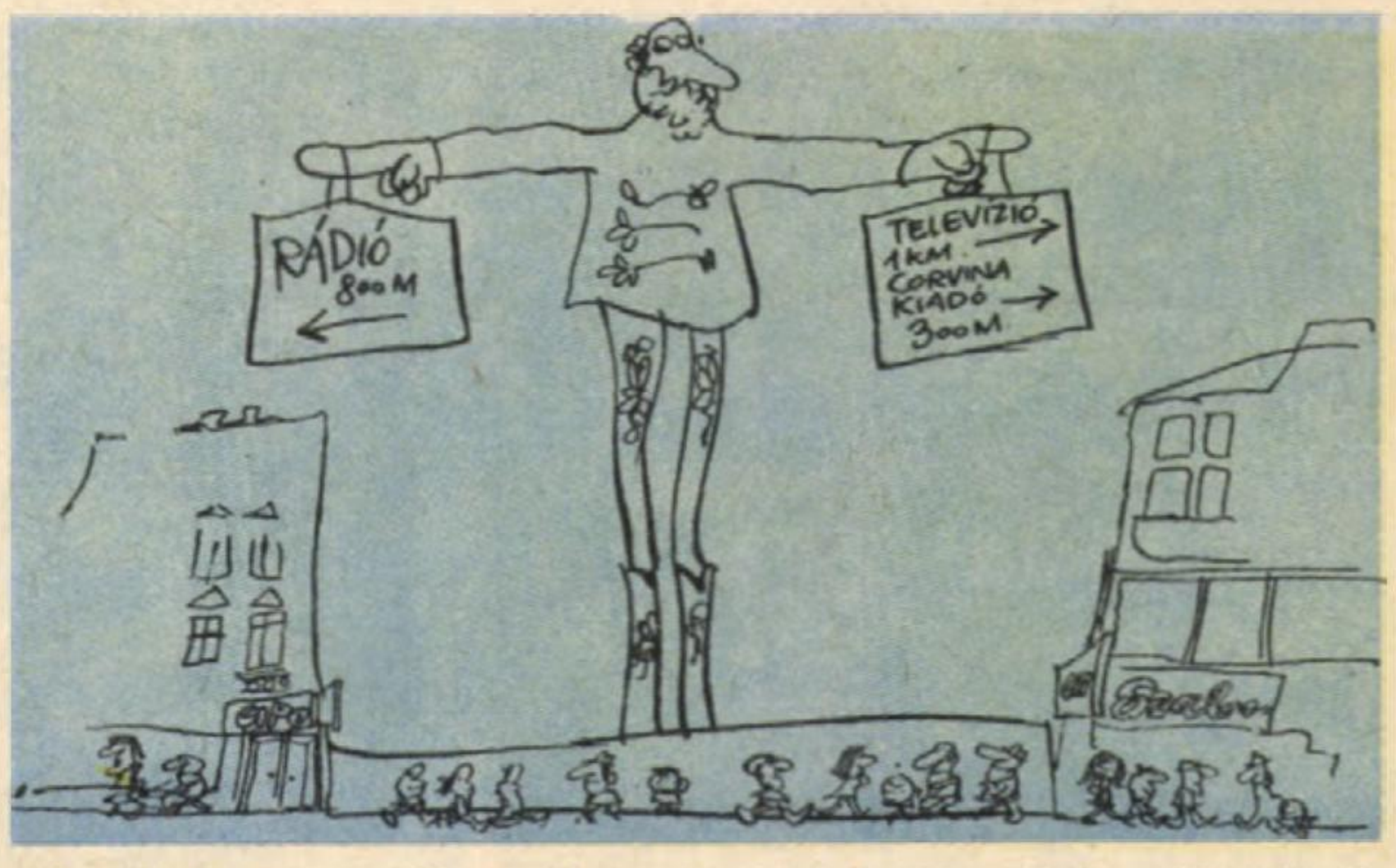
RÁDIÓ
800 M
TELEVÍZIÓ
1 KM
CORVINA
KIADÓ
300 M

A Váci utca 19. szám alatt lakott valaha Kisfaludy Károly. A házat lebontották. Az üres telken állítsák fel a költő monumentalis szobrát: az ifjú drámaíróknak megmutathatná a halhatatlanság útját.

CSÚCSFORGALOM A VÁCI UTCÁBAN

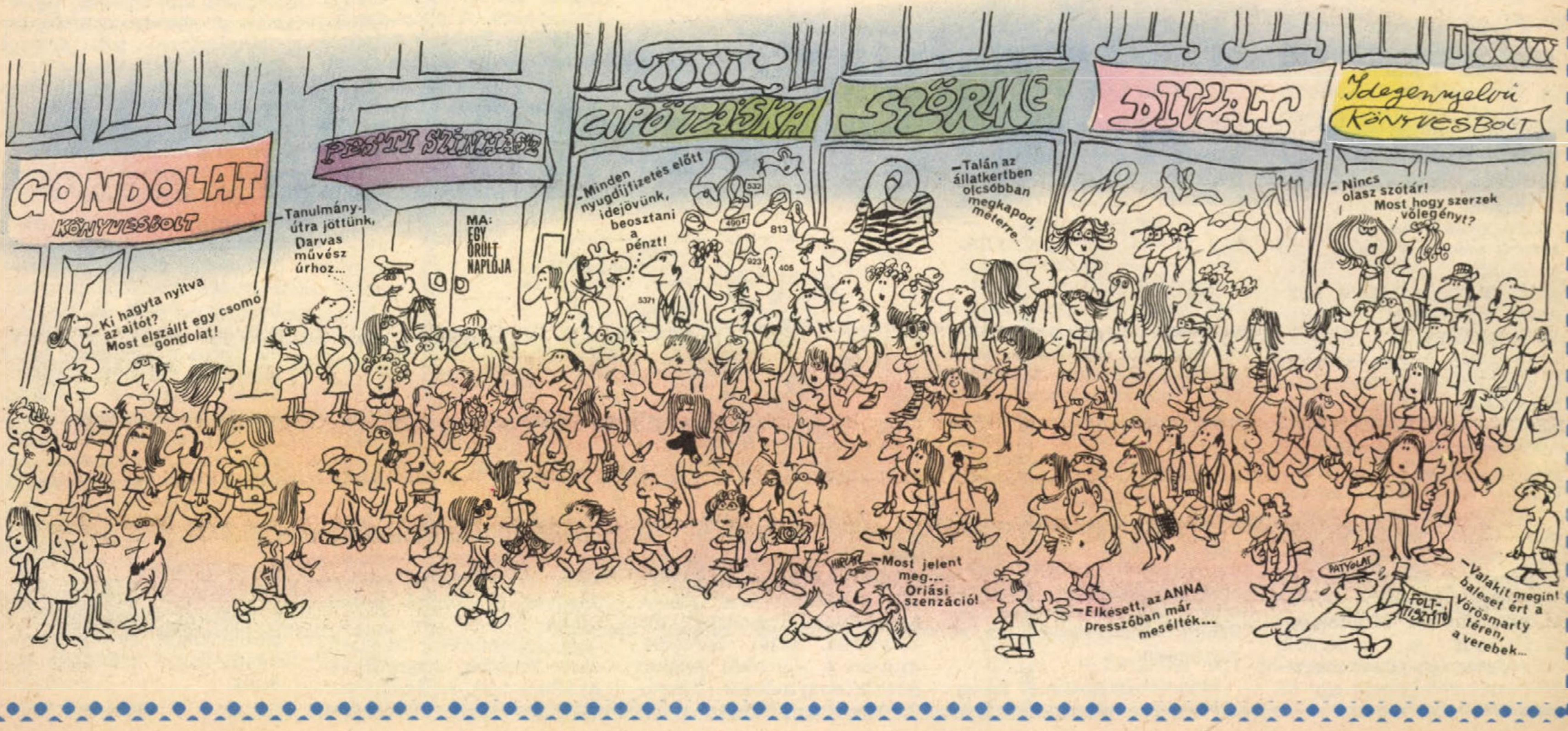
GONDOLAT
KÖNYVESBOLT
PESTI SZÍNHÁZ
CIPŐ TÁSKA
SZŐRME
DIVAT
Idegennyelvű
KÖNYVESBOLT
—Ki hagyta nyitva az ajtót? Most elszállt egy csomó gondolat!
—Tanulmányútra jöttünk, Darvas művész úrhoz...
MA: EGY ŐRÜLT NAPLÓJA
—Minden nyugdíjfizetés előtt idejövünk, beosztani a pénzt!
—Talán az állatkertben olcsóbban megkapod, méterre...
—Nincs olasz szótár! Most hogy szerzek vőlegényt?
—Most jelent meg... Óriási szenzáció!
—Elkésett, az ANNA presszóban már mesélték...
PATYOLAT
FOLTTISZTÍTÓ
—Valakit megint baleset ért a Vörösmarty téren, a verebek...

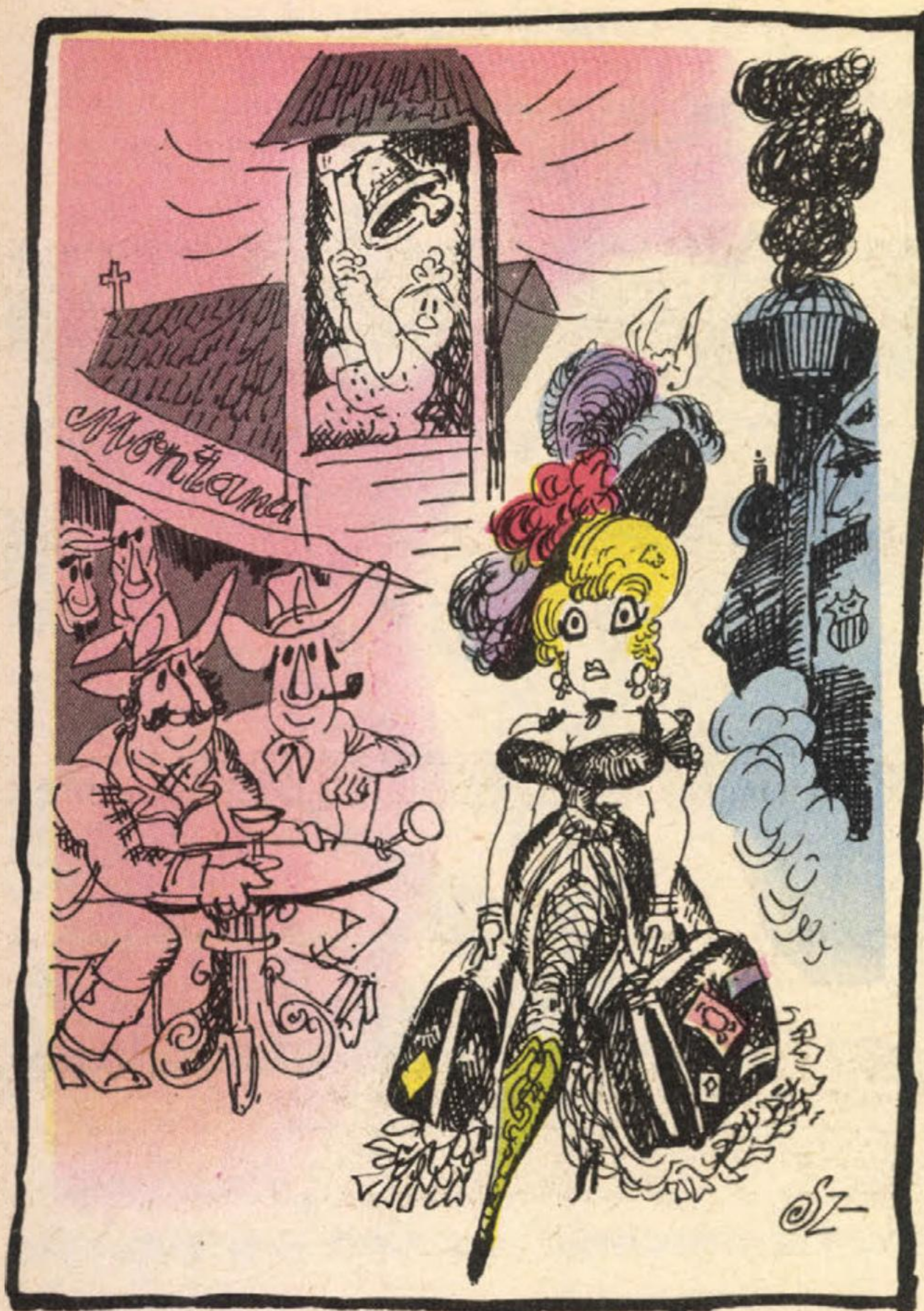

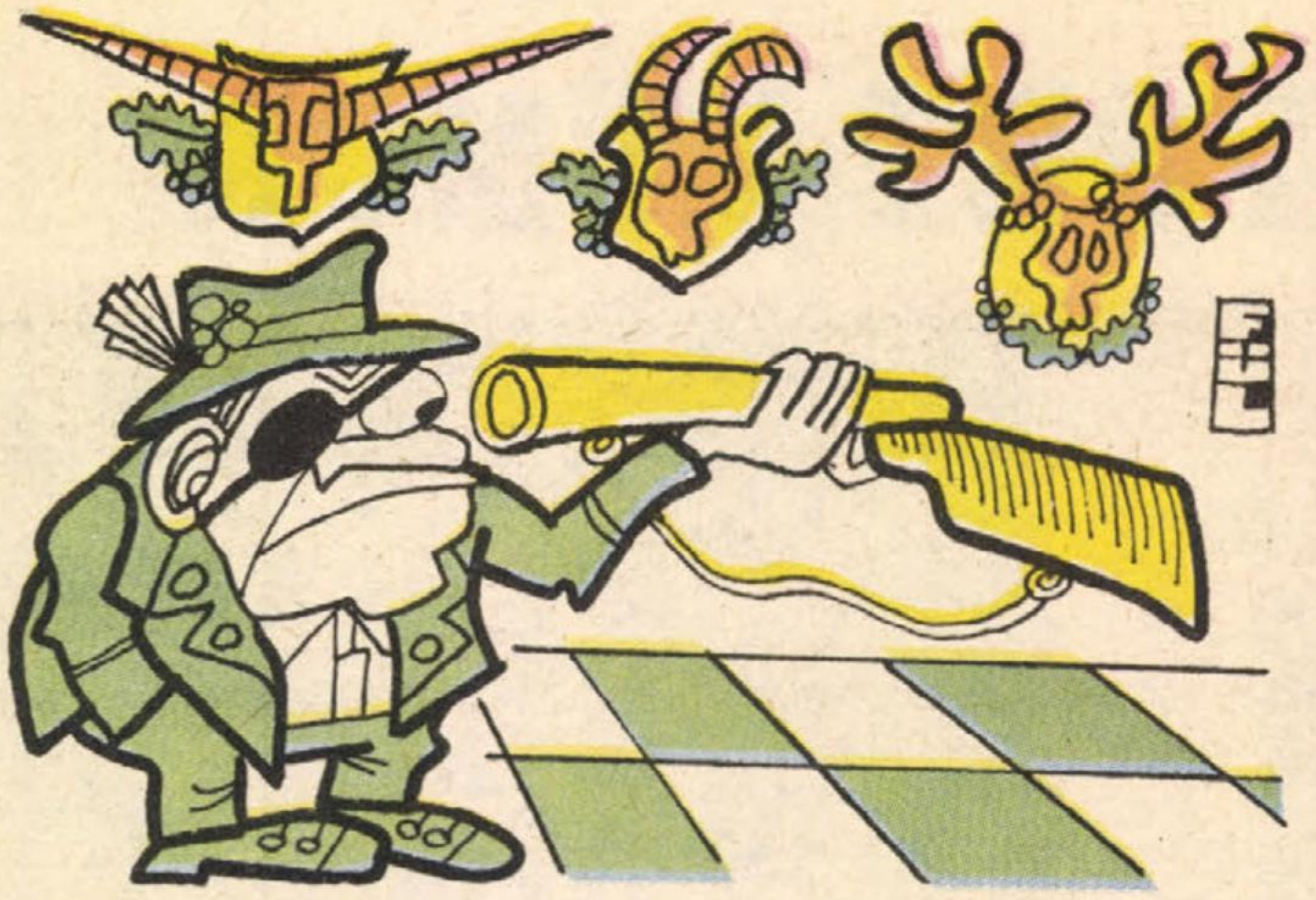

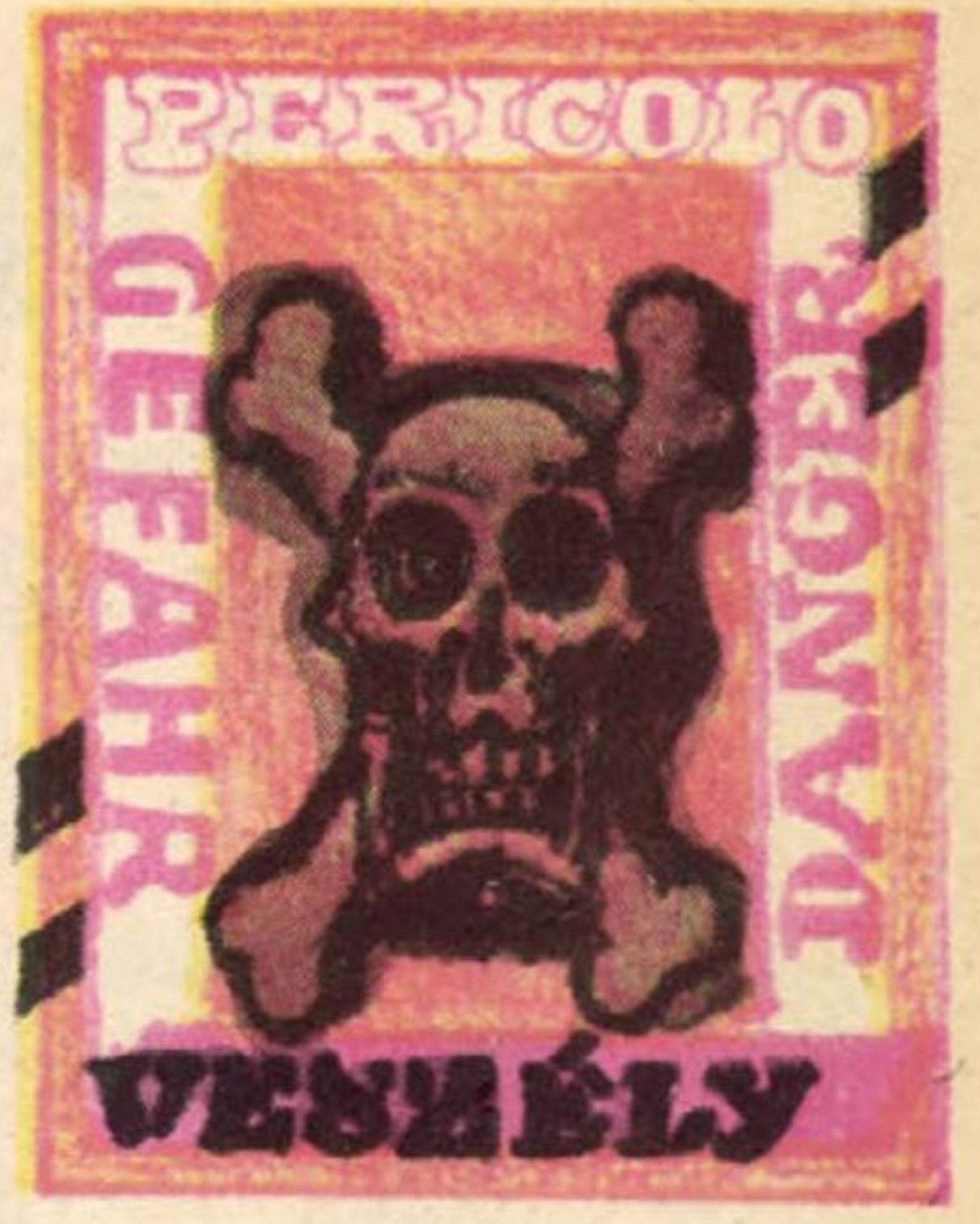
PERICOLO
GEFAHR
DANGER
VESZÉLY

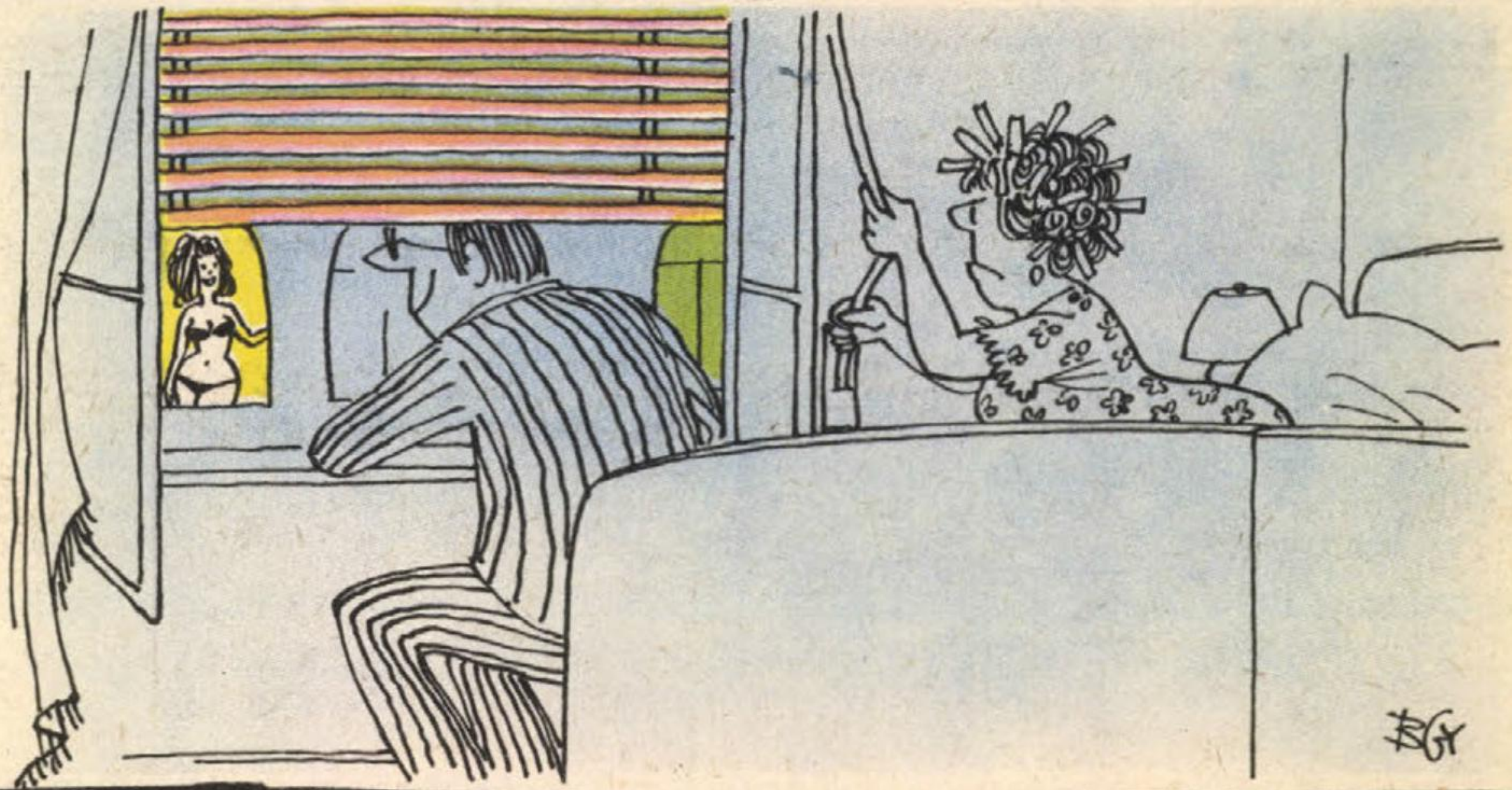

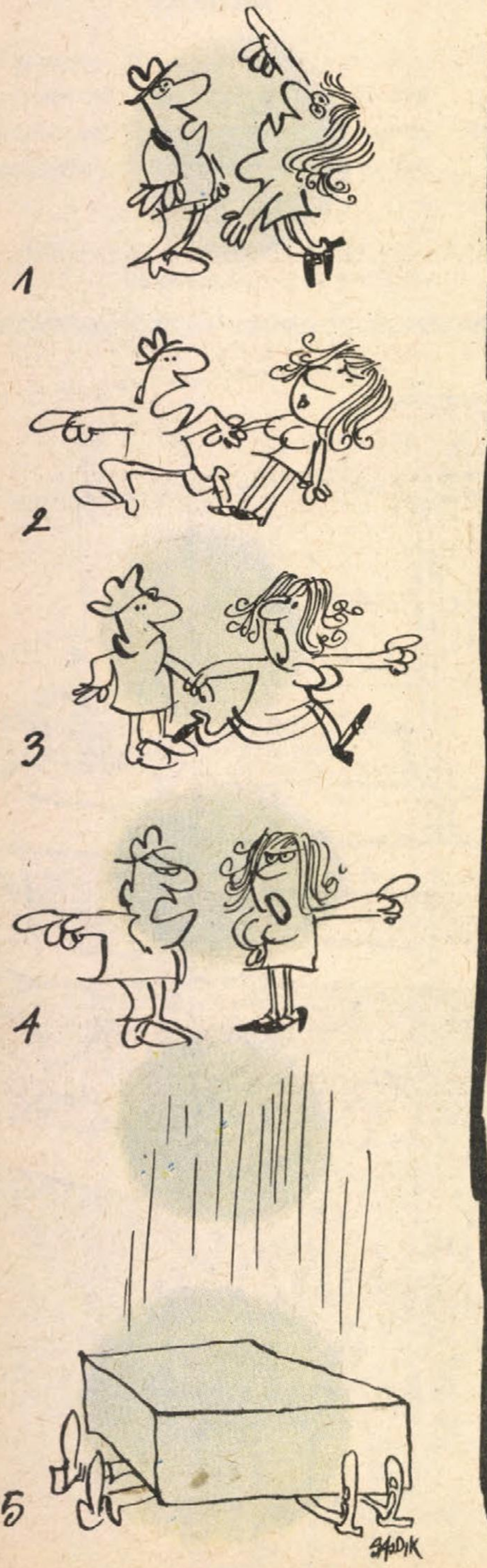
1
2
3
4
5
SAJDIK

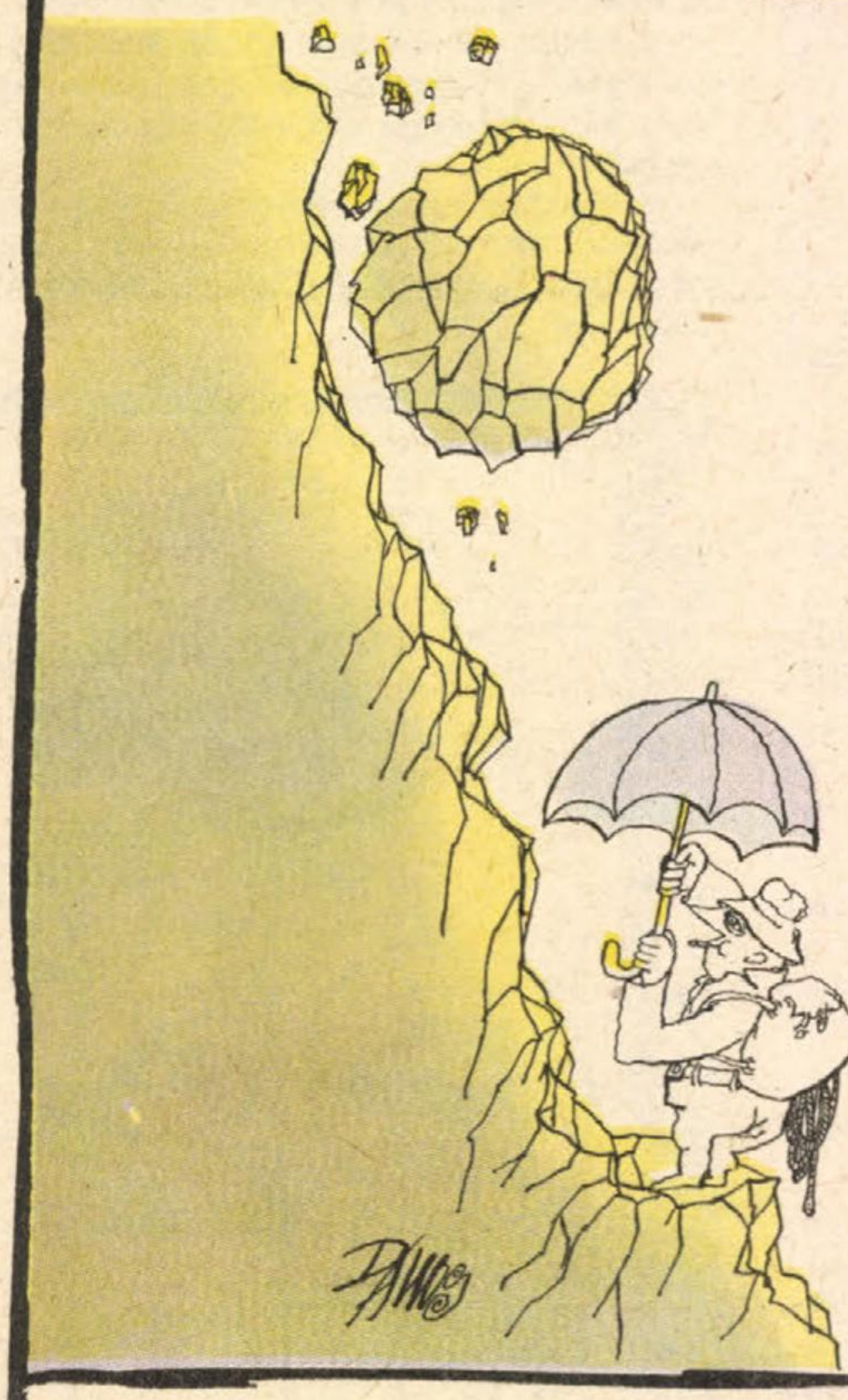

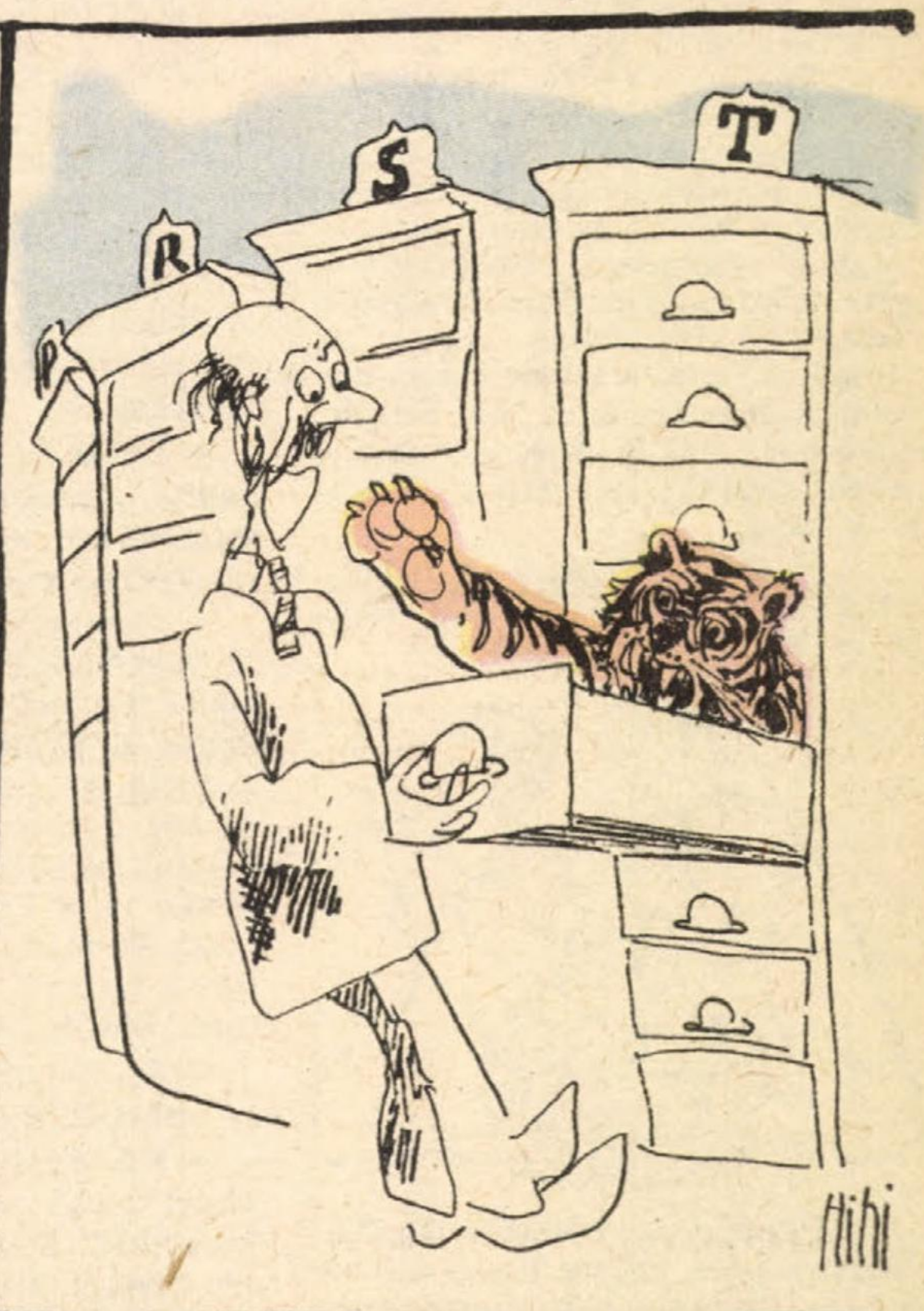

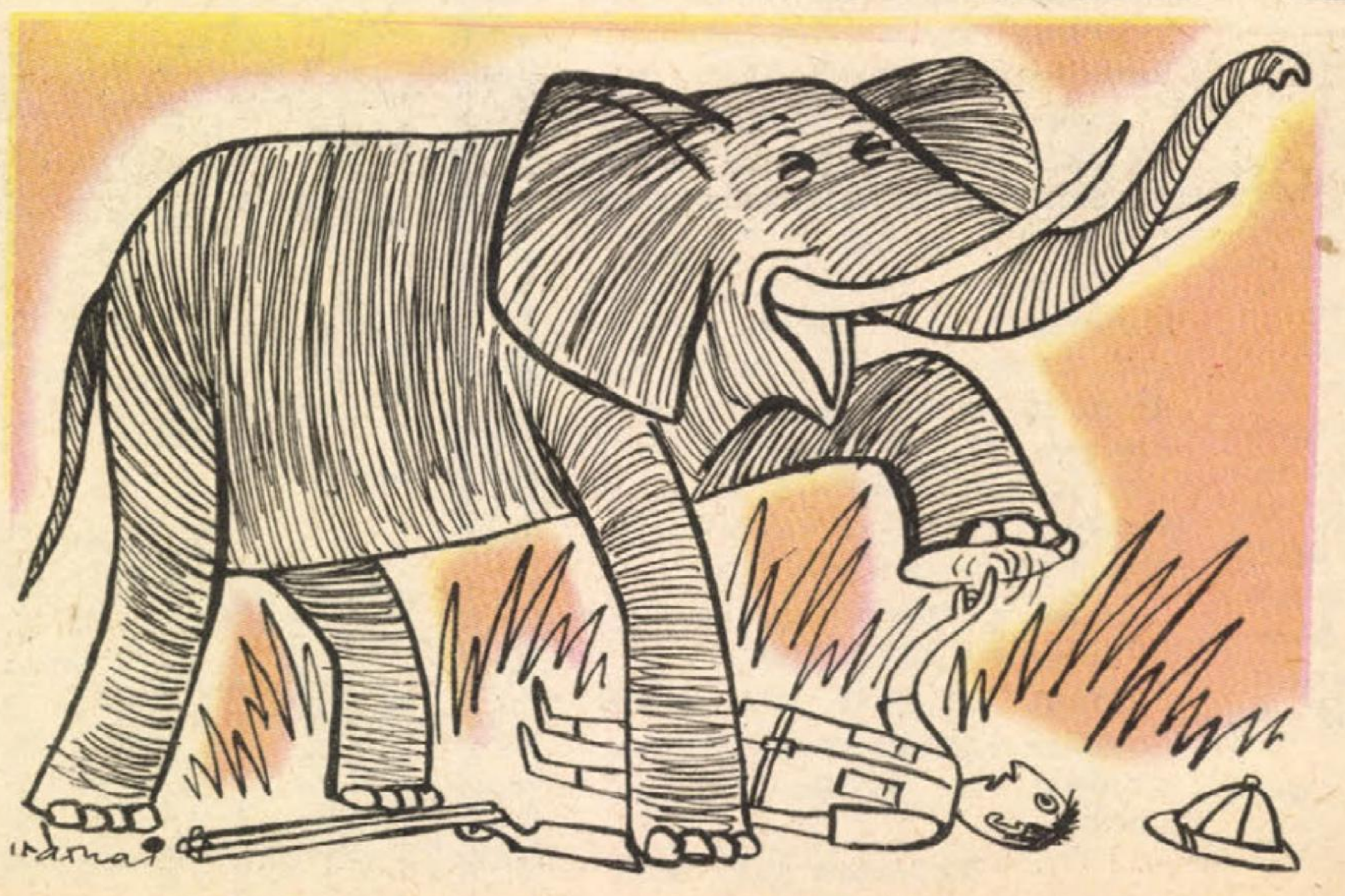

SZŰR-SZABÓ,
FÜLÖP,
SAJDIK,
BRENNER,
DALLOS,
HEGEDŰS,
VÁRNAI

IMPORT HUMOR

INFLUENZÁS IDŐK

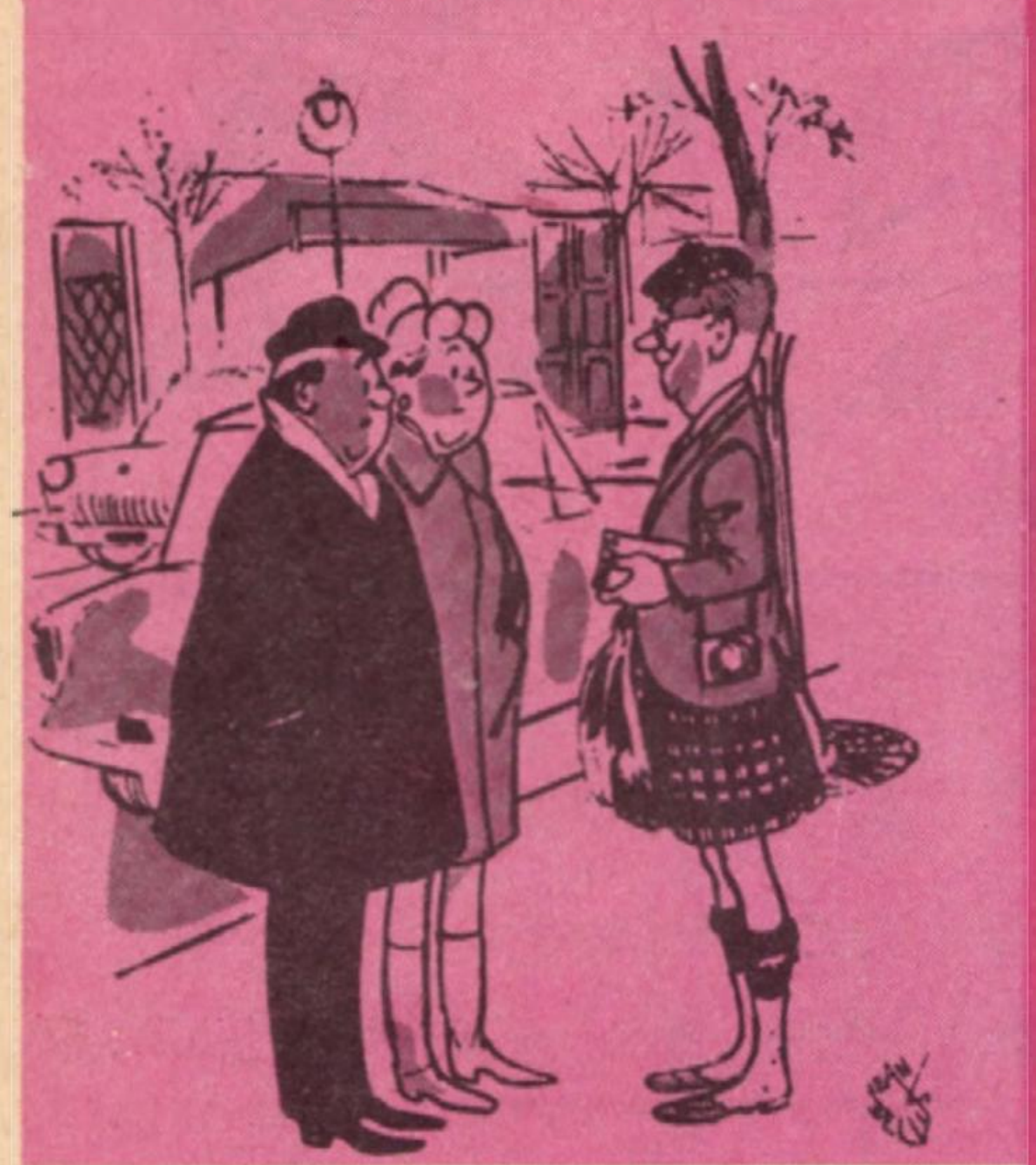

– Irigylem magukat! Én állandóan fel vagyok fázva!

(„Punch”, London)

RÁMENŐS ZENÉSZEK

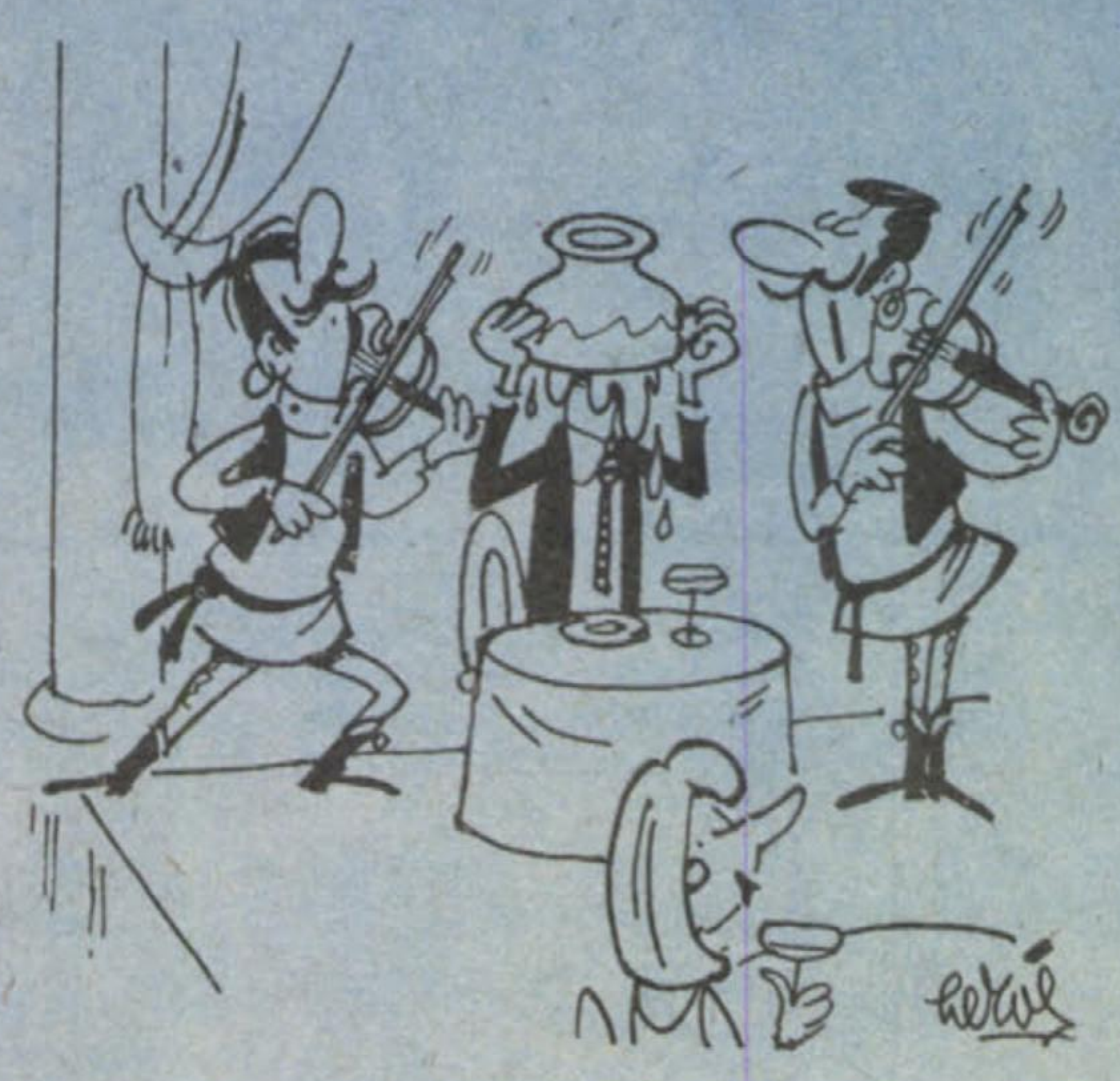

– Szóval nem akarja megmondani, hogy melyik a kedvenc nótája?...

(„Ici Paris”)

LELKIISMERETES MENYASSZONY

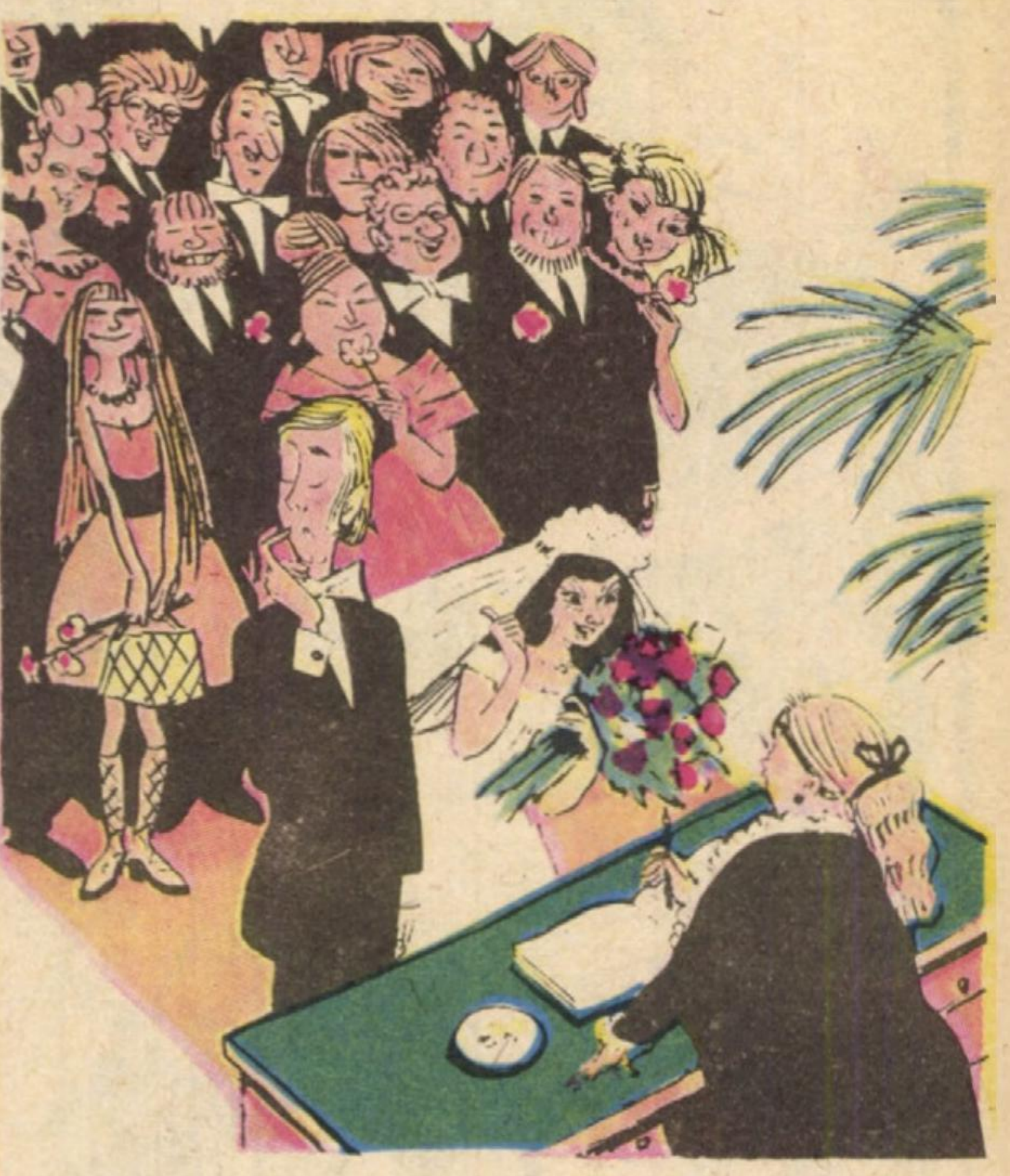

– Csak egy hete ismerem, azért hoztam több tanút!...

(„Krokodil”, Moszkva)

Tízórai

Gondjaiba merülten bámult ki szobája ablakán Stirpák Sándor, a Timsó és Robbanó Motorgyár igazgatója. Tekintete a gyár udvarán kalandozott. Éppen ebben a pillanatban lépett be Stelpőczi Lajos a kiváló timsó-készítő szakember a kapun. Karján hatalmas fonott kosarat cipelt, amely színültig tele volt apró csomagokkal.

— Pirike! — szólt ki a titkárnőjének Stirpák —, azonnal küldje fel hozzám Stelpőczit!

— Küldöm — bólintott Pirike. Néhány perc múlva Stelpőczi ott állt az igazgató előtt karján hatalmas bevásárló kosárral.

— Mi ez? — érdeklődött szigorúan Stirpák.

— A timsó részleg tízóraija — válaszolta derűsen Stelpőczi. Az igazgató alaposan szemügyre vette a kosarat. Volt abban friss rózsaszínű parizer, ínycsiklandó illatú füstölt szalonna, ropogós libatepertő, fokhagymás házikolbász, gusztusos kőrözött, snidlinggel, törött borssal fűszerezett kenőmájas, disznósajt, sovány császárhús, ementáli sajt, pálpusztai, műanyag tálban sertéskocsonya, rengeteg zsemle, pici piros hónapos retek, méregerős hegyes zöldpaprika, ecetes csalamádé és még sok csodálatos falat.

— Parancsol egy kis füstölt marhanyelvet? — érdeklődött udvariasan Stelpőczi.

— Nem parancsolok! — kiáltott fel dühösen Stirpák Sándor. — Magyarázatot kérek! Mi történik itt? Akármerre járok délelőtt az üzemben, mindenütt tízóraiznak.

Stelpőczi szemöldöke idegesen megrándult:

— Elnézést, de nem vagyunk a kapitalizmusban, ahol a főnök még azt sem engedi, hogy lélegzetet vegyen a dolgozó.

— Nem arról van szó. Ha valaki megéhezett, joga van táplálkozni. De nálunk tíz órakor kezdenek el tízóraizni, és mire eltakarítják az utolsó morzsákat, tizenkét óra van. Akkor meg rohannak ebédelni. Így aztán nem csoda, ha a Fülöp-szigeteki megrendelőnknek az ígért 70 vagon timsó helyett csak hármat tudtunk leszállítani.

— Rá fogunk hajtani! — ígérte ünnepélyesen Stelpőczi.

— Kérdeznék még valamit. Miért maga megy bevásárolni a közértbe? A 17 forintos órabérrel fizetett kitűnő timsó szakember? Miért nem Kati néni, akit kizárólag erre a célra alkalmaztunk?!

— Kati nénire, szegényre, rásózzák a vacak árut. Tetszett volna látni milyen zsíros császárhúst hozott a napokban.

— Tűnjön el innen, mielőtt szétrobbanok! — hörögte az igazgató. Stelpőczi féltő gonddal magához szorította az élelmiszeres kosarat, aztán kihátrált az irodából. Stirpák Sándor a Timsó. és Robbanó Motorgyár balsorsú vezetője keserveset sóhajtott:

— Ez a magyar ember átka. Mindig csak az az evés!

Aztán kiszedett az íróasztal fiókjából egy pillekönnyű káposztásrétest és mohón beleharapott...

Galambos Szilveszter

TŰZ

Egy éjjel tűz támadt a stamfordi Rénszarvas csapszékben. Aztán annak rendje s módja szerint el is aludt. A hőségtől ugyanis megolvadt néhány műanyag cső, és a kicsurgó sör elfojtotta a lángokat.

– Mindenképpen súlyos veszteség – mondta egy törzsvendég. – Ha leég, nem lett volna hol innunk. Most – nincs mit.

NEHÉZ FIÚ

George Burnst, a 77 esztendős amerikai komikust egy tévéinterjú során megkérdezték, valóban feleségül veszi-e a nyáron menyasszonyát, a 18 éves Betsy Kellyt.

— Egy feltétellel — volt a válasz. — Ha jelesen érettségizik.

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

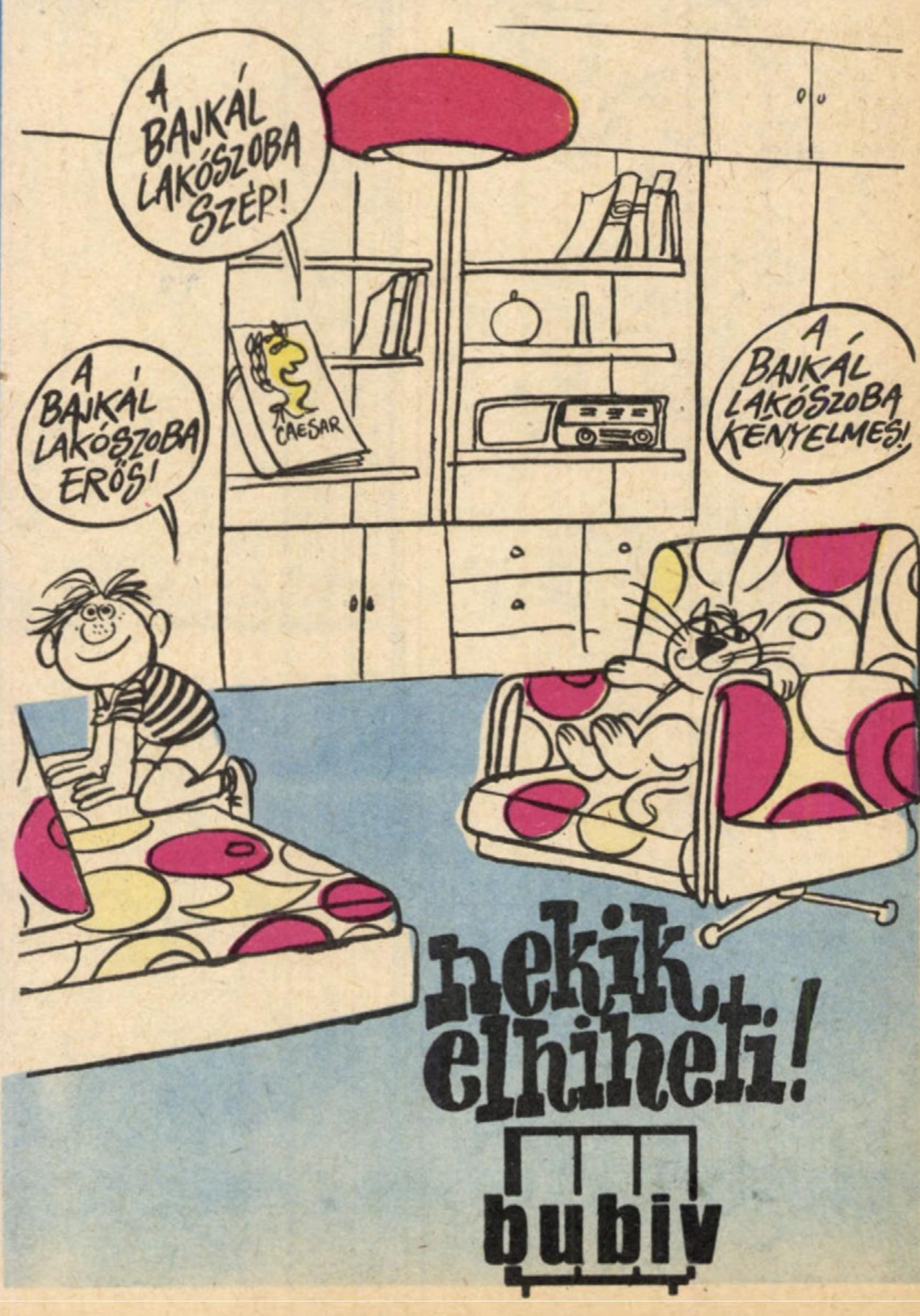

A BAJKÁL LAKÓSZOBA SZÉP!
A BAJKÁL LAKÓSZOBA ERŐS!
CAESAR
A BAJKÁL LAKÓSZOBA KÉNYELMES!
nekik elhiheti!
bubiv

VIZSZENNYEZŐDÉS

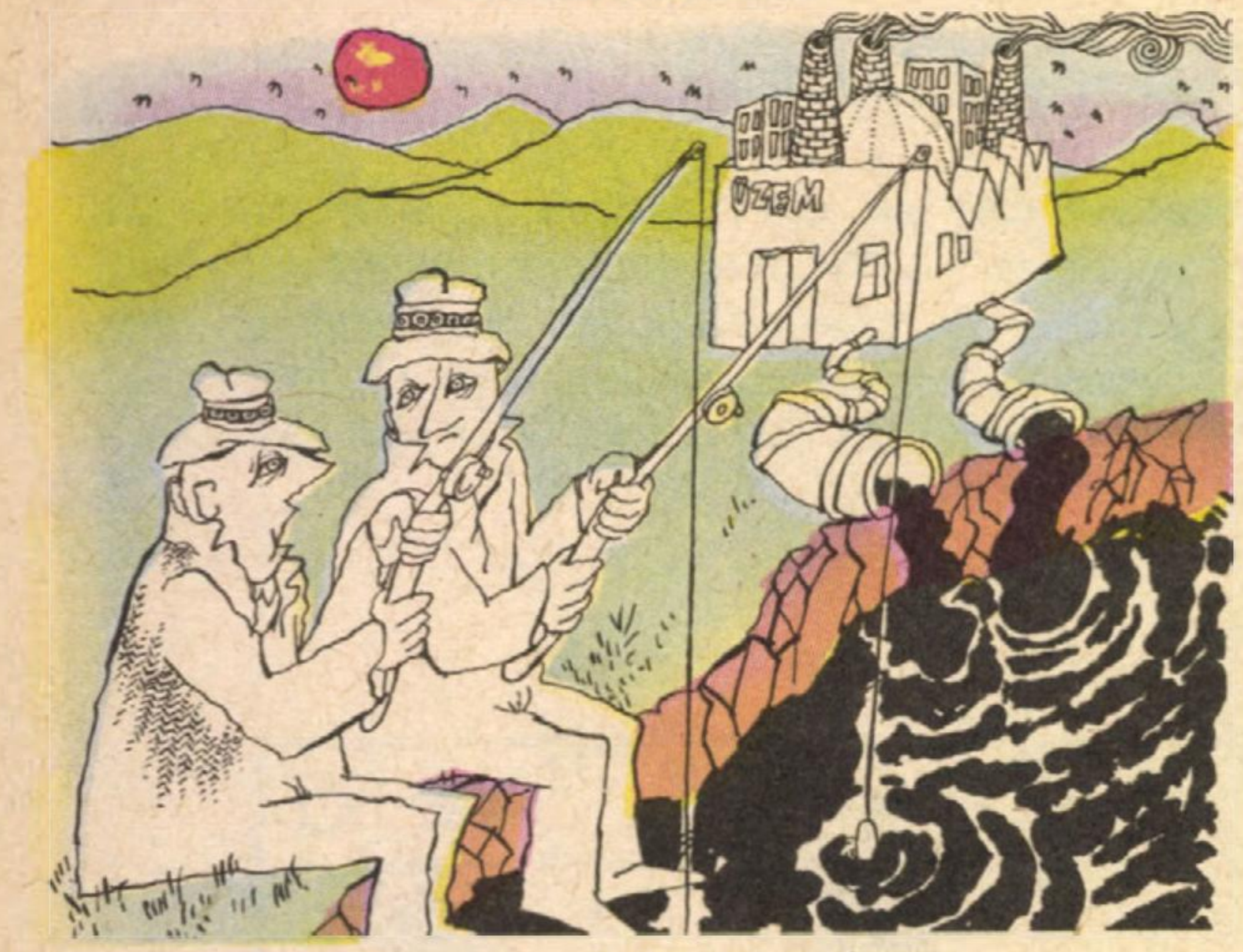

– Itt csak olajos halat lehet fogni...

ÖRÖM A HÁZNÁL

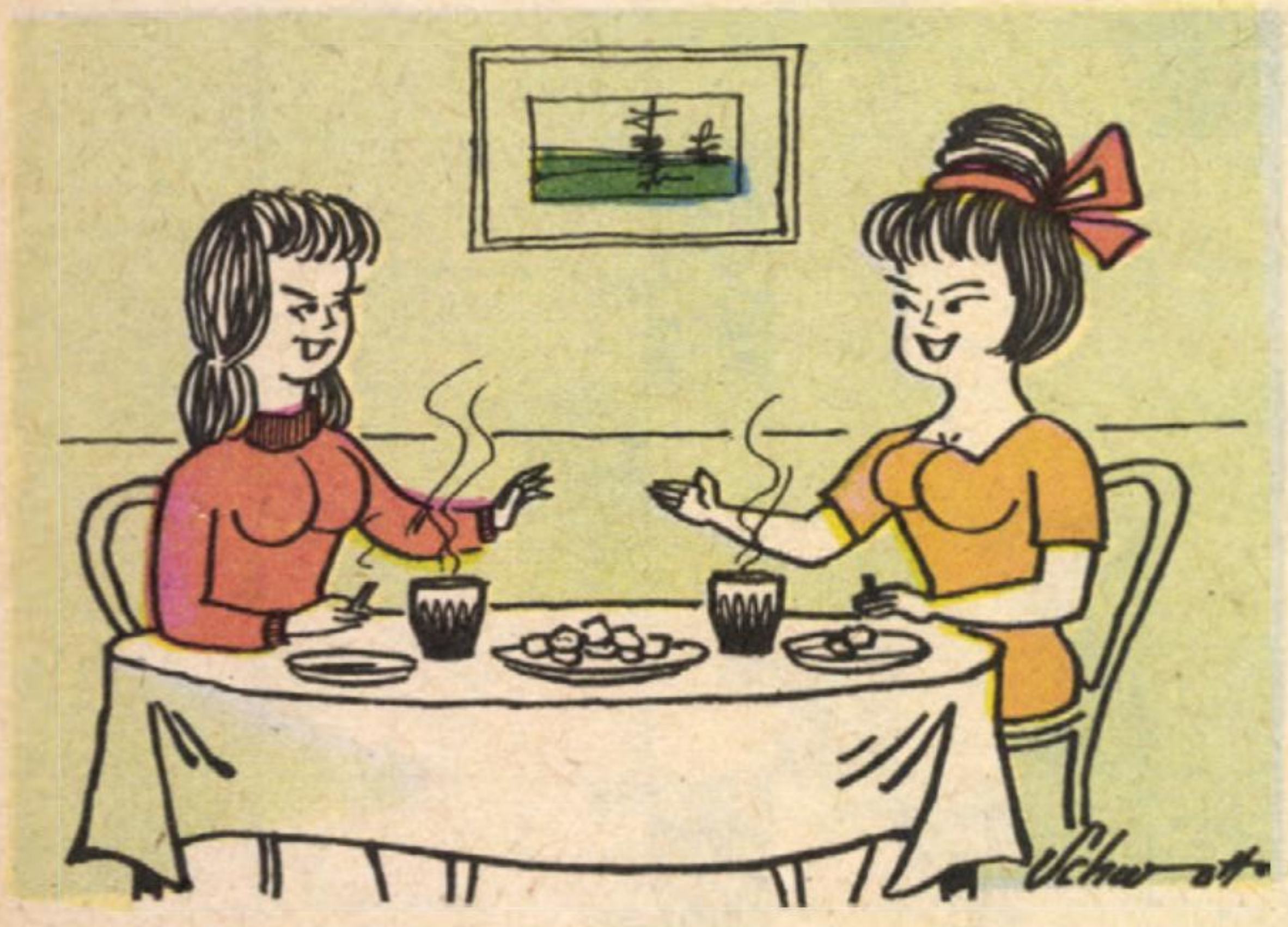

– Elégedett vagy az új bejárónőddel?
– Nagyon. Az összes házi munkát úgy csinálhatom, ahogy megszoktam...

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Mikor hozzá indultam, kicsit komolytalannak és nagyon is egyszerű szakmának gondoltam az övét. Belátom, megint tévedtem; hiszen fontos és nehéz, s izgalmas munkát végez. Sokszor azért kedvetlenül, mert a legtöbbször akkor keresik fel, mikor a patkányok már a kémény utolsó tégláját lakmározzák...

Téglát lakmároztak? Akkor ezek hülye patkányok lehettek!

(A Csongrád megyei Hírlapban lelte Pápai Lászlóné, hódmezővásárhelyi olvasónk)

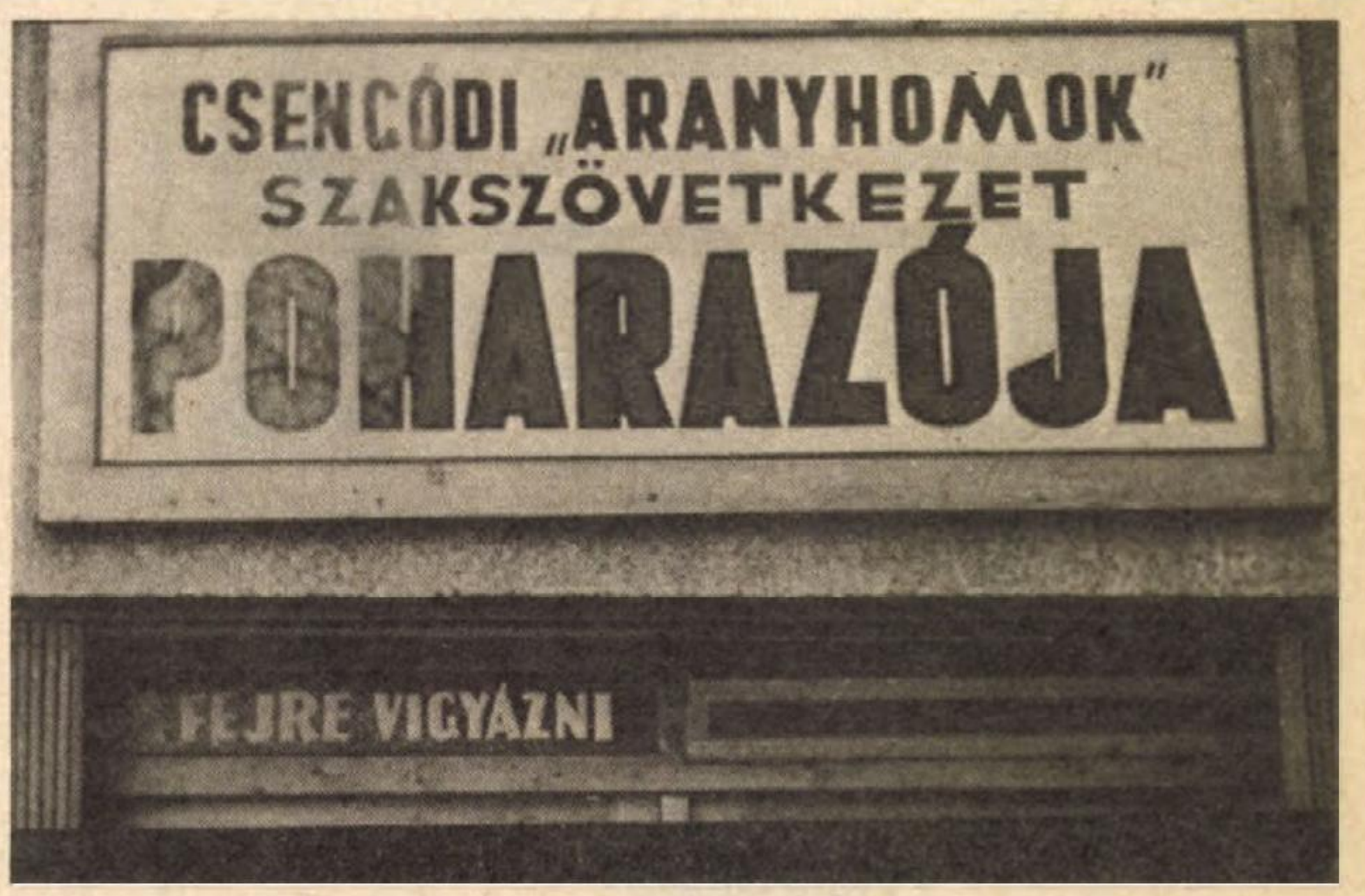

Okos tanács!

(Óbudán fotózta Horváth Győző)

Kiküldött munkatársunk telefonjelentése:

Nepeláé az utolsó világbajnoki cím

Jóságos ég, nem lesz több műkorcsolya-világbajnokság?

(A Népszavából ollózta Bonda Csaba)

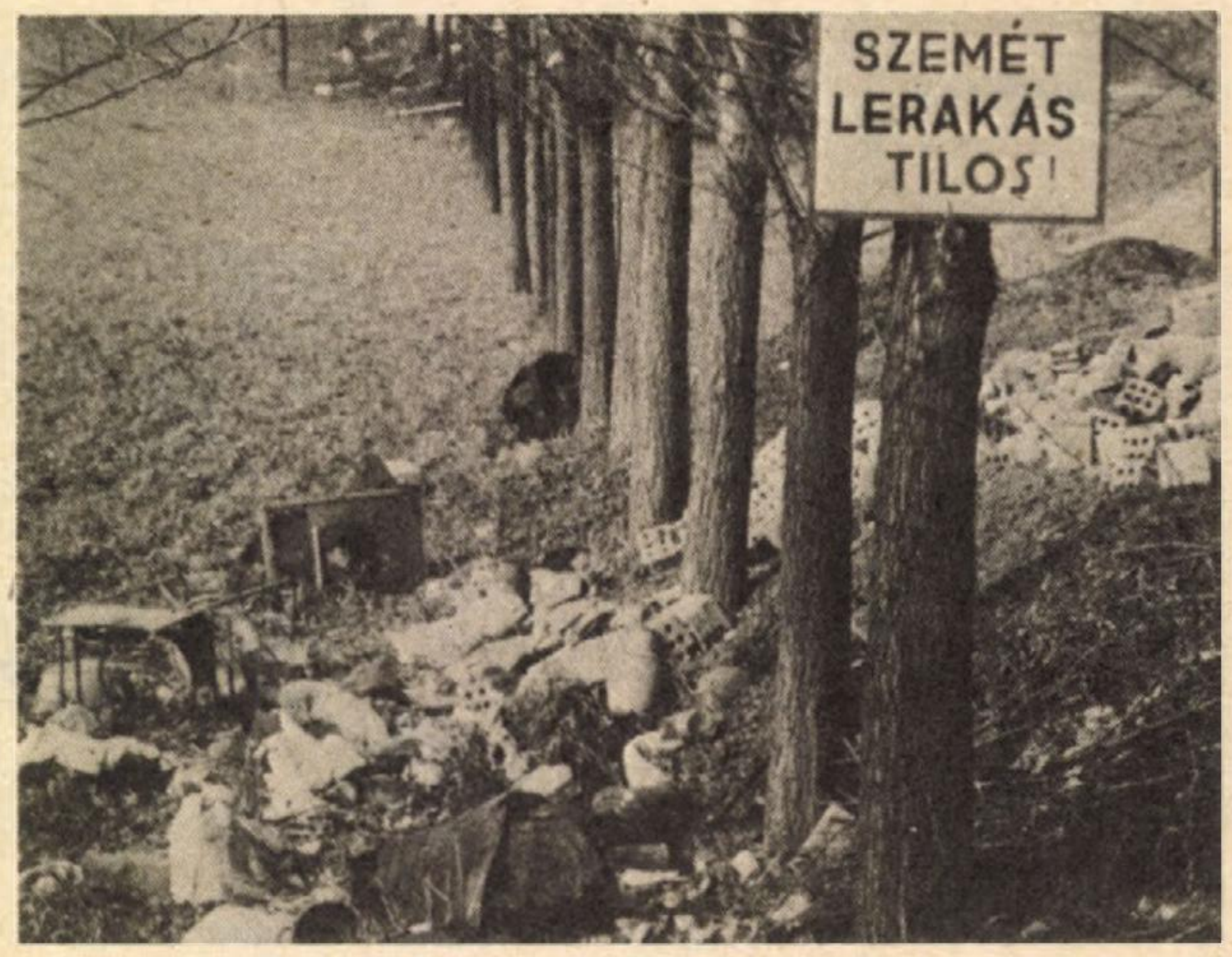

Lehet, hogy nem is rakják, hanem szórják?!

(Turán fotózta Takács Pál)

Hallottuk

☐ TURANDOT-FELÚJÍTÁSRA készül az Állami Operaház. Négy év szünet után kerül színre Verdi operája március 25-én, vasarnap este. A címszerepben Dobránszky Zsuzsát, Liú szerepében Tordai Évát, az Állami Operaház magánénekesét láthatjuk.

☐ FRANCIA KÖNYV
LLÍTÁST rendez

És mit szól ehhez signor Puccini?

(Az Esti Hírlapban fedezte fel Czakó János, szegedi olvasónk)

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

JOBB KEDVŰEN MEGYEK SULIBA...

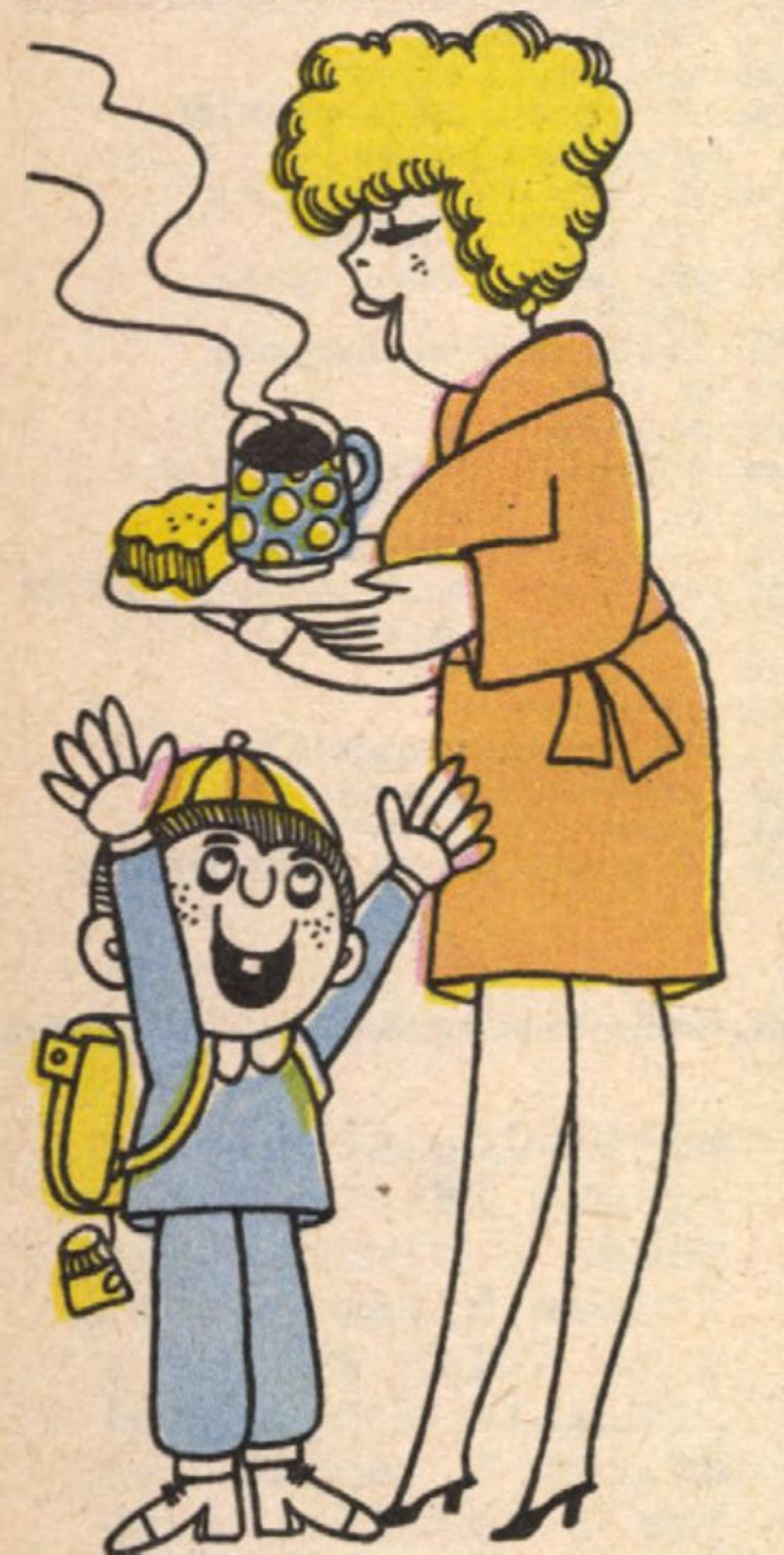

...HA A REGGELI:
CSEMEGE kakaó

A CSEMEGE ÉDESIPARI
GYÁR TERMÉKE

PESTI DOLGOK

KUTYA-TRAGÉDIA

— Jó, hogy látlak — kiáltja felém már messziről rég látott barátom, Csemetke Gerzson —, már épp hívni akartalak, ugyanis most tudnék adni neked egy pulit.

— Szervusz — nyújtom felé a kezemet, és értetlenül nézek rá, miért akar nekem egy pulit adni?

— Fajtiszta puli, díjnyertes szülőktől, kedves, játékos, és okos, csak épp, hogy meg nem szólal.

— Nagyon köszönöm, de...

— Az apai nagyanyja Miamiban él egy milliomosnál, az egyik nagybátyját egy angol őrgróf vette meg, és... megkapod potom ezer forintért.

— Ne haragudj, de nem tartok kutyát.

— Nem? Te, aki annyira szereted... Ha nincs prompt ezer forintod, fizetheted két részletben.

— Az én kis lakásom nem alkalmas arra...

— Garantáltan szobatiszta — vág közbe. — Tudod, mit? Megkapod nyolcszázért.

Öt perc múlva már ötszázért, hét perc múlva kétszázért és tíz perc múlva ingyen kínálta a pulit.

— Öregem, ha te fizetsz ezret, nekem akkor sem kell.

— Ez az én formám! — sóhajtotta ekkor. — Más emberek meggazdagodtak abból, hogy félkorcs keveréket tenyésztettek, én pedig a nehezen összekuporgatott pénzemből tavaly ilyenkor vásároltam egy szuper-szukát, amely azóta már kétszer kölykezett. Ma ott él a nyakamon nyolcad magával, fizetem az adót és a bírságokat, mert a szomszédok az ugatásuk miatt állandóan följelentenek, megzabálnak mindent, és ingyen sem kellenek a kutyának sem, mert közben kimentek a divatból.

— Dehogy mentek ki a divatból. Minden második ember pulit sétáltat.

— Ezek még a régiek. Telítve velük a piac.

— Az előbb már ingyen kínáltad nekem a pulidat. Vidd hát el őket vidékre, ott ingyen biztos szívesen veszik.

— Még mit nem! Hogy összeálljanak mindenféle korccsal?! Inkább várok, hátha újra divatba jönnek.

SZPLÍN

Sétálok a Rózsadombon. A kacsalábon forgó villa kapuján kigördül a Ford Capri. Benne ül ismerősöm. a Nagymenő. Meglát, rám köszön, s fölajánlja, hogy elvisz. Mondom: köszönöm szépen, de nem tartok sehova, csak sétálgatok.

— Jó neked — sóhajtja —, bezzeg én... No, mindegy! — és beindítja a motort.

— Csak nincs valami baj? — kérdezem részvéttel.

— Baj az nincs, csak szplín, öregem, szplín! Tetszel érteni? — evvel megugratja a kocsit, és a felbőgő motor bődülésén át is hallom újabb hatalmas sóhaját.

Hát igen, kérem, ez a különbség: az egyszerű emberrel, a közönséges halandóval is előfordul, hogy rossz a hangulata, hogy kedvetlen, hogy levert, hogy nyűgös, hogy elkenődött, hogy életunt, hogy lehervadt. sőt még az is megesik, hogy mísze van — ellenben, aki kocsin jár, annak szplínje (azaz: spleenje) van, ami a gyalogosok nyelvén annyit jelent, hogy: *rossz hangulat, kedvetlenség, levertség, életuntság.*

Sólyom László

ITALBOLTBAN

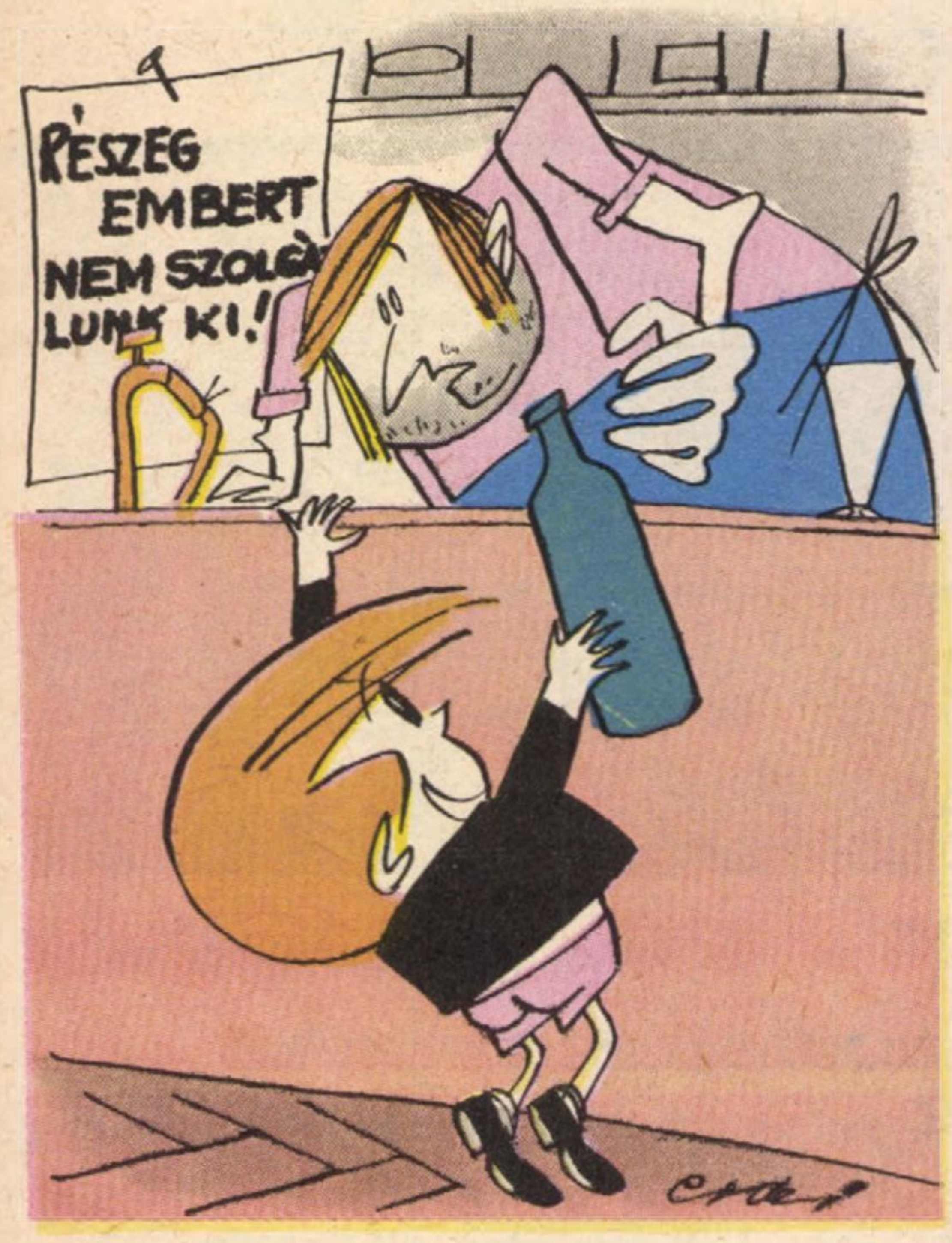
RÉSZEG EMBERT NEM SZOLGÁLUNK KI!

– Miért te jöttél, kisfiam?
– Egyedül én vagyok józan a családban!

MODERN HIVATAL

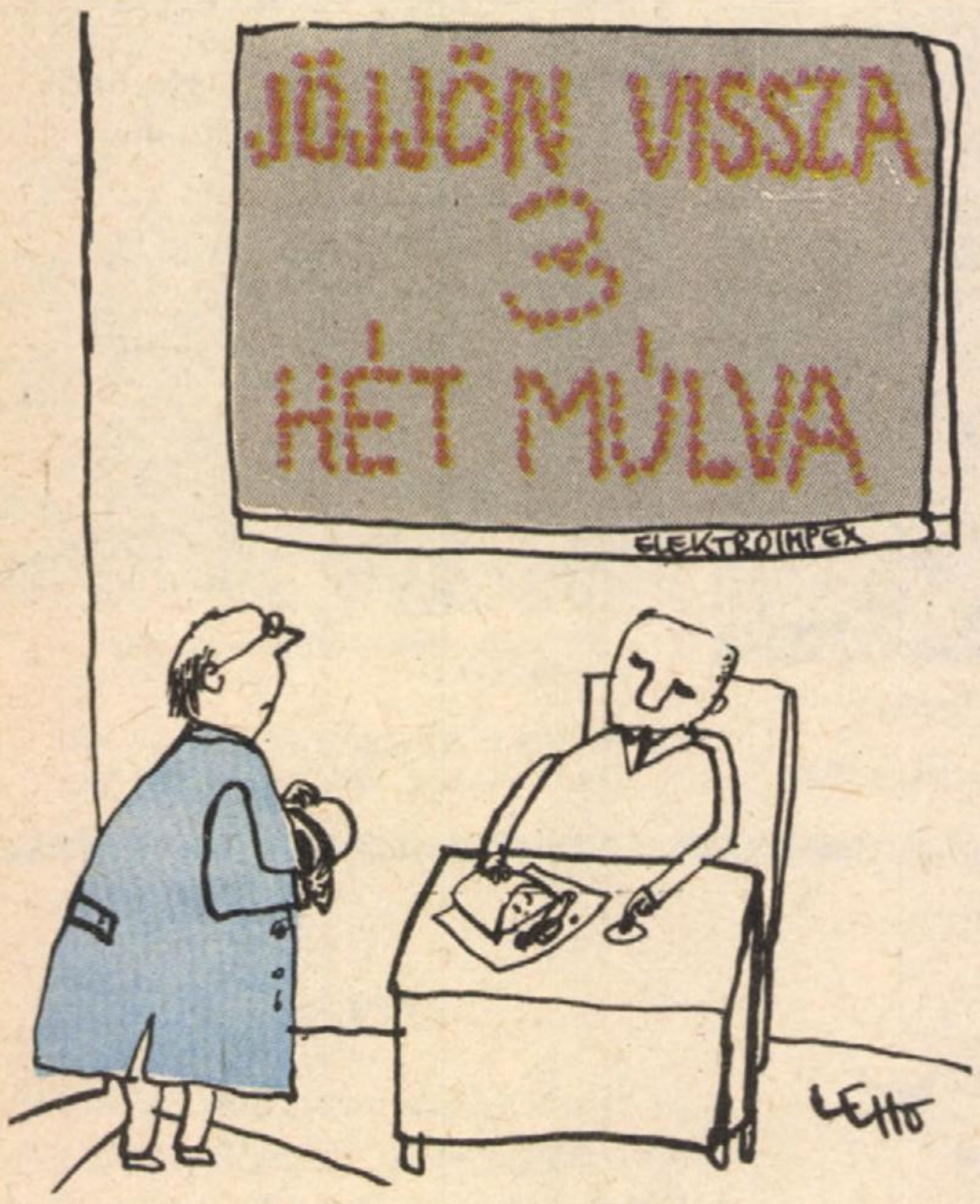

ÉBERSÉG

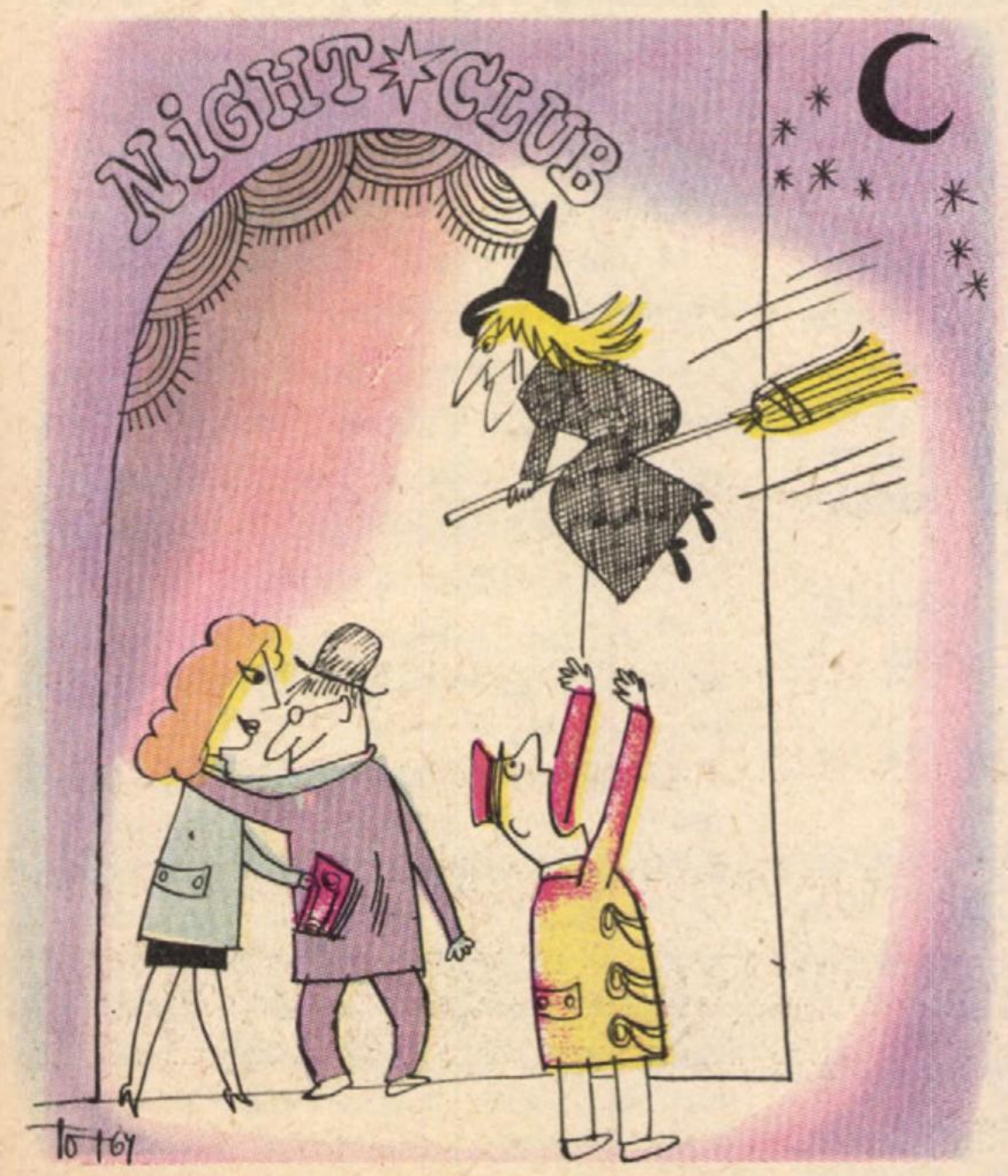

– Pardon, hölgyem, kísérő nélkül nem lehet bemenni!

ESTI PÁRBESZÉD

Kovácsék színházba készülődnek. Kovácsné már az ajkát rúzsozza, amikor észreveszi, hogy a férje arca borostás. Mérgesen fordul hozzá: — Te ilyen szakállasan akarsz a színházba menni?–Kovács erre méltatlankodva feleli: — Vízszintes 1. és függőleges 45. Megfejtésként a férj válaszát kell beküldeni, kizárólag levelezőlapon legkésőbb április 2-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest, Pf. 53. A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

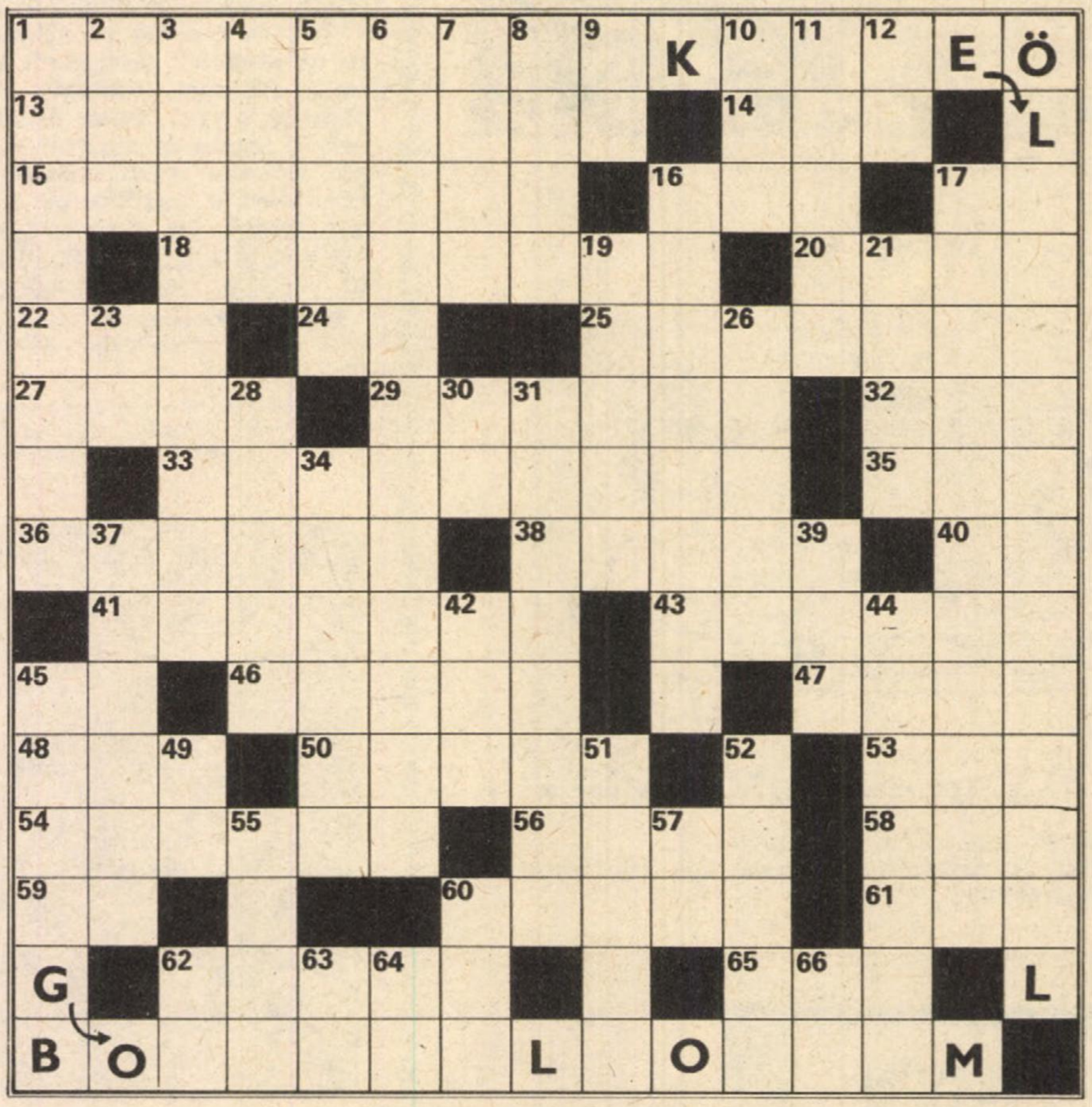

VÍZSZINTES

13. A nagy görög drámaírók egyike
14. Elavult hosszmérték
15. Szerencsétlen kimenetelű
16. Fizikai egység
17. Személyes névmás a fordítottja
18. Belga festő és grafikus, századunk egyik legjelentősebb rajzolója
20. Meglehetősen ritka férfinév
22. Végtag
24. Kettős mássalhangzó
25. Férfinév, régies írásmóddal (ebben a formájában családnév)
27. Jeles magyar festő a múlt században
29. Üzleti pénztár
32. C. S. N.
33. Vízisportot űz, de nem egyesületben
35. Legyen — németül
36. Küzdelem
38. Hegységcsoport a főváros közelében
40. Az alku közepe
41. Népszerű angol labdajáték (ahogyan mondjuk)
43. Becézett női név
45. É. O.
46. Egykor nagy birodalom
47. Élőlény képessége
48. Azonos mássalhangzók
50. Nem meddő föld
53. ... már uram az esőt!
54. „Icipici mozdulatot tesz" — egy szóval
56. Vízisportoló
58. Vallás
59. .. lektikus
60. Pest megyei helyiség, gimnáziumában tanult egy ideig Petőfi
61. „Minden rendben van!"
62. Nemes ifjú az uralkodó szolgálatában
65. A villamos ellenállás egysége

FÜGGŐLEGES

1. Krimi-filmek elmaradhatatlan szereplője
2. R. U. R.
3. A közvilágítás is szünetelhet miatta
4. A gége népies neve
5. A régi egyiptomiak szent bikája
6. A 18. századbeli magyar prózairodalom legnagyobb alakja
7. Zenei hangnem
8. Kisgyerek öröme
9. Szintén
10. Egyik szervünk
11. Amerikai labdajáték
12. Testnevelési Főiskola
16. Időhatározó szó
17. Játékosan, tréfálkozva ingerel, bosszant
19. A dohányos sok cigarettát ...
21. Borsodi község
23. Kínzó érzés
26. Egyiptomi város
28. Az égboltnak a zenittel ellentétes pontja
30. A fájdalom felkiáltása
31. Hetedik — latinul
34. Az USA állama (kettő van belőle)
37. Pravoszláv szentképek
39. S. I. É.
42. Kopasz
44. Súlyos szembetegség (fonet.)
49. A tánc vége
51. Évszak többesszáma
52. Az orvos teszi, ha sebet lát el
55. Kerek kis kenyér
57. .. ngora
60. Adta vala
62. Az argon vegyjele
63. Részvénytársaság
64. Francia magánhangzó
66. A vízszintes 58. mássalhangzói

„PÁRBESZÉD AZ UTCÁN"

című keresztrejtvényünk helyes megfejtése:

— Mért koldul zsebrevágott kézzel?
— Mert nadrágtartóra kell a pénz!

A 100 forintos díjak nyertesei:

Mike László, 1053 Bp., Tolbuhin krt. 12.
Romházi Lászlóné, 2200 Monor, Jósika u. 56.
Kunszt Nándorné, 1207 Bp., Mártírok u. 1.

A nyereményeket postán küldjük el.

mértkoldulzsebreváġ
egérut idiota opá o
remek csolmok keret
truman s iac kopott
n ro étlap kv les k
atalanta ujházy noé
dologi k teoria ész
rro e kokilla azaz
álmos ama emden éke
ga villamos idecsal
tsz leo a
azota roro
r kronikás
trois aase
ó gz a p
ra o goiás
alantas ro
kuli voith
ellapénz o

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

A tanító bácsi megkérdezi Pistikétől:

— Meg tudnád-e mondani, miről lehet a libák életkorát megállapítani?

— A fogakról.

— Te szamár, a libának nincs foga.

— De aki eszi, annak van...

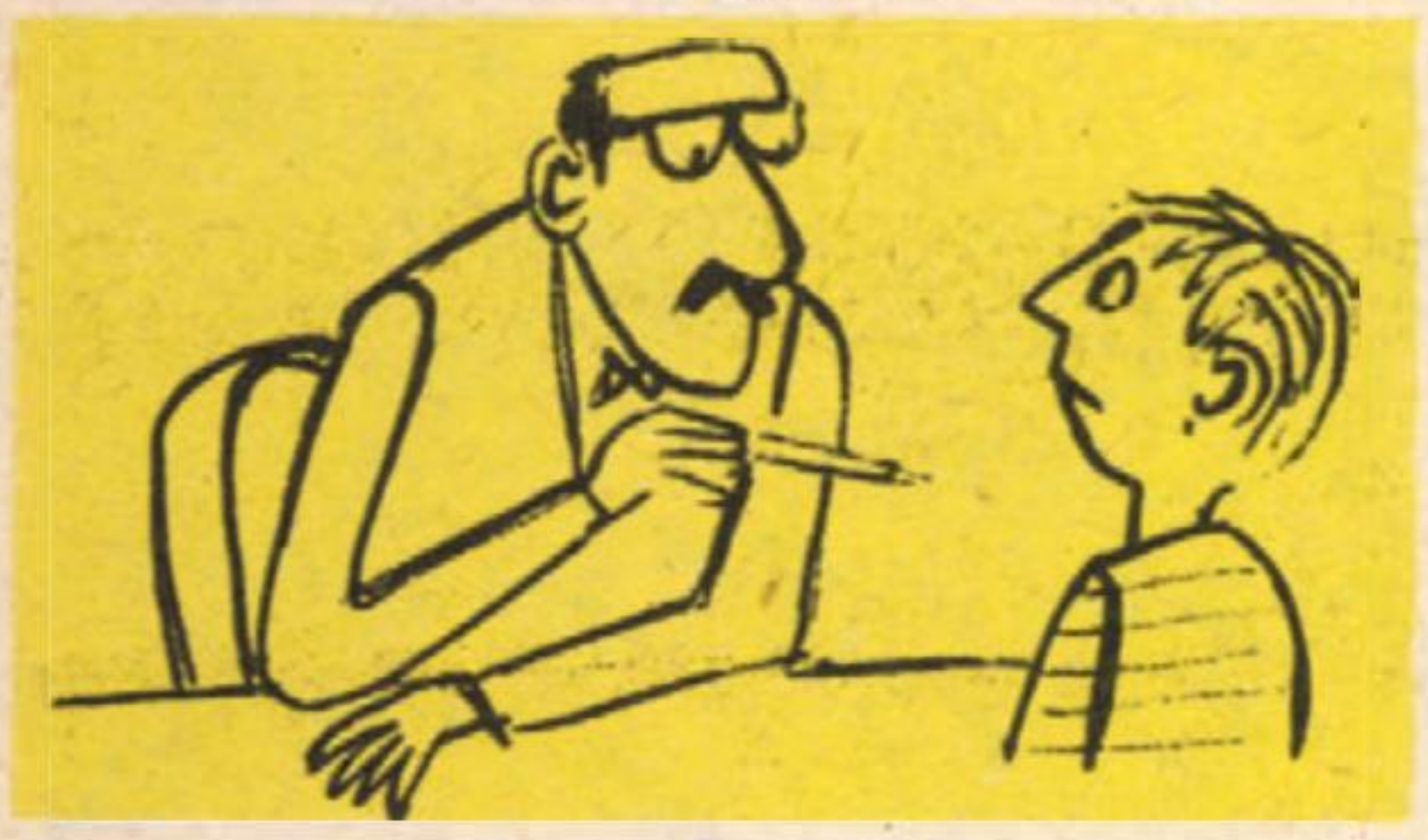

A tanító felszólítja Lacikát:

— Bizonyítsd be nekem, hogy a Föld gömbölyű.

Lacika szepeg:

— De tanító bácsi, én ezt sosem állítottam!

●

— Mit csinálnál, ha azt mondanám rólad, hogy gazember vagy?

— Beperelnélek becsületsértésért.

— És, ha csak gondolnám?

— Az ellen semmit sem tehetnék

— Jó, akkor csak gondolom.

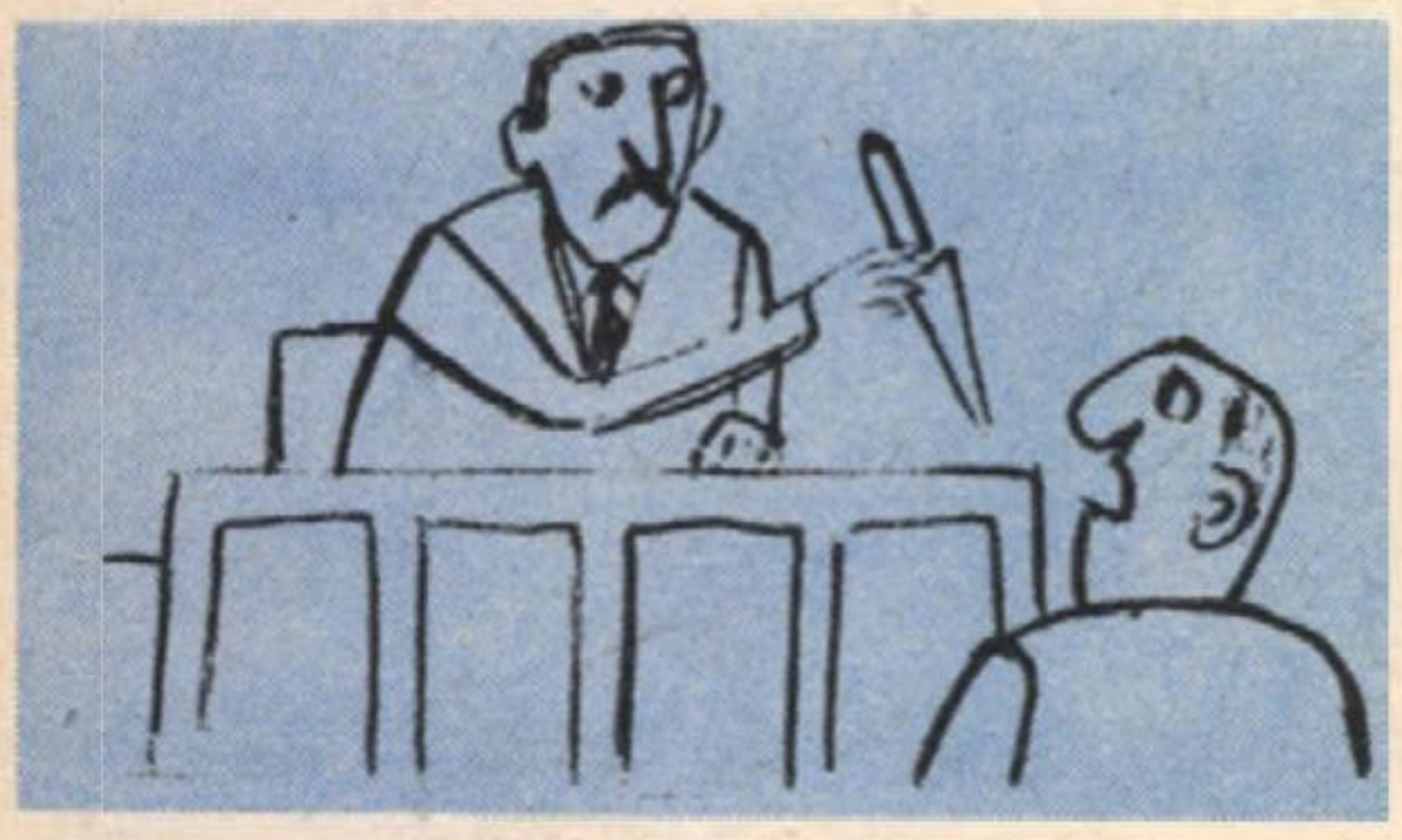

A vizsgálóbíró gyilkossági ügyet tárgyal.

— Ismeri ezt a kést? — kérdi a vádlottól.

— Nem, kérem szépen, sosem láttam.

— Szóval tagad. Jó, vigyék vissza a cellájába.

Egy hét múlva újabb kihallgatás.

— Ismeri ezt a kést?

— Igenis, kérem.

— Na, csakhogy jobb belátásra tért. És honnét ismeri?

— Bíró úr mutatta a múlt héten.

Az ügyvéd kisfiát alaposan eltángálja a mamája. A srác magából kikelve rohan be az irodába.

— Papa, egy ügyet hoztam.

— Éspedig?

— Szeretnék elválni a mamától!

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Levélcím: 1977. Bp. Telefon: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Levélcím: 1959. Bp. Telefon: 343-100, *142-220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában. 73.2337/2-13 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen. — Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25.504

RÉGI PESTI INNEN-ONNAN

„A JÖVŐ KÉPEIBŐL"

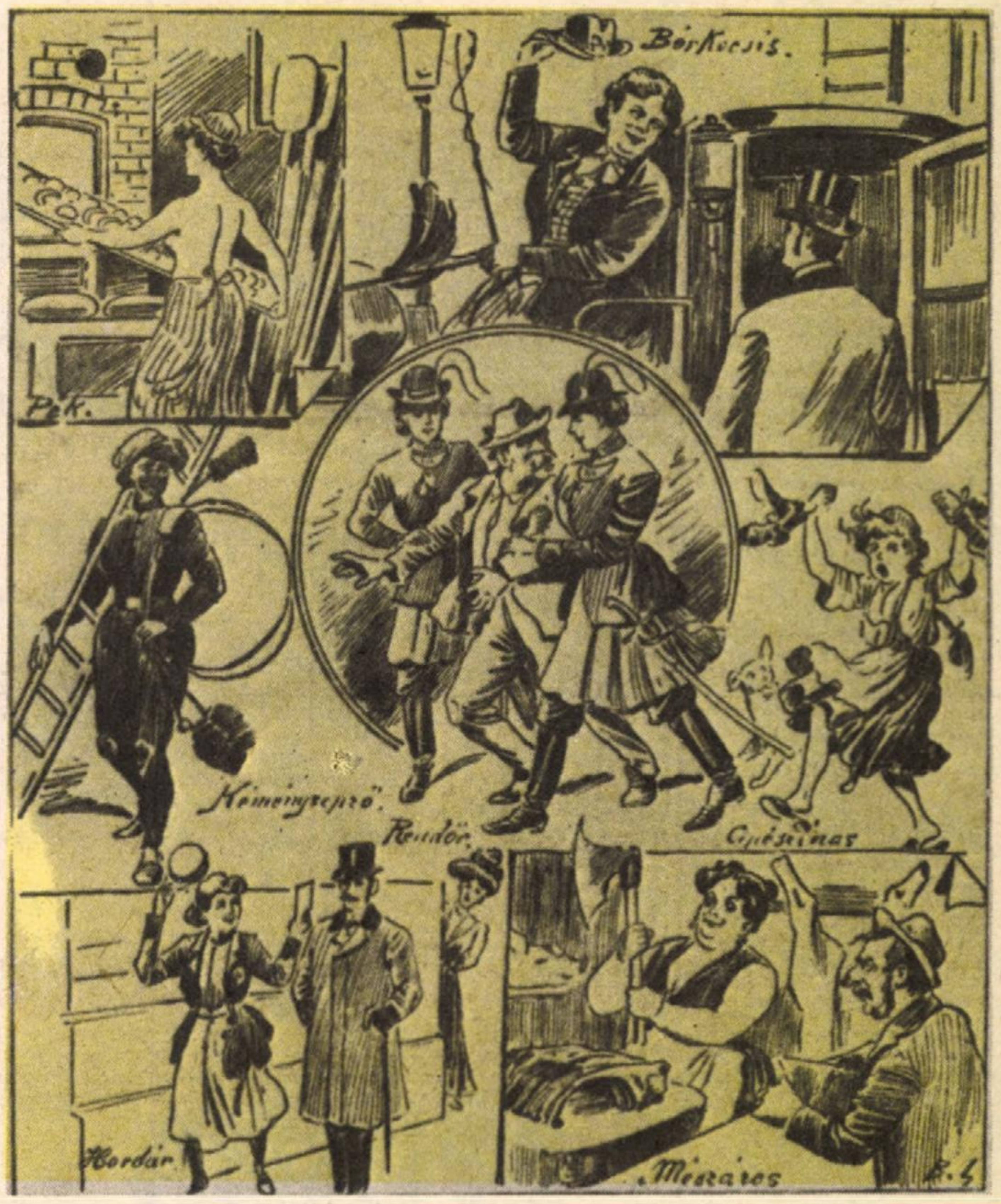

Vigyázzunk: ezt a „jövőt", amivel a *Kis Újság* címlaprajza prófétálta a „női mozgalom eredményeit a gyakorlatban" — mindössze 67 éve, 1906 őszén vázolta papírra egy tréfás futurológus.

Nagyon melléfogott?

Ahogyan vesszük.

Ilyen csinos, félsztriptizes pékleányt aligha találunk, de a sütőiparban valóban vannak női dolgozók. Bérkocsisnőket az első világháború folyamán avattak, a jóslat már akkor bevált, ugyanis a hadbavonult bérkocsitulajdonosok hitvesei elnyerték a bakraülés jogát. Azóta a taxisofőrnők túlteljesítették a futurológiai tervet. Női kéményseprőről, mint kivételes szenzációról olvastam nemrégiben, a kormos iparban egyébként nem győzött az egyenjogúság. Suszterinaslány azért nincs, mert suszterinas sincs, viszont modern technikát elsajátító cipőipari tanulók mindkét nemben bőven akadnak. A diszkrét leveleket kézbesítő hordárnő megszületése előtt kihalt maga a hordárszakma — a jövőbelátás itt kancsalnak bizonyult. Nem úgy a rendőrnők esetében, akik ugyan se pléhrendszámot, se tollas föveget, se kardot nem hordanak, de működnek, s ha nem is részeg embereket irányítanak az őrszobára, de például pergőn, pontosan irányítják a közforgalmat.

No és a mészárosnő... Húsboltoslányokkal, húsboltosmenyecskékkel lépten-nyomon találkozunk. Számuk a férfihúsosokénak, úgy szemre, harmada, tán fele is. Es kitűnően megtanulták a mesterséget. Férfimunkatársaiktól jószerint csak abban különböznek, hogy férfivevőik nem tudnak neheztelni rájuk, ha a karaj, tarja, felsál, sonka, krinolin mérésekor mosolyogva megkérdik:

— Lehet valamivel több?

Hangsúlyozom: ha mosolyogva kérdik meg.

Békés István

Lehoczky István rajzai

ÁPRILISI BOLONDSÁGOK

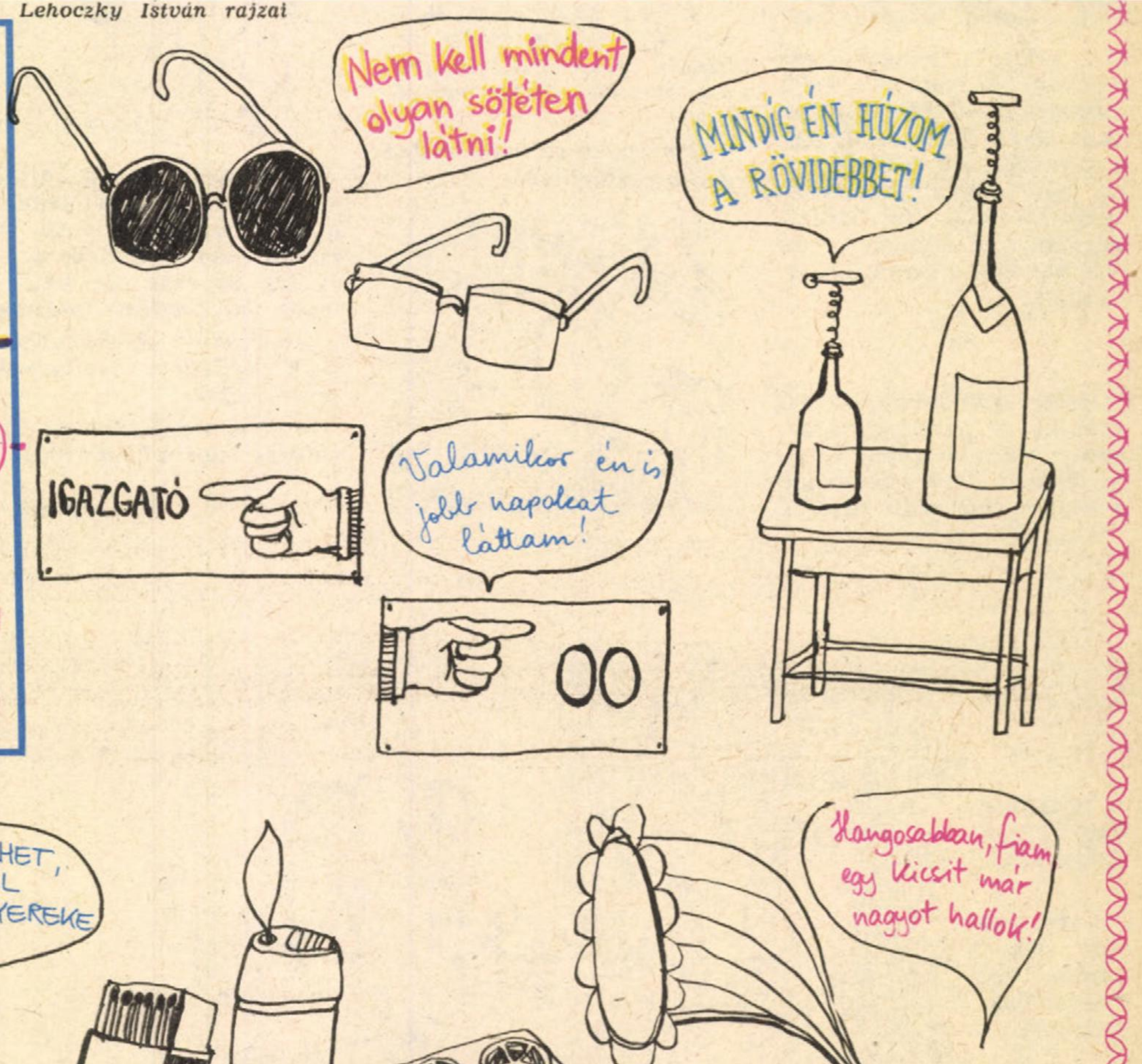
Nem kell mindent olyan sötéten látni!
MINDIG ÉN HÚZOM A RÖVIDEBBET!
IGAZGATÓ
Valamikor én is jobb napokat láttam!
00
BOLDOG LEHET, HOGY ILYEN JÓL SIKERÜLT GYEREKE VAN!
Hangosabban, fiam egy kicsit már nagyot hallok!
LEHO

KORSZERŰ OTELLO

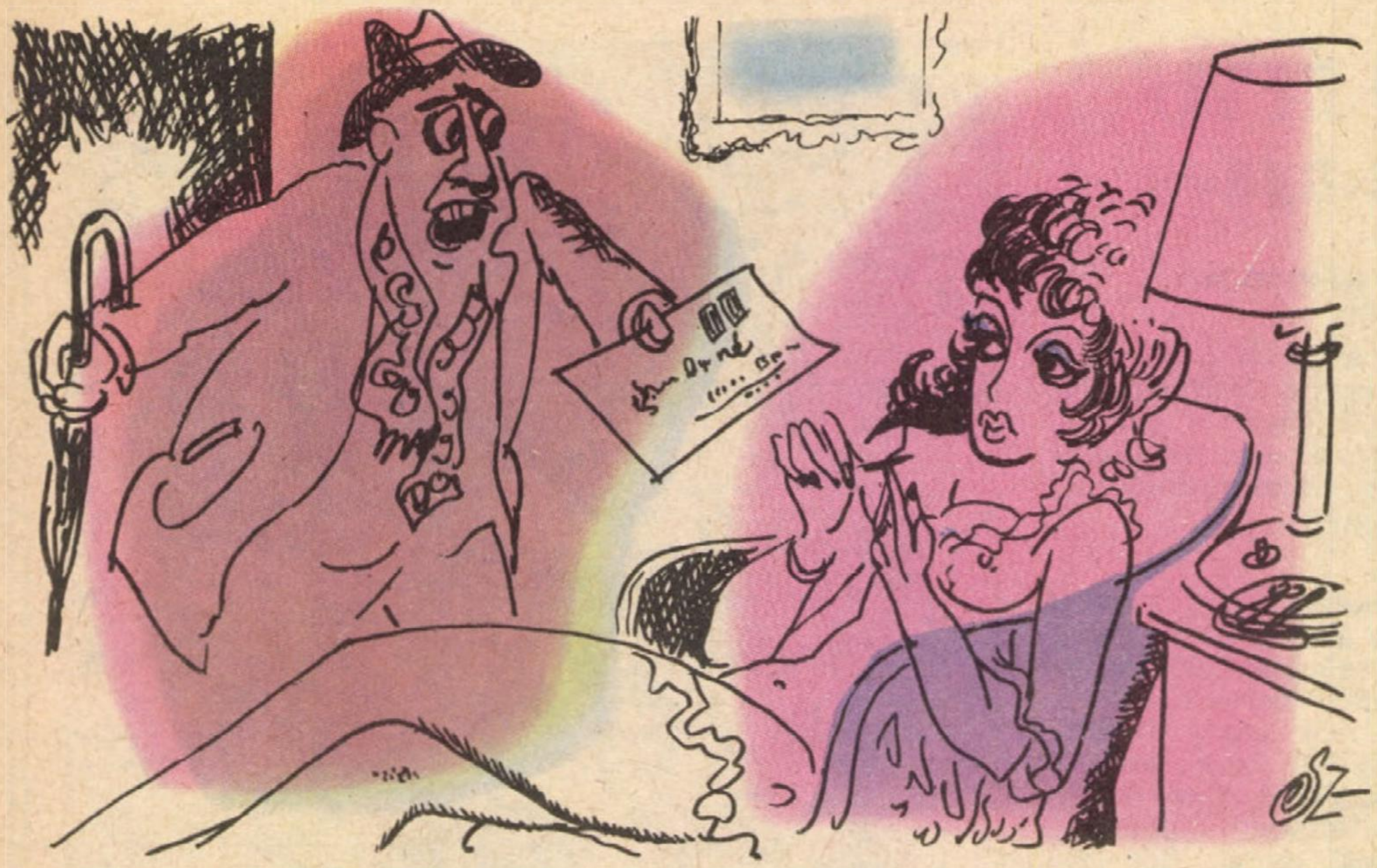

– Honnan tudja ez az ember a postai irányítószámodat?!

tribün

Múlt szombaton esküdött örök hűséget Albanyben Joe Unser és bájos menyasszonya, Harriet. Az anyakönyvvezetőtől aztán egyenest a Sporthaven Tekecsarnokba rohantak, hogy részt vehessenek csapatuk bajnoki mérkőzésén. Joe szmokingban gurított, Harriet hosszú fehér fátyolban.

— 141 fa a legjobb eredményem — mondta az ifjú asszonyka. — Most ugyan csak 61-et dobtam, de így is megérte. Az esküvői ruha egy vagyonba került, valahová csak fel kellett vennem. Különben sem volt ma estére semmi programunk.

***

Heinz Adelhoven, az FC Schalke 04 gazdasági igazgatója villamosszékbe akarja ültetni Ivica Horvatot, a csapat jugoszláv edzőjét.

— Ivica túlságosan nyugodt a mi temperamentumos szurkolóink számára — mondta. — A legnagyobb botrány közepén is csendes mosollyal ül a kispadon és ezt a közönségünk néha rossznéven veszi. A villamosszék gombnyomásra gyenge áramot bocsát majd belé és a gombot én kezelem. Így jelzem majd Ivicának, mikor kell felugrania és némi életet mutatnia.

Így legyen az ember edző a Bundesligában!

Újfajta kakukkórát szerkesztett egy nyugatnémet mester. Negyedóránként egy lelkes szurkoló jelenik meg az óra nyílásában és azt kiáltja:

— Góóól!

Az egyik sportlapnak lenne még egy ötlete, az életből ellesve. Negyedóránként egy sérült játékos vánszorog elő és azt kiáltja:

— Jaj!

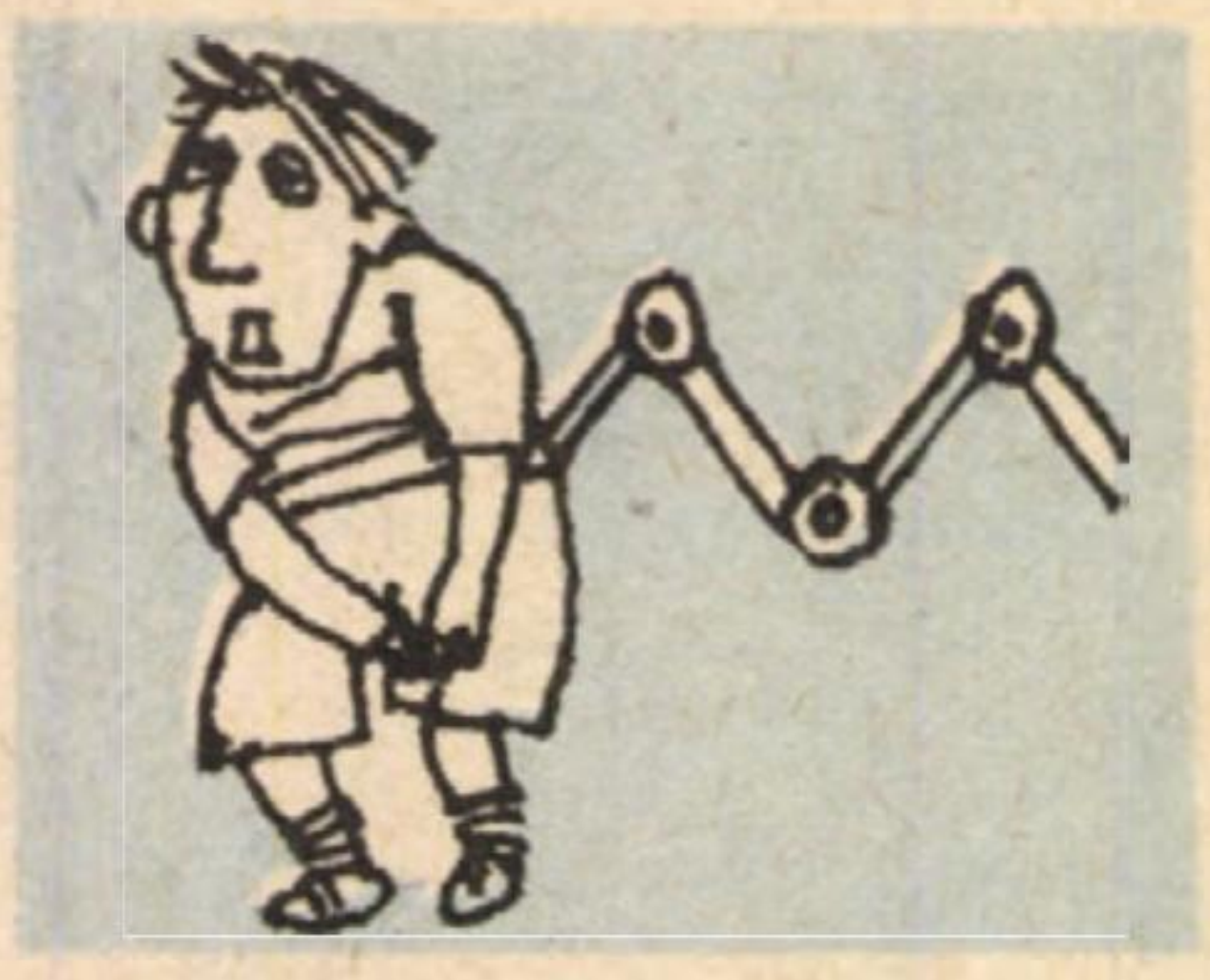

A norvég Alsund városka futballistái a legnagyobb bajban vannak. A városi tanács rendelkezései között ugyanis két különleges intézkedést találtak.

Az egyik: „A futballpályák nyilvános területnek tekintendők."

A másik: „Nyilvános területen tilos a labdarúgás."

(p. p.)

A TANÁCSTAG FOGADÓÓRÁJÁN

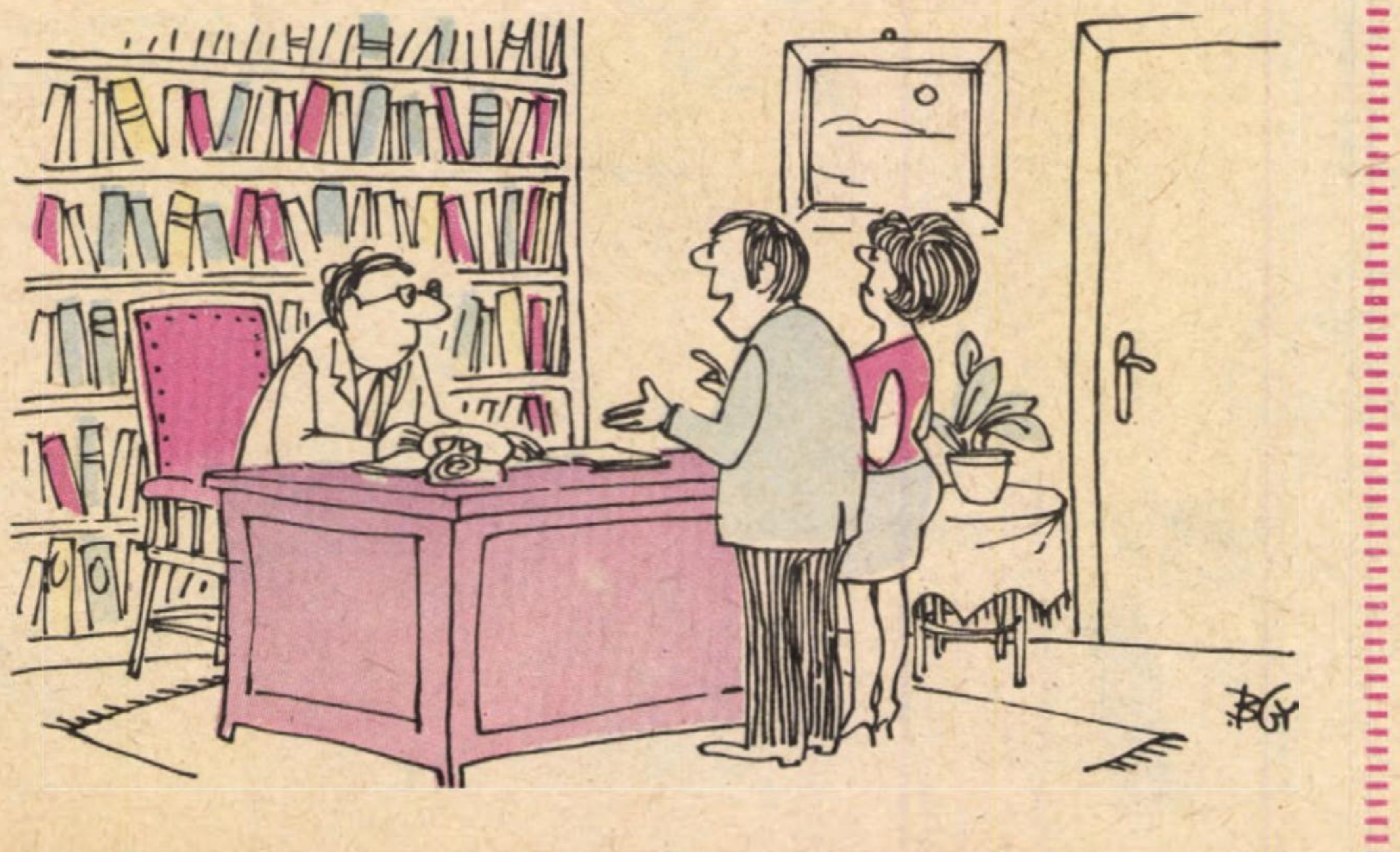

– Ha szerez nekünk lakást, korteskedünk magának

VARATLAN FORDULAT

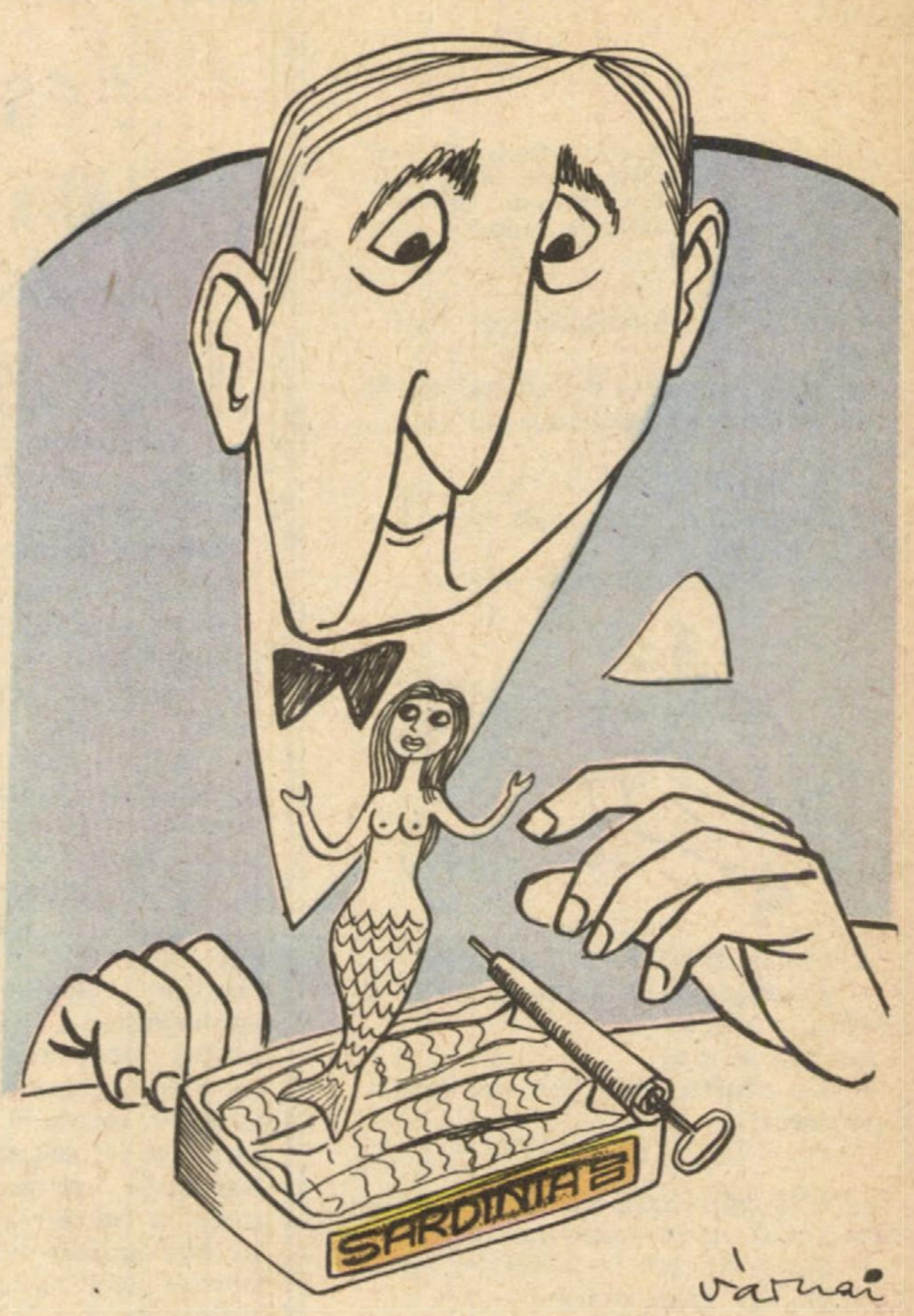

GAZDAG TÉESZ

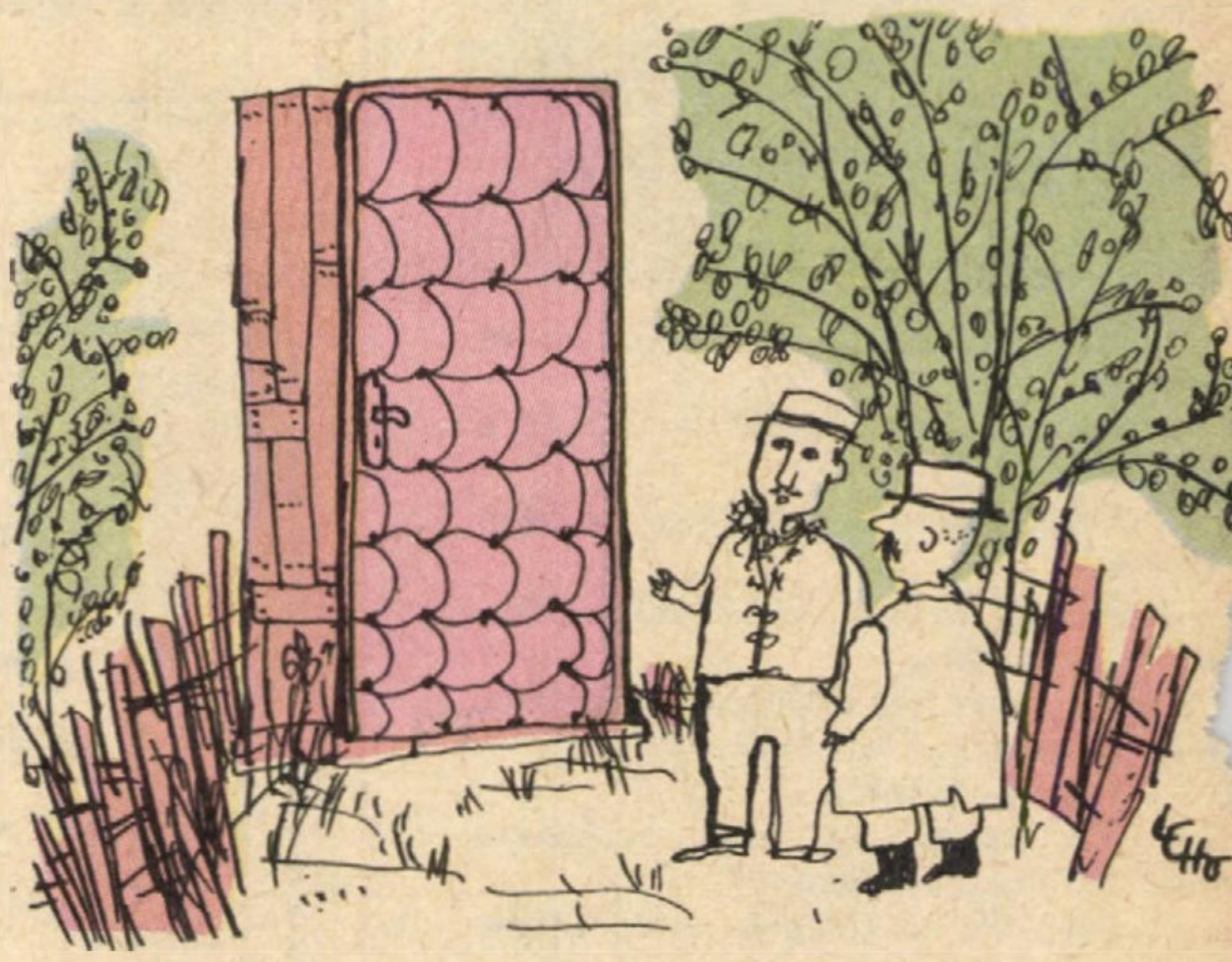

– A pesti irodaházunkban láttam ilyen ajtót...

EGESZSEGES ELETMOD

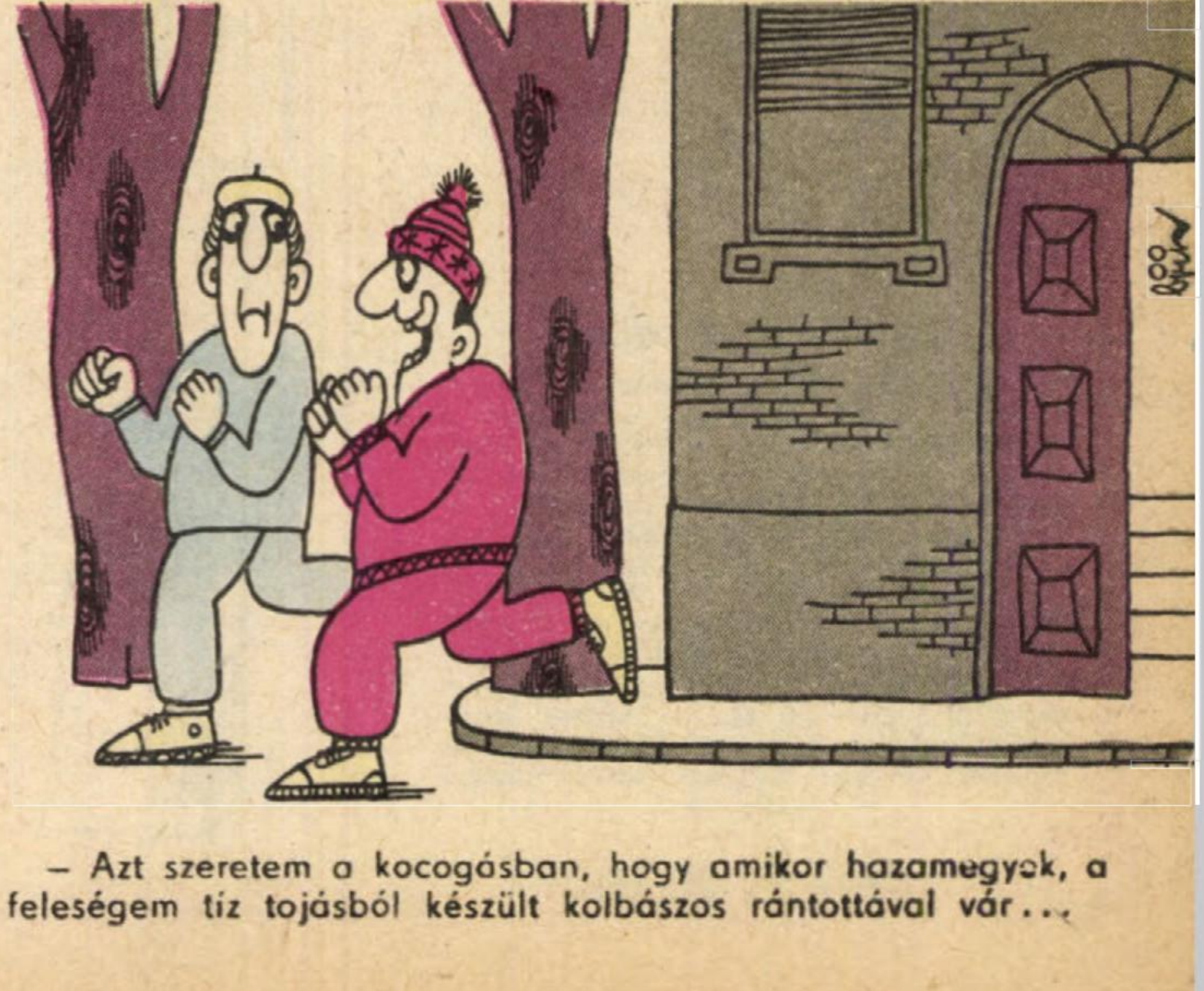

– Azt szeretem a kocogásban, hogy amikor hazamegyek, a feleségem tíz tojásból készült kolbászos rántottával vár...